

ஒளவையார் அகவல் ஒளவைக்குறள்

மூலமும் உரையும்

ACC.NO.44937

R689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

91/4

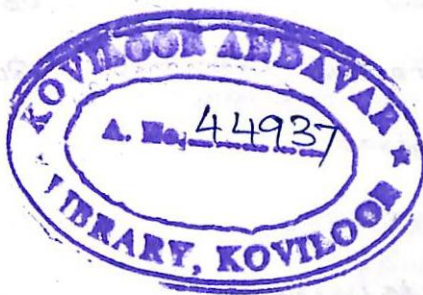
ஒளவைக் குறள்

ஒளவையார் அகவல்

மூலமும் உரையும்

பதிப்பாளியர்

ஆர். சி . மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 252
முதல் பதிப்பு	: ஜனவரி 2000
இரண்டாம் பதிப்பு	: ஜூலை - 2012
மூன்றாம்பதிப்பு	: ஆகஸ்ட் 2021

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: ஒளவைக் குறள்
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: 2021
உரிமை.	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சத்தாள்	: 16 கி.வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 144+6
பிரதிகள்	: 1200
நூல் விலை	: ரூ. 75
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை -

பதிப்புரை

அவ்வையார் என்னும் அறிவிற சிறந்தவோர் மூதாட்டி சங்க காலத்தில் வாழ்ந்தார் என்பதற்குச் சான்றாக அகநானூறு புறநானூற்றிலும், நற்றிணை குறுந்தொகை முதலிய நூல்களிலும் அவர்பாடிய பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. அவர் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்ற வள்ளலின் ஆதரவோடு நெடுங்காலம் வாழ்ந்திருந்தார்.

புகழ் பெற்ற அவ்வை மூதாட்டி வரலாற்றில் இடம்பெற்று விட்டார். அவர் பிறப்பு வளர்ப்பு பற்றிப் பலகதைகள் புனைந்துரை செய்யப்பட்டன. ஆதி என்ற பாணர்குலக் கீழ்ச்சாதிப் பெண்ணுக்கும் பகவன் என்ற பிராமண குல இளைஞனுக்கும் பிறந்த ஏழு குழந்தைகளில் முதலாவதாகப் பிறந்தவள் அவ்வை என்பதும், அவர்களுக்குள் நிகழ்ந்த ஒப்பந்தப்படி பிறந்த குழந்தையை அங்கேயே விட்டுவிட்டுத் தாய் தன் கணவன்பின் சென்று விட்டாள் என்பதும் கதை.

அவ்வை பாணர் சேரியில் வளர்ந்தாள். மணம் செய்து கொள்ள விரும்பாமல் சிவ பெருமானை வேண்டி முதுமைக் கோலம் பெற்று உலகோர்க்கு நீதிநூல்களை உரைத்தபடி ஊர் ஊராகச் சென்று வாழ்ந்தாள். இந்த வரலாற்றுக் கிடையே பல கதைகளும் உண்டு.

இந்த அவ்வையும் அவ்வைக் குறள் அவ்வையார் அகவல் நூல்களைப் பாடிய அவ்வையாரும் ஒருவரா அல்லது வேறுவேறா என்ற கேள்வி எழுகிறது.

அவ்வையாருக்குப் பின் தோன்றிய பல பெண்பாற் புலவர்கள் தம்மை அவ்வையார் என்றே கூறிக் கொண்டனர் என்பதும், அவர்களில் ஒருவர் கம்பர் ஒட்டக் கூத்தர் முதலானாரோடு பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் வசித்தவர் என்பதும் அறிஞர் கருத்து.

அகவலும் குறளும் பாடிய இந்த அவ்வையார் கம்பர் காலத்து அவ்வையாருக்குப் பிற்பட்டவர்- கி.பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என்பது இலக்கிய வரலாறு எழுதிய அறிஞர் மு. அருணாசலம் அவர்களின் துணிபு.

வள்ளுவர் அறம் பொருள் இன்பம் என்ற மூன்று துறைகளைப் பற்றியும் பாடினார். வீடு பற்றிப் பாடாது விட்டார் என்பதால் அவ்வையார் வீட்டு நெறிபற்றி முன்னூற்றுப் பத்துக் குறள் பாக்களை இயற்றினார்

IV

என்பது ஒரு விளக்கம். அவ்வைக் குறள் வீட்டு நெறி புற்றியே பாடுகிறது என்பதை நூலால் அறியலாம்.

ஞானத் தாலாயவுடம்பின் பயனன்றே

மோனத் தாலாய வுணர்வு

என்று ஞானதேகத்தை அடை வதே அறிவின் பயானாகும் என்றும்.

சிவனுருவந் தானாய்ச் செறிந்தடங்கி நின்றால்

பலுநாச மாகும் பரிந்து.

என்று தானே சிவமாகும் பேறு பெறுவதே மணிதப் பிறவியின் பயன் என்றும் சித்தர் நெறியைப் பாடுகிறார் அவ்வையார். மேலும் ஆறாதாரங்களைப் பற்றியும் வாசியோகத்தைப் பற்றியும் கூறுகிறார்.

அவ்வையார் அகவல் என்ற நூலுக்குத் தனி வரலாறே உள்ளது. சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரும் திருக்கயிலை செல்லும் போது அவ்வையாரையும் அழைத்துச் செல்ல விரும்பினர். அவ்வையார் விநாயகர் பூசையை முடித்து விட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்று அவசர மாகப் பூசை செய்ய, விநாயகப் பெருமான் "அவ்வையே அவசரப் படாதே..... அவர்களுக்கு முன்னால் உண்ணைக் கயிலையில் சேர்க்கிறோம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அவ்வையார் முறைப்படி பூசை செய்து முடிக்க வினாயகப் பெருமான் தமது - துதிக்கையால் அவ்வையை எடுத்துத் திருக் கயிலாயத்தில் விட்டார். சுந்தரரும் சேரமாளும் அவ்வையைக் கண்டு அதிசயித்து விநாயகப் பெருமானையும் போற்றினர்.

விநாயகப் பெருமான் திருவருளைப் பெறுவதற்கான யோக நெறியைக் கூறும் இப்பாடல் நாள்தோறும் சிவனடியார்களால் பாராயணம் செய்யப்படும் பாடலாகும்.

இந்த இருநூல்களையும் ஒரு சேர வெளியிடுவதில் பெருமை அடைகிறோம்.

பதிப்பாசிரியர்

எஸ்.பி. இராமச்சந்திரன்

உ
வேல்முருகன் துணை
ஒளவையார்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய குறள்
மூலமும்-உரையும்

>>>>>

வீட்டு நெறிப்பால்
பிறப்பின் நிலமை

1. ஆதியாய் நின்ற வறிவு முதலெழுத்
தோதிய நூலின் பயன்.

(பதவுரை) ஆதியாய்=(இந்தச் சரீரத்திற்கு) முதன்மையாய், நின்ற=இருந்த, அறிவு=அறிவானது, (எனக்கு இதைச் சொல்ல இடங் கொடுத்தது) முதல் எழுத்து=ஆதியட்சரமாகிய (பிரணவத்தை) ஓதிய=(முதலிலே) உச்சரிக்கின்ற, நூலின்=வேதத்தின் பயன்=பிரயோசனமாகும். (எ-று).

(கருத்துரை) நான்கு வேதங்களை முதலாகக் கொண்டு இந்நூலை சொல்லுகின்றேன் என்பது கருத்து.

(விசேஷ உரை) இந்தச் சரீரத்துக்கு அறிவு ஆதியாயுள்ளதென்பது அறிவென்று சொல்லப்படும் ஆன்மா தன்னுடைய வினையினளவுக்குத் தகவேறோர் சரீரமெடுப்பதற்குக் காரணமாகப் பெறப்படுதலின், 'ஆதியாய் நின்றவறிவு' எனவும், வேதம் ஆரம்பத்தில் உச்சரிப்பது பிரணவமே என்றும், அந்த வேதத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டு சொல்லப்பட்டது இந்நூலென்று சொல்லுவார். 'முதலெழுத்தோதிய நூலின் பயன்' எனவங் கூறினார்.

அறிவே ஆன்மாவென்றதை:

“ஓசையைச் செவியாலோர்ந்து முருவினைக் கண்ணாலுற்று
நாசியாற் கந்தங்கொண்டு நாவினா விரதந்துய்த்தும்
பூசியதோலினாலே புலப்படப் பரிசுமுற்றும்
ஆசறவுடலிநிற்கு மறிவுகாணான்மத்தானே” என்பதினாலறிக.

2. பரமாய சத்தியுட் பஞ்சமா பூதந் தரமாறிற் றோன்றும் பிறப்பு.

(பதவுரை) பரம்=பரம்பொருளிடத்தில், ஆய=உண்டான, சத்தியுள்=பராசத்தியிலடங்கிய, பஞ்சமாபூதம்=ஐந்து பெரிய பூதங்களும், தரம் மாறில்=தங்களில் ஒன்றுடனொன்று மாறினால், பிறப்பு = ஜென்மமானது, தோன்றும்=உண்டாகும். (எ-று).

(கருத்துரை) பஞ்சபூதங்களின் பரிணாமமே தேகம் என்பது கருத்து.

பரமாயசத்தியுள் என்றதற்கு பரத்திலிருக்கும் மாயாசத்தியுள் என்று கொள்ளலுமாம்.

பஞ்சபூத பரிணாமமே தேகமென்பார், 'பஞ்சமாபூதந் தரமாறிற் றோன்றும் பிறப்பு' எனவும், அது பராசத்தியினிகழ்வதென்பார், 'பரமாயசத்தியுள்' எனவுங்கூறினார். (2)

3. ஓசை பரிசு முருவஞ் சுவைநாற்ற மாசைப் படுத்து மளறு.

(பதவுரை) ஓசை=சத்தமும், பரிசம்=பரிசுமும், உருவம்=ரூபமும், சுவை=ரசமும், நாற்றம்=கந்தமும், (ஆகிய பஞ்சதன் மாத்திரைகளும்) ஆசைபடுத்தும்=ஆசையை உண்டாக்குகின்ற, அளறு=சேறாகும்.(எ-று.)

(கருத்துரை) தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் ஆசையை உண்டாக்கி ஆன்மாவைக் கெடுப்பவைகளாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) பௌதாதிகாகங்காரத்தில் தோன்றுவதுடன் தமோ-
குணத்தினையு முடையவைக. ளாகையால் பஞ்ச தன்மாத்திரைகளை
'ஆசைப்படுத்து மளறு' என்று கூறினார். (3)

4. தருமம் பொருள்காமம் வீடெனு நான்கு
முருவத்தா லாய பயன்.

(பதவுரை) தருமம்=தருமம், பொருள்=பொருள், காமம்=ஆசை,
வீடு=மோட்சம், என்னும்=என்று சொல்லப்படும், நான்கும்=புரு-
ஷார்த்தங்கள் நான்கும், உருவத்தால்=சரீரத்தால், ஆய=உண்டான,
பயன்=பிரயோஜனமாம். (எ-று)

(கருத்துரை) புருஷார்த்தங்கள் நான்கும் சரீரத்தின் பிரயோசனம்
என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) புருஷார்த்தங்கள் மானிடர் பிறவிக் கே முக்கியமாகச்
சொல்லப்பட்டிருத்தலின், அவை நான்கும் உருவத்தாலாய பயன், எனக்
கூறினார்.

தருமம் என்பது, முப்பத்திரண்டு தருமங்களை அன்றி, பிரமசாரி,
வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி இவர்கள் மூவர்க்கும் இல்லறத்திலிருப்போன்
செய்யவேண்டிய தருமம் எனினுமாம். இதனை,

"இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றி னின்ற துணை" என்பதினாலறிக.

பொருள் என்றது=செல்வப்பொருளினை, அது இல்லையாயின்
தருமம் நிகழாதாகலின், அதுவும் நல்வழியில் தேடியதாயிருத்தல் வேண்டும்.
இதனை,

"பொருளில்லார்க் கிவ்வுலகமில்லை" என்பதினாலறிக.

காமம் என்பது=ஆசை, வீடு என்பது=இம்முன்று தருமங்களையும்
விட்டுவிடுதல் இதனை;

ஒளகவக் குறள்

“ஈதலறந் தீவினைவிட் டிட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு” என்பதினாலறிக. (4)

5. நிலமைந்து நீர்நான்கு நீடங்கி மூன்றே யுலவையிரண் டொன்று விண்.

(பதவுரை) நிலம்=பிருதிவியானது, ஐந்து=ஐந்தாவதாகவும், நீர்=அப்பூத
மானது, நான்கு=நாலாவதாகவும், நீடு=நீண்ட, அங்கி=தேயுபூதமானது,
மூன்று=மூன்றாவதாகவும், உலவை=வாயு பூதமானது, இரண்டு=இரண்டாவ
தாகவும், விண்=ஆகாயபூதமானது, ஒன்று=முதலாகவும் ஆகும்.(எ-று)

(கருத்துரை) பஞ்சபூதங்களும் எண்ணலளவையால் இக்கணக்கு
களை யமையும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்ச
பூதங்களும் வரிசைக்கிரமங்களால் மேற்சொன்ன எண்களையுடையன
வென்பார் இங்ஙனங் கூறினார். (5)

6. மாயன் பிரம னுருத்திரன் மகேசனோ டாயுஞ் சிவமூர்த்தி யைந்து.

(பதவுரை) மாயன்=விஷ்ணுவும், பிரமன்=பிரமனும், உருத்திரன்=
ருத்திரனும், மகேசன்=மகேசனும், ஆயு=வேதத்திலாராயும், சிவமூர்த்தி=
சதாசிவனுமாக, ஐந்து=பஞ்ச மூர்த்தங்களாம்.(எ-று)

(கருத்துரை) மூர்த்திகள் ஐவர் ஆவார்கள் என்பது கருத்து.

7. மாலய னங்கி யிரவி மதியுமையோ டேலுந் திகழ்சத்தி யாறு.

(பதவுரை) ஏலும்=பொருந்திய, திகழ்=விளங்குகின்ற, சத்தி=சத்திகள்,
மால்=விஷ்ணு, அயன்=பிரமன், அங்கி=அக்கினி, இரவி=சூரியனும்,

மதி=சந்திரனும், உமை=உமாதேவியும், (ஆக) ஆறு=அறுவராம். (எ-று)

(கருத்துரை) சத்திகள் அறுவர்களாம் என்பது கருத்து. (7)

8. தொக்குதிரத் தோடீன் மூளை நிணமென்பு
சுக்கிலந் தாதுக ளேழு.

(பதவுரை) தொக்கு=சரீரம், உதிரம்=இரத்தம், ஊன்=மாமிசம், மூளை=மூளை, நிணம்=நிணம், என்பு=எலும்பு, சுக்கிலம்=சுக்கிலம் (ஆக) தாதுகள் ஏழு=ஏழுதாதுகளாகும்.

(கருத்துரை) ஏழுதாதுகளாகும் என்பது கருத்து. (8)

9. மண்ணோடு நீரங்கி மதியொடு காற்றிரவி
விண்ணெச்ச மூர்த்தியேர் டெட்டு.

(பதவுரை) மண்=பிருதிவி, நீர்=அப்பு, அங்கி=தேயு, மதி=சந்திரன், காற்று=வாயு, இரவி=சூரியன், விண்=ஆகாயம், எச்சமூர்த்தி=யாகதேவதை, (ஆக) எட்டு=எட்டு மூர்த்தங்களாவார்.

(கருத்துரை) எண்வகையான மூர்த்தங்களாவார்கள் என்பது கருத்து.

அஷ்டமூர்த்தங்களாவன;

“நிலநீர்நெருப்புயிர்நீள் விசம்புநிலாப்பகலோன்
புலனாயமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்
உலகேழெனத்திசைபத் தெனத்தானொருவனுமே
பலவாகிநின்றவாதோ ணோக்கமாடாமோ”

என்று ஸ்ரீமந் மாணிக்க வாசகர் கூறியதினாலறிக.

10. இவையெல்லாங் கூடி யுடம்பாயவொன்றி
னவையெல்லா மானது விந்து.

(பதவுரை) இவையெல்லாம்=மேலே சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாம்,

கூடி=சேர்ந்து, உடம்புஆய=சரீரமான, ஒன்றின்=ஒரு வஸ்துவில், நவை=குற்றங்கள், எல்லாம்=யாவும், ஆனது=உண்டானது, விந்து=சுக்கிலத் தாலாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) பஞ்சபூதங்கள், பஞ்சதன் மாத்திரைகள் நான்கு புருஷார்த்தங்கள், பஞ்சமூர்த்திகள், ஆறுசத்திகள், ஏழுதாதுக்கள், அஷ்ட மூர்த்தங்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாங் கூடி விந்துவின் காரணத்தால் சரீரமுண்டானது என்பது கருத்து. (10)

2. உடம்பின் பயன்.

oooo

1. உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவ தெல்லா முடம்பினி லுத்தமனைக் காண்.

(பதவுரை) உடம்பினை=சரீரத்தை, பெற்ற=அடைந்த, பயன் ஆவது எல்லாம்=பிரயோசனமாவது, உடம்பினில்=சரீரத்திலுள்ள, உத்தமனை=கடவுளை, காண்=தரிசிப்பதற்காகும். (எ-று.)

11.

(கருத்துரை) சரீரத்தின்பயன் ஈஸ்வரனைக் காணுதல் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) சர்வேஸ்வரன் ஜீவான்மாக்களிடத்தில் வியாபித்திருக்கவேண்டியது அவனுடைய கடமையாகையால் 'உடம்பினி லுத்தமனைக் காண்' என்றார். (1)

2. உணர்வாவ வெல்லா முடம்பின் பயனே யுணர்க வுணர்வுடை யார்.

(பதவுரை) உணர்வாவ=உணர்ச்சியாவன, எல்லாம்=யாவும், உடம்பின்=தேகத்தின், பயன்=பிரயோசனமாகும், (அதை) உணர்வு உடையார்=நல்லுணர்ச்சியுள்ளவர்கள், உணர்க=அறிந்துகொள்ளக் கடவர்.(எ-று).

(கருத்துரை) ஆன்மாக்களுக் குண்டாயிருக்கின்ற உணர்ச்சி சரீரங்களின் பிரயோசனமேயாம் என்பது கருத்து.

சரீரங்களின் பிரகிருதிகளுக்குத் தகுந்த உணர்ச்சியையே ஆன்மாக்கள் அடைகின்றனவென்பார், 'உணர்வாவவெல்லா முடம்பின் பயனே' எனவும், இவ்விஷயத்தை உணர்ச்சி யுடையவர்களே அறிந்து கொள்ளக் கடவர்களென்பார். 'உணர்கவுணர்வுடையார்' எனவுங் கூறினார்.

சரீரத்தின் உணர்ச்சியே ஆன்மா அடையுமென்றதை;

“மாதாவுதரத்தில் மலமிகில்மந்தனாம்” என்பதினாலறிக. (2)

3. ஒருபயனாவ துடம்பின் பயனே தருபயனாஞ் சங்கரனைச் சார்.

(பதவுரை) ஒரு=ஒப்பற்ற, பயனாவது=பிரயோசனமாவது, உடம்பின்=சரீரத்தினது, பயனே=பிரயோசனமாகும், (அதாவது) தரு=கொடுக்கின்ற, பயனாம்=பிரயோசனமாகிய, சங்கரனை=சிவபெருமானை, சார்=அடைதலாம். (எ-று)

(கருத்துரை) சரீரத்தின் பயனாவது சிவபெருமானைச் சேர்தலாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) ஒரு பயன் என்றது வீட்டையடைதல். இதையடையச் சங்கரனைச் சேர வேண்டுமென்பார், 'தருபயனாஞ் சங்கரனைச்சார்' என்றார்.

4. பிறப்பினாற் பெற்ற பயனாவ வெல்லாந் துறப்பதாந் தூநெறிக்கட் சென்று.

(பதவுரை) பிறப்பினால்=சன்மத்தினால், பெற்ற=அடைந்த, பயனாவ எல்லாம்=பிரயோசனங்களெல்லாம், தூநெறிக்கண் சென்று=உயர்ந்த மார்க்கத்திற் போய், துறப்பது ஆம்=சர்வ இன்பங்களையும் விட்டொழிவதாகும். (எ-று.)

(கருத்துரை) இந்தப் பிறவியினாலாகும் பயனாவது சர்வ இன்பங்களையுந் துறப்பதாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) பிறவிகளில் மானிடப்பிறவி விசேடித்ததாகலின், இப்பிறவிலேயே ஈஸ்வரனை யடையவேண்டு மென்பார். 'துறப்பதாந்தூநெறிக்கட்சென்று' என்று கூறினார். (4)

5. உடம்பினா லன்றி யுணர்வுதா னில்லை யுடம்பினா லுன்னியதே யாம்.

(பதவுரை) உடம்பினால்=சரீரத்தினால், அன்றி=அல்லாமல், உணர்வுதான்= உணர்ச்சியான்து, இல்லை=உண்டாவதில்லை, (ஆகையால் அல்வுணர்ச்சி) உடம்பினால்=சரீரத்தினால், உன்னியதே ஆம்= நினைக்கப் பட்டதே யாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) உடம்பினால் உணர்ச்சியுண்டாவதே யன்றி வேறெதினாலு மன்று என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) உணர்ச்சியானது உடம்பினாலுன்னப் பட்டதே யென்பார். 'உடம்பினாலுன்னியதேயாம்' எனக்கூறினார்.

6. மாசற்ற கொள்கை மனத்தி லடைந்தக்கால் ஈசனைக் காட்டு முடம்பு.

(பதவுரை) மாக அற்ற=குற்றம் நீங்கிய, கொள்கை=குணமானது, மனத்தில்=மனத்தில், அடைந்தக்கால்=உண்டானால், உடம்பு=சரீரமானது, ஈசனை=சர்வேஸ்வரனை, காட்டும்=உணர்விக்கும்.(எ-று)

(கருத்துரை) உடம்பானது மனத்திலுள்ள மாசற்றவுடன் கடவுளை உணர்விக்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) சரீரம் மாயா சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகையால் அதினுள்ளடங்கிய மனமானது சீக்கிரத்தில் சுத்தமடையாதென்பதை நோக்கி 'மாசற்ற கொள்கை மனத்தி லடைந்தக்கால்' எனவும், அங்ஙனஞ் சுத்தமடைந்தால் அந்தச் சரீரத்தால் சர்வேஸ்வரனைக் காணலாகு மென்பார், 'ஈசனைக் காட்டும் உடம்பு' எனவுங் கூறினார். (6)

7. ஓசை யுணர்வுக ளெல்லாந் தருவிக்கு நேசத்தா லாய வுடம்பு.

(பதவுரை) ஓசை=சத்தம் முதலிய, உணர்வுகள் எல்லாம்=உணர்ச்சி களை -யெல்லாம், நேசத்தால்=ஸ்ரீபுருடர்களது விருப்பத்தால், ஆய=உண்டான, உடம்பு=சரீரமானது, தருவிக்கும்=உண்டாக்கும்.(எ-று).

(கருத்துரை) பஞ்சதன் மாத்திரைகளையும் சரீரமானது கொடுக்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) ஓசை என்பது ஒன்றைச் சொல்லி யிருந்தாலும் இனம் பற்றி மற்றைய பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் நான்கையுங்கொள்க. உடம்பின் தத்துவ அளவுப்படியே அறிவுகள் உண்டானதென்பார், இங்ஙனங் கூறினார். (7)

8. உயிர்க்குறுதி யெல்லா முடம்பின் பயனே அயிர்ப்பின்றி யாதியை நாடு.

(பதவுரை) உயிர்க்கு=ஆன்மாவுக்கு, உறுதி எல்லாம்=உறுதியைத் தருவது, உடம்பின்=சரீரத்தின், பயனே=பிரயோசனமே யாகும், (ஆகையால்) அயிர்ப்பு இன்றி=சந்தேகமில்லாமல், ஆதியை=முதல்வனை, நாடு=விரும்பு. (எ-று)

(கருத்துரை) சரீரமானது உயிர்க்குறுதியைத் தருவதால் அதை ஆதாரமாகக் கொண்டு சர்வேஸ்வரனை விரும்பு என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) உடம்பில்லையானால் உயிர்க்குறுதிதேட. இயலா தென்பர், 'உயிர்க் குறுதியெல்லாம் உடம்பின்பயனே' எனவும் அதைக் கொண்டு இறைவனை நாடவேண்டுமென்பார், 'அயிர்ப்பின்றி யாதியை நாடு' எனவுங் கூறினார். (8)

9. உடம்பினாற் பெற்ற பயனாவ வெல்லாம் திடம்பட வீசனைத் தேடு.

(பதவுரை) உடம்பினை=சரீரத்தை, பெற்ற=அடைந்த, பயனாவ எல்லாம்=எல்லாப் பிரயோசனங்களும், திடம்பட=உறுதியாக, ஈசனை=சர்வேஸ்வரனை, தேடு=ஆராய்வதாகும். (எ-று).

(கருத்துரை) சரீரங் கிடைத்தபோது சர்வேஸ்வரனை ஆராய்ந்தறிய வேண்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) எல்லாப் பிறவிகளிலும் அரியதாகிய மானிடப் பிறவியை எடுத்துள்ளவர்கள் சர்வேஸ்வரனை யடைய வேண்டியது கடமையென்பார்-இங்ஙனங் கூறினார். (9)

10. அன்னத்தாலாய வுடம்பின் பயனெல்லா முன்னோனைக் காட்டி விடும்.

(பதவுரை) அன்னத்தால்=போஜனத்தால், ஆய=உண்டான, உடம்பின்=சரீரத்தின், பயன் எல்லாம்=சர்வ பிரயோஜனமாவது, முன்னோனை=சர்வேஸ்வரனை, காட்டிவிடும்=உணர்த்துவிக்கும். (எ-று.)

(கருத்துரை) சரீரத்தின் பயனாவது சர்வேஸ்வரனை உணர்த்துவதாம் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) சரீரத்திற்கு அன்னமே ஆதாரமா யுள்ளதென்பார், 'அன்னத்தாலாயவுடம்பின்' எனவும், ஆன்மாவுக்குச் சரீரமில்லாவுழி சிவபெருமானைக் காண வொண்ணாதென்பார், 'பயனெல்லா முன்னோனைக் காட்டிவிடும்' எனவுங் கூறினார். (10)

3. உள்ளுடம்பின் நிலைமை.

1. கற்கலாங் கேட்கலாங் கண்ணாரக் காணலா முற்றுடம்பா லாய வுணர்வு.

(பதவுரை) உற்ற=பொருந்திய, உடம்பால்=உள்ளுடம்பினால், ஆய=உண்டான, உணர்வு=அறிவானது, கற்கலாம்=கற்பதற்குமாகும், கேட்கலாம்=கேட்பதற்குமாகும், கண்ணார=கண்கள் நிரம்ப, காணலாம்=காண்பதற்குமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) உள்ளுடம்பி லுண்டான வுணர்ச்சியானது சகல காரியங்களுக்கும் அநுகூலமாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) குக்குமதேகமாகிய தத்துவதேகமானது ஆன்மாவுக் கில்லையாயின் எந்தக் காரியமும் நடவாதென்பார், கற்கலாங் கேட்கலாங் கண்ணார்க்காணலா முற்றுடம்பாலாய வுணர்வு, எனக் கூறினார். (1)

2. வெள்ளிபொன் மேனிய தொக்கும் வினையுடைய வுள்ளுடம்பி னாய வொளி.

(பதவுரை) வினையுடைய=வினையினாலுண்டான, உள் உடம்பின்=குட்குமதேகத்தின், ஆய=உண்டான, ஒளி=தேஜஸானது, வெள்ளி=வெள்ளி, பொன்=பொன், (இவைகளுடைய) மேனியது=சொருபத்தை, ஓக்கும்=ஒப்பாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) குக்குமதேகத்தின் தேஜஸானது வெள்ளியையும், பொன்னையும் போல விளங்குவதாம் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) உள்ளுடம்பின் ஒளி தேஜோமயமுடையதென்பார், 'வெள்ளி பொன் மேனியதொக்கும் வினையுடைய உள்ளுடம்பின் வொளி' எனக்கூறினார். (2)

3. சென்றுண்டு வந்து திரிதரு முள்ளுடம்பு மென்றுங் கெடாத திது.

(பதவுரை) இது உள்ளுடம்பு=இந்த உள்ளுடம்பானது, சென்று= வெளிப்பட்டு, உண்டு=புசித்து, வந்து=திரும்பிவந்து, திரிதரும்=திரியும், (ஆகையால்) என்றும்=எப்பொழுதும், கெடாதது=அழியாததாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) குக்கும சரீரமானது சர்வகாரியங்களும் செய்து திரிந்து வருவதால் என்றுங்கெடாததாயிருக்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) குக்கும சரீரம் என்பது தத்துவக் கூட்டமாகையால் அது தூலசரீர முள்ளவரைக்கும் இருந்தே யாகவேண்டு மென்பார், 'உள்ளுடம்பென்றுங் கெடாததிது' எனக் கூறினார்.

4. வருபய னுண்டு மகிழ்ந்துட னாநிற்கு மொருபயனைக் காட்டு முடம்பு.

(பதவுரை) வரு=உண்டாகின்ற, பயன்=பிரயோசனத்தை, உண்டு= அநுபவித்து, மகிழ்ந்து=சந்தோஷித்து, உடனாக=ஸ்தூல சரீரத்துடன் நிற்கும்=கலந்திருக்கின்ற, உடம்பு=சரீரமானது, ஒருபயனை=ஒப்பற்ற பிரயோசனத்தை, காட்டும்=உணர்த்துவிக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) குக்கும சரீரமானது ஸ்தூலசரீரத்துடன் கலந்திருந்து சர்வபிரயோசனங்களையும் ஆன்மாவுக்குக் காட்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) குக்கும சரீரமானது ஆன்மாவுக்கு சகல போகங்களையும் உண்டாக்கும் என்பார், இங்ஙனம் கூறினார். (4)

5. அல்லற் பிறப்பை 'மகற்றுவிக்கு மாய்ந்தாய தொல்லை யுடம்பின் றொடர்பு.

(பதவுரை) ஆய்ந்து=ஆராய்ந்து, ஆய=உண்டான, தொல்லை=பழமை யாகிய, உடம்பின்=சரீரத்தினது, தொடர்பு=தொடர்ச்சியானது, அல்லல்= துன்பத்தை விளைவிக்கின்ற, பிறப்பை=ஜென்மத்தை, அகற்றுவிக்கும்= நீக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சூக்கும சரீரமானது பிறவியை ஒழிக்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) சூக்கும சரீரமானது பிறவியை யொழிக்கு மென்பார், அல்லற்பிறப்பை யகற்றுவிக்கு மாய்ந்தாய தொல்லை யுடம்பின் தொடர்பு' எனக் கூறினார். (5)

6. நல்வினையுந் தீவினையு முண்டு திரிதருஞ் செய்வினைக்கும் வித்தா முடம்பு.

(பதவுரை) உடம்பு=சூக்கும சரீரமானது, நல்வினையும்=நல்வினைகளையும், தீவினையும்=தீவினைகளையும், உண்டு=அனுபவித்து, திரிதரும்=திரியும், (அன்றி) செய்=உயிர்களால் செய்யப்படுகின்ற, வினைக்கும்= இரூ வினைகளுக்கும், வித்துஆம்=காரணமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சூக்கும சரீரமானது வினைகளை யனுபவிக்கவும் செய்யவுங் காரணமாயமையும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) ஸ்தூலதேகத்தால் பயனின்றென்பார், 'நல் வினையுந் தீவினையு முண்டு திரிதருஞ் செய்வினைக்கும் வித்தாமுடம்பு' எனக் கூறினார். (6)

7. உள்ளுடம்பின் வாழ்வன வொன்பது மேழைக் கள்ளவுடம் பாகி விடும்.

(பதவுரை) உள் உடம்பின்=சூக்குமதேகத்தில், வாழ்வன=வாழ்பவைகளாகிய, ஒன்பதும்=நவத்துவாரங்களும். ஏழை=உயிர்களுக்கு, கள்ளவுடம்பு=திருட்டு உடம்பாக, ஆகிவிடும்=ஆகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சூக்குமசரீரமானது நவத்துவாரங்களோடு கூடி வாழ்வதாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) ஸ்தூலசரீரத்தின் உட்கிடையாய் நவத்துவாரங்களோடு கூடியதேயாமென்பார், இங்ஙனங் கூறினார். (7)

8. பொய்க்கெல்லாம் பாசனமா யுள்ளதற்கோர் வித்தாகு மெய்க்குள்ளா மாய வுடம்பு.

(பதவுரை) மெய்க்கு=சரீரத்திற்கு, உள்ஆம்=உள்ளேயிருக்கின்ற, 1. ரய உடம்பு=குக்குமசரீரமானது, பொய்க்கு எல்லாம்=சர்வ பொய்களுக்கும், பாசனம் ஆய்=ஆதாரமாக, உள்ளதற்கு=இருக்கின்ற சரீரத்திற்கு, ஓர்வித்து ஆகும்=ஒரு ஆதாரமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) பொய்யாகிய ஸ்தூலசரீரத்திற்கு குக்கும் சரீரமானது ஆதாரமாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) சரீரமானது நிலையில்லாத மண்பாண்டமாகு மென்பார், 'பொய்க்கெல்லாம் பாசனமாயுள்ளது' எனவும், ஸ்தூலசரீர மானது குக்குமசரீரமில்லா 'வழிநிலையா தென்பார், 'வித்தாகு மெய்க்குள்ளாக மாயவுடம்பு' எனவுங் கூறினார்.

சரீரம் மண்பாண்ட மென்றதை:

“காகமோடு கமுகலகை நாய்நரிகளசற்று
சோறிடு துருத்தியை
காலிரண்டுநவவாசல் பெற்றுவளர்
காமவேண்டன சாலையை
மோகவாசை முறியிட்டபெட்டியை
முமல்மிகுத்தொழு கேணியை
மொய்த்துவெங் கிருமிதத்துகும்பியை
முடங்கலார் கிடைசரக்கினை
மாகவிந்திரதநு மின்னையொத்திலக
வேதமோதிய குலாலனார்
வனையவெய்யதடி காரனான்யம்ன்
வந்தடிக்கு மொருமட்கலத்
தேகமானபொயை மெய்யனக்கருதி
யையவைய மிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்ககோதய விலாசமே.” என்பதினாலறிக. (8)

9. வாயுவினா லாய வுடம்பின் பயனே

ஆயுவி னெல்லை யது.

(பதவுரை) வாயுவினால்=பிராணவாயுவினால், ஆய=உண்டான, உடம்பின்=சரீரத்தினது, பயன்=பிரயோசனமாவது, ஆயுவின=ஆயுசின், எல்லையது=அளவினையுடையதாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) பிராணவாயுவானது விந்துவிற்கலந்து பாய்ந்த அளவே ஆயுசின் அளவாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) ஒவ்வொருதேகங்களுக்கும் ஆயுளானது விந்துவிற்கலந்து செல்லும் பிராணவாயுவின் அளவினைக் கொண்டதே யாகுமென்பார், இங்ஙனங் கூறினார். (9)

10. ஒன்பது வாசலு மொக்க வடைத்தக்கா

லன்பதி லொன்றா மரன்.

(பதவுரை) ஒன்பதுவாசலும்=நவத்துவாரங்களையும், ஒக்க=ஒருப்பட, அடைத்தக்கால்=மூடினால், அன்புஅதில்=அன்பில், அரசன்=சிவபெருமான், ஒன்றுஆம்=சேர்தலாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) நவத்துவாரங்களையும் மூடி யோகஞ்செய்வோர் களுடைய அன்பில் சிவபெருமான் கலந்திருப்பவனாவான் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) யோகஞ் செய்வோர் நவத்துவாரங்களையும் அடைத்தே செய்யவேண்டிய தென்பார், 'ஒன்பதுவாசலு மொக்க வடைத் தக்கால்' எனவும், அவர்களுடைய ஆசையில் சர்வேஸ்வரன் கலந்திருப்பா னென்பார். 'அன்பதிலொன்றாமரன்' எனவுங் கூறினார்.

யோகஞ்செய்வோர் நவத்துவாரங்களையும் அடைக்கவேண்டு மென்றதை:

"கண்மூடி யொருகண் மிருக்க வென்றாற் பாழ்த்த

கர்மங்கள் போராடுதே" என்று ஸ்ரீதாயுமானவர் சொல்லி யிருப்பதினாலறிக.

அன்பில் சிவம்கலக்கும் அவசரமானது அன்பும் சிவமும் ஒன்றே யாகும் என்றதை:

“அன்பும்சிவமிரண் டென்பரறிவிலார்
அன்பேசிவமாவ தியாருமறிகிலார்
அன்பேசிவமாவ தியாருமறிந்தபின்
அன்பேசிவமாவ ய்மர்ந்திருப்பாரே” என்பதினாலறிக.

ஃ ஃ ஃ ஃ ஃ

4. நாடி தாரணை

1. எழுபத்தீ ராயிர நாடி யவற்றுள் முழுபத்து நாடி முதல்.

(பதவுரை) எழுபத்தீராயிரம்=எழுபத்திரண்டாயிரம் என்னுந் தொகையினையுடைய, நாடி அவற்றுள்=நாடிகளில், முதல்=முதன்மையாகிய. நாடி=நாடிகளாவன, முழு பத்து=பத்தாகும்.

(கருத்துரை) சரீரத்திலுள்ள எழுபத்திரண்டாயிர நரம்புகளில் முதன்மையாயுள்ளவை பத்து நாடிகளாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) சரீரமானது எழுபத்தீராயிரம் என்னுந் தொகையினையுடைய நரம்புகளால் கட்டப்பட்டதென்பார், 'எழுபத்தீராயிரநாடி' எனவும் இவைகளில் பத்துநாடிகளே சரீரத்தைப் போஷிக்கக் கூடியனவென்பார், 'அவற்றுள் முழுபத்து நாடிமுதல்', எனவுங் கூறினார்.

தசநாடிகளாவன=அத்தி, அலம்புடை, இடை, காந்தாரி, குரு, சங்கினி, சிகுவை, கழிமுனை, பிங்கலை, புருடன் என்பவைகளாம். (எ-று)

2. நரம்பெனு நாடி யிவையினுக் கெல்லா முரம்பெறு நாடியொன் றுண்டு.

(பதவுரை) நரம்பெனும்=நரம்பென்று சொல்லப்படுகின்ற, நாடி. இவையினுக்கு எல்லாம்=எல்லா நாடிகளுக்கும், உரம்பெறும்=பலம் பொருந்திய, நாடி=நாடியாவது, ஒன்று உண்டு=ஒன்று இருக்கின்றது.(எ-று)

(கருத்துரை) சர்வநாடிகளும் சேர்வதற்கு ஆதாரமான நாடி ஒன்றிருக்கிறது என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) நாடிகளுக்கெல்லாம் ஆதாரநாடி ஒன்று இருக்க வேண்டுமென்பார், 'நரம்பெனுநாடி யிவையினுக்கெல்லா-முரம்பெறுநாடி யொன்றுண்டு' எனக் கூறினார். (2)

3. உந்தி முதலா யுறுமுடிகீழ் மேலாய்ப் பந்தித்து நிற்கும் பரிந்து.

(பதவுரை) உந்திமுதலா=வயிறு முதலாக, உறுமுடி=பொருந்திய சிரசு வரைக்கும், கீழ்மேலாய்=கீழுமேலுமாக, பரிந்து=விரும்பி, பந்தித்துநிற்கும்= கட்டப்பட்டு நிற்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சகலநாடிகளுக்கும் ஆதாரஸ்தானம் உந்தியேயாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) ஒவ்வொரு மனிதர்களுக்கும் உண்டாயிருக்கின்ற (எழுபத்திராயிர நரம்புகளும் சரீரங்களுக்கு ஆதாரமா யமைவனவாகையால் அங்ஙனம் அமையும்போது சரீரத்தைக் காப்பாற்றுதற்கு முக்கியஸ்தானமாகிய உந்தினின்றே உண்டாக வேண்டுமென்பார், 'உந்தி முதலா' எனவும், அங்ஙனமுண்டான அதுசிரமளவும் இடம்வலமாகப் பின்னிநிற்குமென்பார். 'உறுமுடி கீழ்மேலாய்ப் பந்தித்து நிற்கும் பரிந்து' எனவுங் கூறினார். (3)

4. காலொடு கையி னடுவிடத் தாமரை நூல்போலு நாடி நுழைந்து.

(பதவுரை) (அங்ஙனமுண்டான) நாடி=நரம்பானது, காலொடு=கால்

களிடத்திலும், கையில்=கைகளிடத்தும், நடுஇடை=நடுவிடங்களிலும், தாமரை நூல்போலும்= தாமரையிலிருந்து எடுக்கின்ற நூலைப் போல, நுழைந்து=(சென்று) கலந்து. (எ-று)

(கருத்துரை) நாடியானது கால்கை முதலிய அவயவங்களில் தாமரை நூல் போல் கலந்திருக்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) நாடிகளானவை சரீரத்தில் பலவிடத்திலுங் கலந்திருக்குமென்பார், 'காலோடுகையி னடுவிடைத்தாமரை நூல் போலு நாடி நுழைந்து' எனக்கூறினார். (4)

5. ஆதித்தன் றன்கதிர் போலவந் நாடிகள் பேதித்துத் தாம்பரந்த வாறு.

(பதவுரை) ஆதித்தன்தன்=சூரியனுடைய, கதிர்போல கிரணங்களைப் போல, அந்நாடிகள்=அந்தநரம்புகள், பேதித்து=பிறழ்ந்து, தாம்=அவை, பரந்தவாறு=கலந்தவிதமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சரீரத்தின்கண் எழுபத்திராயிர நாடிகளும் சூரியனுடைய கிரணங்களைப் போல எங்கும்மாறிமாறிக் கலந்திருக்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) நாடிகள் கத்திரிக்கோல் போல் வலமிடமாக மாறியிருப்பதே சுபாவமாமென்பார், 'நாடிகள் பேதித்து தாம்பரந்தவாறு' எனக்கூறினார். (5)

6. மெய்யெல்லா மாகி நரம்போ டெலும்பிசைந்து பொய்யில்லை நாடிப் புணர்வு.

(பதவுரை) நாடி=நரம்பினது, புணர்வு=சேர்க்கையானது, மெய்எல்லாம் ஆகி=சரீரம் முழுமைக்குமாய், நரம்போடு எலும்பு=நரம்புடன் எலும்புகளும், இசைந்து=சேர்ந்து நிற்பதாகும், (ஆகையால் இது) பொய் இல்லை= உண்மையாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) நாடிகள் நரம்புகளிலும், எலும்புகளிலும் கலந்து சரீரம் முழுமைக்குமிருக்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) நாடிகளில்லாதபோது சரீரம் நில்லாதென்பார், 'மெய்யெல்லாமாமி நரம்போடெலும்பிசைந்து பொய்யில்லை நாடிப் புணர்வு' எனக்கூறினார். (6)

7. உந்தி முதலாகி யோங்காரத் துட்பொருளாய் நின்றது நாடி நிலை.

(பதவுரை) உந்திமுதலாகி=கொப்பூழ்முதலாய், ஒங்காரத்து=பிரணவத்திற்கு, உட்பொருளாய்=அந்தர்முகப் பொருளாய், நாடிநிலை=நரம்புகளின் நிலையானது, நின்றது=இருந்தது. (எ-று)

(கருத்துரை) நாடிகளின் நிலையானது உந்திமுதல் சரீரத்தில் பின்னப்பட்டு நின்றது என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) நாடிகள் சரீரத்தின் நிலைப்பதற்கு ஆதாரமாயுள்ள உந்தியின் கண்ணே தோன்றி நிற்பனவாகலான், 'உந்தி முதலாகி யோங்காரத் துட்பொருளாய் நின்றதுநாடிநிலை' எனக் கூறினார். (7)

8. நாடிகளுடு போய்ப் புக்க நலஞ்சுடர்தான் வீடு தருமாம் விரைந்து.

(பதவுரை) நாடிகள்=நரம்புகளின், ஊடுபோய்=ஊடுருவிச்சென்று, புக்க=புகுந்த, நலஞ்சுடர்தான்=நன்மைமிகுந்த தேஜோமயப் பொருளானது, விரைந்து=சீக்கிரம், வீடுதரும் ஆம்=மோட்சத்தைக் கொடுக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) நாடிகளில் சூட்சுரூபமாய்க் கலந்திருக்குங் கடவுளை உணர்ந்தால் அவர்வீடுதருவர் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) கடவுள் பரிபாகமில்லார்க்கு உணரப்படானாகையாலும் அவன் ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களிலுங் கலந்திருக்க வேண்டிய வனாகையாலும் அங்ஙனங் கலக்கும்வழி சூட்சுமரூபமாய்க் கலப்பானென்பார், 'நாடிகளுடுபோய்ப் புக்க நலஞ்சுடர்தான்' எனவும், அவரை உள்ளபடியே உணர்ந்தவர்க்கு மோட்சம் வருமென்பார், 'வீடுதருமாம் விரைந்து' எனவுங் கூறினார். (8)

9. நாடி வழக்க மறிந்து செறிந்தடங்கி நீடொளி காண்ப தறிவு.

(பதவுரை) நாடி=நரம்புகளின், வழக்கம்=வழக்கங்களை, அறிந்து=உணர்ந்து, செறிந்து=நெருங்கி, அடங்கி=ஒடுங்கி, நீடு=மிகுந்த, ஒளி=தேஜஸை, காண்பது=தெரிசிப்பது, அறிவு=அறிவாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) நாடியின் வழக்கத்தை யறிந்து அடங்கிச் சிவபெருமானைக் காண்பது அறிவாகும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) அறிவானது சர்வேஸ்வரனை அறிவதற்கு உரியதாகுமென்பார், 'நீடொளிகாண்பதறிவு' எனக் கூறினார்.

10. அறிந்தடங்கி நிற்குமந் நாடிக டோறுஞ் செறிந்தடங்கி நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) அறிந்து=உணர்ந்து, அடங்கி=ஒடுங்கி, நிற்கும்=இருக்கின்ற, அநாடிகள் தோறும்=அந்த நாடிகளிலெல்லாம், சிவம்=சிவமானது, செறிந்து=நிறைந்து, அடங்கி நிற்கும்=மறைந்திருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சிவபெருமான் நாடிகளெல்லாம் தினமுங் கலந்திருப்பார் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) சிவபெருமானானவன் நாடிகளிலெல்லாம் கலந்து நிற்குமென்பார், 'அறிந்தடங்கி நிற்குமந் நாடிகடோறுஞ் செறிந்தடங்கி நிற்குஞ் சிவம்' எனக்கூறினார்.

(10)

5. வாயுதாரணை

1. மூலத்திற் றோன்றி முடிவிலிரு நான்காகிக் கால்வெளியிற் பன்னிரண்டாங் காண்.

(பதவுரை) மூலத்தில்=மூலாதாரத்தில், தோன்றி=உண்டாய், முடிவில்=முடிவின் கண், இருநான்கு ஆகி=எட்டாகி, கால்=வாயுவானது, வெளியில்=வெளியினிடத்தில், பன்னிரண்டு ஆம்=பன்னிரண்டாகும், காண்=பார்ப்பாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) வாயுவானது மூலாதாரத்திலுண்டாய் முடிவில் எட்டாகப் பரந்து வெளிப்படும்போது பன்னிரண்டாக நிற்கும் என்பது கருத்து. (1)

2. இடைபிங் கலைகளி ரேசக மாற்றி லடையு மரனா ருள்.

(பதவுரை) இடை=இடைகலையிலும், (இடதுநாசியிலும்), பிங்கலைகளில்=பிங்கலைகளிலும், (வலது நாசியிலும்) இரேசகம் ஆற்றில்=இரேசகஞ்செய்தால், அரனார் அருள்=சிவபெருமானுடைய திருவருளானது, அடையும்=உண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) நாசித்துவாரங்களினால் இரேசகம், பூரக, கும்பங்களைச் செய்தால் சிவபெருமானுடைய திருவருள் கைகூடும் என்பது கருத்து.(2)

3. அங்குலியான் மூடி முறையா லிரேசிக்கிற் பொங்குமாம் பூரகத்தினுள்.

(பதவுரை) அங்குலியால்=விரல்களினால், மூடி=மூடி, முறையால்=கிரமத்தோடு, இரேசிக்கில்=இரேசகஞ்செய்தால், பூரகத்தினுள்=பூரகத்திலே, பொங்குமாம்=விளங்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) விரல்களினால் நாசியை மூடவேண்டிய கிரமப்படி மூடி இரேசித்து அதைப் பூரித்தால் சிவபெருமானுடைய திருவருள் விளங்கும் என்பது கருத்து. (3)

4. எண்ணிலி யூழி யுடம்பா யிரேசிக்கி லுண்ணிலிமை பெற்ற துணர்வு.

(பதவுரை) எண்ணிலியூழி=அநேககாலங்கள், உடம்பு=சரீரத்தில், ஆய்=ஆய்ந்து, இரேசிக்கில்=இரேசகஞ்செய்தால், உணர்வு=உணர்ச்சியானது

உள்ளிலைமை பெற்றது=அகநிலைமையை யடைந்ததாகும். (எ-று).

(கருத்துரை) அநேக காலங்கள் வரைக்கும் பிராணாயாமஞ் செய்தால் அகமானது உறுதிப்பரீட்டையடையும் என்பது கருத்து. (4)

5. மயிர்க்கால் வழியெல்லா மாய்கின்ற வாயு வுயிர்ப்பின்றி யுள்ளே பதி.

(பதவுரை) மயிர்க்கால் வழியெல்லாம்=மயிர்க்கால் வழிகளிலெல்லாம், மாய்கின்=செலவாகின்ற, வாயு=வாயுவை, உயிர்ப்பின்றி=பெருமூச்சு விடாமல், உள்ளே=அந்தர் முகத்தில், பதி=அடக்கஞ்செய். (எ-று)

(கருத்துரை) மயிர்க்கால்கள் வழியெல்லாம் வீணாகமாய்ந்து விடுகின்ற வாயுவை உள்ளே அடக்கஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) மயிர்க்கால்களில் வாயுசெல்லுவது சுபாவந்தானே யென்பார், 'மயிர்க்கால் வழியெல்லா மாய்கின்ற வாயு' எனவும், மூச்சை உள்ளேயடக்க வேண்டுமென்பார், 'உயிர்ப்பின்றி யுள்ளேபதி' எனவும் கூறினார். (5)

6. இரேசிப்பது போலப் பூரித்து நிற்கிற் றராசமுனை நாக் கதுவேயாம்.

(பதவுரை) இரேசிப்பதுபோல=இரேசக்ஞ்செய்வது போல, பூரித்து நிற்கில்=பூரக்ஞ்செய்திருந்தால், நாக்கது=நாவானது, தராசமுனையாம்=தராசமுனை போல் நிற்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) இரேசகத்தின் அளவைப் போலவே பூரகமுஞ் செய்தால் நாவானது தராசின் முனையைப் போல் நடுவுநிலைமையாய் நிற்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) யோகநூலார் இரேசகத்தையும் பூரகத்தையும் தாங்கள் பழகிய நூற்களிற் சொல்லியவண்ணம் முறையுடன் செய்து அண்ணாக்கு பெரியநாக்கு இவைகளை உண்ணாக்குக்கு மத்தியமாக அசையாமல்

நிறுத்த வேண்டுமென்பார், 'இரேசிப்பது போலப் பூரித்து நிற்கிற் றராக முனை நாக்கதுவேயாம்' என்று கூறினார். (6)

7. கும்பகத்தி னுள்ளே குறித்தரனைத் தானோக்கிற் தும்பிபோ நிற்குந் தொடர்ந்து.

(பதவுரை) கும்பகத்தின் உள்ளே=கும்பகத்தில், அரனை=சிவபெரு மானை, குறித்து=பார்த்து, தான்=தான், நோக்கில்=தரிசித்தால், தொடர்ந்து= வாயுவானது தொடர்ந்து, தும்பிபோல் நிற்கும்=தும்பியைப் போலிருக்கும். (எ-று).

(கருத்துரை) வாசியை எந்தப்பக்கத்திலும் செல்லவொட்டாமல் நிறுத்துவதாகிய கும்பகத்தில் வாயுவானது தும்பியைப் போல் தொடர்ந்து நிற்கும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) கும்பகஞ் செய்யுங்கால் வாசியானது தும்பியின் சலனம் போல் அசையாது நிற்குமென்பார், 'தும்பிபோல் நிற்குந்தொடர்ந்து' எனக்கூறினார். (7)

8. இரேசக பூரக கும்பக மாற்றிற் றராகபோ நிற்குந் தலை.

(பதவுரை) தலை=தலையானது, இரேசகம்=ரேசகத்தையும், பூரகம்= பூரகத்தையும், கும்பகம்=கும்பகத்தையும், ஆற்றின்=கிரமப்படி செய்தால், தராகமுனைபோல்=துலையின் முனையைப்போல், நிற்கும்=இருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) இரேசக, பூரக, கும்பகங்களை முறையே செய்தால் அவர்களுக்கு தலையானது தராகமுனையைப்போல் நிற்கும் என்பது கருத்து. (8)

9. வாயு வழக்க மறிந்து செறிந்தடங்கி லாயுட் பெருக்க முண்டாம்.

(பதவுரை) வாயு=கலைகளின், வழக்கம்=மாறும் வழக்கத்தை

அறிந்து=நன்றாயுணர்ந்து, செறிந்து அடங்கில்=ஒருமித்து ஒடுங்கினால், ஆயுள்பெருக்கம்=ஆயுசு விர்த்தியானது, உண்டு ஆம்=உண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) வரையுக்கடியே உண்டாவது சரீரமாகையால் அவ்வாயுக்களின் தன்மைகளை நன்றாயுணர்ந்து அவைகளை அடக்கினால் ஆயுசு விர்த்தியையடையும் என்பது கருத்து. (9)

10. போகின்ற வாயு பொருந்திற் சிவமொக்குந் தாழ்கின்ற வாயு வடக்கு.

(பதவுரை) போகின்ற=வெளிப்பட்டுப் போகின்ற, வாயு=வாயுவானது, பொருந்தில்=சரீரத்திற்குள் அடங்கினால், சிவம்ஒக்கும்=சிவத்திற் கொப்பாகும், (ஆகையால்) தாழ்கின்ற=அங்ஙனங் கழிந்துபோகின்ற, வாயு=வாயுவுனிலை, அடக்கு=சரீரத்தின் கண்ணே நிறுத்துக. (எ-று)

(கருத்துரை) வெளியே வீணாகப் போகின்ற, வாயுவை உள்ளேயே யுடக்கினால் சிவபெருமானாக ஆகக்கூடும் என்பது கருத்து. (10)

6. அங்கிதாரணை

1. அந்தத்தி வங்கி யழல்போலத் தானோக்கிற் பந்தப் பிறப்பறுக்க லாம்.

(பதவுரை) அந்தத்தில்=கடைசியில், அங்கி=மூலாக்கினியை, அழல் போல=தேஜஸைப் போல், தான்=யோகியானவன், நோக்கில்=தரிசித்தால், பந்தம்=பற்றுமியல் புடைய, பிறப்பு=ஜென்மத்தை, அறுக்கலாம்=நீக்கலாம். (எ-று)

(கருத்துரை) யோகிகள் மூலாக்கினியைச் சுழிமுனையில் தரிசித்தால் ஜென்மத்தை யறவே ஒழித்தவர்களாவார்கள் என்பது கருத்து. (1)

2. உள்ளும் புறம்பு மொருங்கக் கொழுவுறிற் கள்ள மல மறுக்கலாம்.

(பதவுரை) உள்ளும்=அகத்திலும், புறம்பும்=வெளியிலும், ஒருங்க=ஏகமாக, கொழு=கொழுமையானது, ஊறில்=ஊறுமானால், கள்ளம்=வஞ்சனையையுடைய, மலம்=மாய்கையை, அறுக்கலாம்=நீக்கலாம். (எ-று)

(கருத்துரை) உள்ளும் வெளியும் ஒன்றாகப் பார்ப்போர் மாய்கையை ஒழிப்பவர்களாவார்கள் என்பது கருத்து. (2)

3. எரியுங் கழல்போல வுள்ளுற நோக்கிற் கரியுங்கன. லுருவ மாம்.

(பதவுரை) எரியும்=எரிகின்ற, கழல்போல=அக்கினியைப் போல. உள்ளுற=அந்தர்முகத்தில், நோக்கில்=தரிசித்தால், கரியும்=அடுப்புக்கரியும், கனல் உருவமாம்=அக்கினியின் ரூபத்தை யடைவதாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) அந்தர்முகத்தில் அக்கினி தரிசனஞ் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

4. உள்ளங்கி தன்னை ஒருங்கக் கொழுவுறில் வெள்ளங்கி தானாம் விரைந்து.

(பதவுரை) உள்ளங்கிதன்னை=மூலாக்கினியை, ஒருங்க=ஏகமாக, கொழுஊறில் =கொழுமையானதுஊறினால், விரைந்து=சீக்கிரமாக, வெள்ளங்கிதானாம்=அது வெள்ளங்கியாகும். (எ-று)

5. உந்தியினுள்ளே யொருங்கச் சுடர் பாய்ச்சி லந்தியழ லுருவ மாம்.

(பதவுரை) உந்தியின் உள்ளே=மூலாதாரத்தின் கண், ஒருங்க=ஏகமாக, சுடர்=அக்கினியை, பாய்ச்சில்=பாய்ச்சினால், அந்தி=மாலையில், உருவம் அழல்ஆம்=சரீரம் அக்கினி மயத்தை யடையும்.

(கருத்துரை) மூலாதாரத்தில் மூலக்கனலை வளரச்செய்தால் சரீரம் அக்கினிமயத்தையடையும் என்பது கருத்து. (5)

6. ஐயைந்து மாய வகத்துளெறி நோக்கிற் பொய்யைந்தும் போகும் புறம்.

(பதவுரை) ஐயைந்தும்=இருபத்தைந்து தத்துவங்களும், மாய=ஒழிய, அகத்துள்=உள்ளே, எரிநோக்கில்=மூலாக்கினியைத் தரிசித்தால், பொய் ஐந்தும்=ஐந்து பொய்களும், புறம்போகும்=வெளிப்பட்டுப் போகும், (எ-று) (6)

7. ஐம்பது மொன்று மழல்போலத் தானோக்கி லும்ப ரொளியாய் விடும்.

(பதவுரை) ஐம்பதும் ஒன்றும்=ஐம்பத்தோ ரட்சரங்களையும், அழல் போல=அக்கினி சொருபமாக, தான்=தான், நோக்கில்=பார்த்தால், உம்பர்=மேலே விளங்குகின்ற, ஒளியாய்விடும்=தேஜோருபங் கைகூடும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஐம்பத்தோ ரட்சரங்களையும் தேஜோ சொருபமாகத் தரிசித்தால் சரீரமும் தேஜோமயத்தை யடையும் என்பது கருத்து. (7)

8. தூண்டுஞ் சுடரைத் துளங்காமற்றா னோக்கில் வேண்டுங் குறை முடிக்கலாம்.

(பதவுரை) தூண்டும்=வசிரேஷ்டர்களால் தூண்டப்படுகின்ற, சுடரை=தேஜோமயப்பொருளை, துளங்காமல்=அசையாமல், தான்=தான், நோக்கில்=பார்த்தால், வேண்டும்=அவர்களால் விரும்பப்படுகின்ற, குறை=குறைவினை, முடிக்கலாம்=நிறைவேற்றலாம். (எ-று)

(கருத்துரை) எக்காலத்திலும் அழியாத தன்மையையுடைய இறைவனை உள்ளபடியே உணர்வார்கள், சர்வகுறைகளினின்றும் நீங்குவார்கள் என்பது கருத்து.

9. உள்ளத்தா லங்கி யொருங்கக் கொழுவுறில் மெள்ளத்தான் வீடாம் விரைந்து.

(பதவுரை) உள்ளத்தால்=மனத்தினால், அங்கி=அக்கினியானது, ஒருங்க=முழுமையுங், கொழுவுறில்=கொழுவானது விசேஷிக்குமானால், வீடு=-மோக்ஷவீடானது, மெள்ளத்தான் விரைந்து=பொறுமையோடு விரைந்து, ஆம்=உண்டாகும்.

(கருத்துரை) மனத்தினால் அக்கினியை வசப்படுத்த வேண்டும் என்பது கருத்து.

10. ஒள்ளிதா யுள்ள சுடரை யுறநோக்கில் வெள்ளியா மாலை விளக்கு.

(பதவுரை) ஒள்ளிதாயுள்ள சுடரை=விளக்க முற்றிருக்கின்ற தேஜோ மயப்பொருளை, உற=மிகுதியும், நோக்கில்=பார்த்தால், மாலைவிளக்கு=மாலையிலுண்டாகும் விளக்கானது, வெள்ளியாம்=வெள்ளி போல் விளங்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனை முழுமையும் உற்றுப்பார்த்தால் தேஜோ மயத்தை யடையலாம் என்பது கருத்து. (10)

சீ சீ சீ சீ சீ

7. அமுததாரணை.

1. அண்ணாக்குத் தன்னை யடைத்தங் கமிர்துண்ணில் விண்ணோர்க்கு வேந்தனு மாம்.

(பதவுரை) அண்ணாக்கு தன்னை அடைத்து=அண்ணாக்கு என்னும் மேல்நாக்கை மேல்வழிக்கு அடைத்து, அங்கு=அவ்விடத்திலுண்டாகின்ற, அமிர்து=அமிர்தத்தை, உண்ணில்=பாண்டிசெய்தால், விண்ணோர்க்கு

வேந்தனுமாம்=தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரனுமாகலாம். (எ-று)

(கருத்துரை) மேல்நாக்கை அவ்விடத்திலுள்ள வழிக்குத் தடையாக வைத்துப் பாத்தாலுண்டாகின்ற அமிர்தத்தைப் பர்ணமாகப் பருகுகின்ற யோகிகள் தேவேந்திர பதவியையும் அடைவார்கள் என்பது கருத்து. (1)

2. ஈரெண் கலையி னிறைந்தவமிர் துண்ணில் பூரண மாகும் பொலிந்து.

(பதவுரை) ஈரெண்கலையில்=பதினாலுக்களிலும், நிறைந்த=பூரணமாயிருக்கின்ற, அமிர்து=அமிர்தத்தை, உண்ணில்=பானஞ்செய்தால், பொலிந்து=விளங்கி, பூரணமாகும்=பரிபூரணத்தை யடையலாம். (எ-று)

(கருத்துரை) பன்னிரண்டு கலைகளிலும் கலந்திருக்கின்ற அமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்தால் பரிபூரணதையை அடைவதற்குத் தடையில்லை என்பது கருத்து. (2)

3. ஓங்காரமான கலசத் தமிழ் துண்ணில் போங்கால மில்லை புரிந்து.

(பதவுரை) ஓங்காரம் ஆனகலசத்து=பிரணவாகாரமாயிருக்கின்ற கலசத்திலுள்ள, அமிர்து உண்ணில்=அமிர்தத்தை பருகினால், புரிந்து=செய்து, போங்காலமில்லை=இறக்குங்காலம் வருதலில்லையாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) பிரணவாகாரமாயிருக்கின்ற கலசத்தினிடமாகவிருக்கின்ற அமிர்தத்தையுண்டால் அவர்கள் சிரஞ்சீவியாக ஸாழ்வார்கள் என்பது கருத்து. (3)

4. ஆனகலசத் தமிழ்தை யறிந் துண்ணில் போனகம் வேண்டாமற் போம்.

(பதவுரை) ஆன=பொருந்தின, கலசத்து அமிர்தத்தை=பொற்கலசத்திலிருக்கின்ற அமிர்தத்தை, உண்ணில்=பருகினால், போனகம்=சாப்பாடு, வேண்டாமற் போம்=வேண்டியதில்லாமற் போய்விடும். (எ-று)

(கருத்துரை) அமிர்தகலசத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற அமிர்தத்தை உள்ளன்போடு உண்போர்கள் என்றைக்கும் ஆகாரம் வேண்டாத மகாயோகிகளாவார்கள் என்பது கருத்து. (4)

5. ஊறுமமிர் தத்தை யுண்டியுறப் பார்க்கில் கூறும் பிறப்பறுக்க லாம்.

(பதவுரை) ஊறுமமிர்தத்தை=சுரக்கின்ற அமிர்தத்தை, உண்டியுற=உண்டியாக, பார்க்கில்=பார்த்தால், கூறும்=சொல்லப்படுகின்ற, பிறப்பு=ஜென்மவேரை, அறுக்கலாம்=ஒழிக்கலாம். (எ-று)

(கருத்துரை) யோக மேலீட்டால் எவனொருவன் அங்கு விளைகின்ற அமிர்தபானஞ் செய்கிறானோ, அவன் இனிவருஞ் ஜென்மங்களை வெகு லேசாக அறுப்பவனாவான் என்பது கருத்து. (5)

6. ஞான வொளிவிளக்கா னல்லவமிர் துண்ணில் ஆன சிவயோகி யாம்.

(பதவுரை) ஞான ஒளி=ஞானதேஜஸையுடைய, விளக்கால்=விளக்கினால், நல்ல=உயர்வாகிய, அமிர்து=அமிர்தத்தை, உண்ணில்=பருகினால், ஆன=பொருந்தின, சிவயோகியாம்=சிவயோகியாகக் கூடும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஞானத்தையே உள்ளபடி யநுபவித்து அதினால் விளையக்கூடிய அமிர்தத்தைப் பருகினால் உண்மையான சிவயோகி யாவதற்குத் தடையில்லை என்பது கருத்து. (6)

7. மேலை யமிர்தை விளங்காமற்றா னுண்ணில் காலனை வஞ்சிக்கலாம்.

(பதவுரை) மேலைஅமிர்தை=மேல்நிலத்தில் விளைந்துவருகின்ற அமிர்தத்தை, விளங்காமல்=ஒழியாமல், தான்உண்ணில்=தான் பருகு வானானால், காலனை=எமனை, வஞ்சிக்கலாம்=வஞ்சனை செய்யக் கூடும். (எ-று)

(கருத்துரை) கழிஸ்தானத்திற்கு மேற்பட்ட ஸ்தானத்தில் உண்டாகின்ற அமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்தால், எமன் வருதலில்லை என்பது கருத்து. (7)

8. காலன லூக்கக் கலந்தவமிர் துண்ணில் ஞான மதுவா நயந்து.

(பதவுரை) கால் அனல் ஊக்கக்=காற்றினாலுண்டாகின்ற அனலானது ஊக்க, கலந்த=அதினால் அவ்விடத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற, அமிர்தது உண்ணில்=அமிர்தத்தைப் பருகினால், நயந்து=விரும்பி, ஞானமதுவாம்=ஞானமானது கைகூடும். (எ-று).

(கருத்துரை) சரசம்பந்தமா யிருக்கின்ற அமிர்தத்தை யுண்டால் ஞானங் கைக்கூடும் என்பது கருத்து. (8)

9. எல்லையி லின்னமிர்த முண்டாங் கினிதிருக்கில் தொல்லை முதலொளியே யாம்.

(பதவுரை) எல்லையில் இன்னமிர்தம்உண்டு=அளவுசொல்லப்படாத இனிமையாகிய அமிர்தத்தைப் புசித்து, ஆங்கு=அவ்விடத்தில், இனிது இருக்கின்=செவ்வையாக விருந்தால், தொல்லை=பழைமையான, முதல் ஒளியே ஆம்=முதல்வனுடைய தேஜோமயமே உண்டாவதாகும். (எ-று).

(கருத்துரை) அளவு சொல்லப்படாத பேரின்பமிர்தத்தை உண்டிருந்தால் இறைவனுடைய சொரூபமே கைகூடும் என்பது கருத்து. (9)

10. நிலா மண்டபத்தி னிறைந்த வமிர்துண்ணில் உலாவலா மந்திரத்தின் மேல்.

(பதவுரை) நிலாமண்டபத்தில்=சந்திரனானவன் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற மண்டபத்தின்கண், நிறைந்த அமிர்தது உண்ணில்=நிறைந்திருக்கின்ற பேரின்பமிர்தத்தை உண்டால், அந்தரத்தின் மேல்=மேலாகாயத்தில்; உலாவலாம்=வாசஞ்செய்யலாம். (எ-று).

(கருத்துரை) சந்திரமண்டலத்தி லிருக்கின்ற அமிர்தத்தைப் பானஞ் செய்வவல்லவர்க்கு மேலுலகத்தில் உலாவுகின்ற சக்தியுண்டாகும் என்பது கருத்து. (10)

00000

8. அர்ச்சனை

1. மண்டலங்கண் மூன்று மருவ வுடனிருத்தி
அண்டரனை யர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை) மண்டலங்கள்மூன்று=சோமகுரியாக்கினி என்னும் மூன்று மண்டலங்களையும், மருவ=சேர், உடன் இருத்தி=உடனேயிருக்கப் பண்ணி, அண்டு=பொருந்தின, அரனை=சிவபெருமானை, அர்ச்சிக்கும்ஆறு= அருச்சனைசெய்யும் விதமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) மும்மண்டலங்களையுஞ் சகாயமாகக் கொண்டே இறைவனை அர்ச்சிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (1)

2. ஆசனத்தைக் கட்டி யரன்றன்னை யர்ச்சித்துப்
பூசனைசெய் துள்ளே புணர்.

(பதவுரை) ஆசனத்தைக்கட்டி=ஆசனங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அரன்தன்னை=சிவபெருமானை, அர்ச்சித்து=அர்ச்சனை செய்து, பூசனை செய்து=பூசித்து, உள்ளே=மனத்தின்கண், புணர்=கலப்பாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) ஆசனங்களேண்டு இறைவனை யோகசாதனத்தால் கலக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. உள்ளமே பீட முணர்வே சிவலிங்கந்
தெள்ளிய ரர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை) உள்ளமே பீடம்=மனமே பீடமாகவும், உணர்வே

சிவலிங்கம்=உணர்ச்சியே சிவலிங்கமாகவும், தெள்ளி=ஆராய்ந்து, அர்ச்சிக்கும் ஆறு=அர்ச்சனை செய்யும் விதமாகும். (எ-று)

(விசேஷவுரை) பரமேஸ்வரனை உள்ளபடியே ஆஸ்ரயிக்க வேண்டியவர்கள் அவனை இருதயகமலத்திலிருந்தே வணங்க வேண்டுமென்பார், 'உள்ளமேபீடமுணர்வேசிவலிங்கம்' எனவும் இவ்வண்ணம் செய்பவர்கள் ஞானிகளென்பார், 'தெள்ளியரச்சிக்குமாறு' எனவுங் கூறினார். (3)

4. ஆதாரத் துள்ளே யறிந்து சிவனுருவைப் பேதமற வர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை) சிவனுருவை=பரமேஸ்வரனுடைய ரூபத்தை, ஆதாரத்துள்ளே=ஆறாதாரங்களுக்குள், அறிந்து=உணர்ந்து, பேதமற=யாதொரு வித்தியாசமு முண்டாகாமல், அர்ச்சிக்குமாறு=அர்ச்சனை செய்யும் விதமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஆறாதாரங்களிலும் சிவபெருமானுடைய சொரூபத்தைக் கண்டே பெரியோர்கள் அர்ச்சனை செய்வார்கள் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) மூலரதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்சை என்னும் ஆறாதாரங்களினுமே இறைவனை உள்ளபடி உணரவேண்டுமென்பார், 'ஆதாரத்துள்ளேயறிந்து சிவனுருவை' எனவும், அங்ஙனமறியப்பட்ட இறைவனை அவ்விடங்களிலேயே அர்ச்சனை செய்ய வேண்டுமென்பார், 'பேதமற வர்ச்சிக்குமாறு' எனவுங் கூறினார். (4)

5. பூரித் திருந்து புணர்ந்து சிவனுருவைப் பாரித்தங் கர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை) பூரித்திருந்து=பூரகஞ்செய்து, புணர்ந்து=கலந்து, சிவனுருவை=சிவபெருமானுடைய சொரூபத்தை, அங்கு=அவ்விடத்தில், அர்ச்சிக்குமாறு=அர்ச்சனை செய்யும் விதமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சிவபெருமானைப் பூரகத்தரல் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) சிவயோகஞ் செய்வோர் இரேசக, பூரக, கும்பங்களுையே அவ்யோகத்திற்கு முதற்காரணமாகக் கொண்டு அதில் பூரகத்தினாலே இறைவனை அர்ச்சிக்கவேண்டு மென்பார் 'பூரித்திருந்து புணர்ந்து சிவனுருவைப் பாரித்தங்கர்ச்சிக்குமாறு' எனக் கூறினார். (5)

6. விளக்குறு சிந்தையான் மெய்ப்பொருளைக்கண்டு துளக்கற வர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை) விளக்குறு=தெளிவிக்கப்பட்ட, சிந்தையால்=மனத்தினால், மெய்ப்பொருளை=உண்மைவஸ்துவை, கண்டு=பார்த்து, துளக்கற=குற்றமில்லாமல், அர்ச்சிக்குமாறு=அர்ச்சனை செய்யும் விதமாகும். (எறு)

(கருத்துரை) தெளிந்த சிந்தையுடையவர்களே சர்வேஸ்வரனை அடையவேண்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) யோகிகள் கல்விகேள்விகளில் விளங்கிய சிந்தையுடையவர்களென்பார், 'விளக்குறுசிந்தையான்' எனவும் இறைவனைக் கர்ணவேண்டியது அத்தியாவசியமென்பார், 'மெய் பொருளைக் கண்டு துளக்கறவர்ச்சிக்குமாறு' எனவுங்கூறினார். (6)

7. பிண்டத் தினுள்ளே பேரா திறைவனைக் கண்டுதா னர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை) பிண்டத்தினுள்ளே=உள்ளிடத்திலே, பேராது=நீங்காமல், இறைவனை=கடவுளை, கண்டு=பார்த்து, அர்ச்சிக்குமாறு=அர்ச்சனை செய்யும் விதமாகும். (எறு)

(கருத்துரை) அந்தர்முகத்தில் இடைவிடாது இறைவனை அர்ச்சிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) சர்வமனிதர்களும் கடவுளை அந்தர்முகமாக அர்ச்சனை செய்யவேண்டுமென்பார், 'பிண்டத்தினுள்ளே பேராதிறைவனைக் கண்டுதானர்ச்சிக்குமாறு' எனக்கூறினார். (7)

8. மந்திரங்க ளெல்லா மயங்காம லுண்ணினைந்து முந்தரனை யர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை) மந்திரங்கள் எல்லாம்=சர்வமந்திரங்களிலும், மயங்காமல்=மயக்கத்தை யடையாமல், உள்நினைந்து=அகத்தில் நினைந்து, முந்து=முன்னதாக, அரனை=சிவபெருமானை, அர்ச்சிக்குமாறு=அர்ச்சனை செய்யும் விதமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வமந்திரங்களை யெல்லாம் மயங்காமல் சர்வேஸ்வரனை உள்ளிடத்தில் நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

(விசேஷவுரை) ஐம்பத்தோரெழுத்தையும் அந்தந்த ஆதாரங்களில் விரோதிக்காமல் நிறுத்தவேண்டுமென்பார், 'மந்திரங்களெல்லா மயங்காமல்' எனவும், அந்தர்முகத்தில் நினைக்கவேண்டுமென்பார், 'உண்ணினைந்து' எனவும், சர்வேஸ்வரனை வணங்க வேண்டுமென்பார், 'முந்தரனையர்ச்சிக்கு மாறு' எனவுங் கூறினார். (8)

9. பேராக்கருத்தினாற் பிண்டத்தி னுண்ணினைந் தாராதனை செய்யு மாறு.

(பதவுரை) பிண்டத்தினுள்=அந்தர்முகத்திலிருந்து, பேராக்கருத்தினால்=ஒழியாத எண்ணத்தினால், நினைந்து=எண்ணி, ஆராதனை செய்யுமாறு=அர்ச்சனை செய்யவேண்டிய விதமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) இறைவனை அந்தர்முகத்தில் அருச்சனை செய்ய வேண்டும் என்பதாம்.

(விசேஷவுரை) இறைவன் அந்தர்முகத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனென்பார், 'உண்ணினைந்து' எனவும் அவனை இடைவிடாமல் சிந்திக்க வேண்டுமென்பார், 'பேராக்கருத்தினால்' எனவும் விதிப்படி அருச்சனை செய்ய வேண்டுமென்பார், 'ஆராதனை செய்யுமாறு' எனவுங் கூறினார். (9)

10. உள்ளத்தி னுள்ளே யுறப்பார்த்தங்கொண்டகடரை மெள்ளத்தா னர்ச்சிக்கு மாறு.

(பதவுரை) ஒள்கடரை=ஒள்ளிய தேஜோமயப் பொருளை, உள்ளத் தினுள்ளே=மனத்தின்கண், உற=மிகுதியாக, பார்த்து=கண்டு, அங்கு=அவ் விடத்தில், மெள்ளத்தான்=மெதுவாக, அர்ச்சிக்குமாறு=அர்ச்சனை செய்யும் விதமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனாகிய இறைவனை நாம் நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டியது அந்தர்முகத்தி லென்பது கருத்து. (10)

ஃ ஃ ஃ ஃ ஃ

9. உள்ளுணர்தல்

1. எண்ணிலி யூழி தவஞ்செய்திங் கிசனை உண்ணிலைமை பெற்ற துணர்வு.

(பதவுரை) எண்ணிலியூழி=அநேககாலங்களாக, தவஞ்செய்து= தவத்தைச் செய்து, இங்கு=இவ்விடத்தில், ஈசனை=சர்வேஸ்வரனை, உண்ணிலைமை பெற்றது=மனோவுறுதியால் அடையப்பெற்றது, உணர்வு= நல்லுணர்ச்சியாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) நல்லுணர்ச்சியானது அநேககாலம் வரைக்கும் இடைவிடாமல் தவஞ்செய்து ஈஸ்வரனைப் பெற்றதாகும் என்பது கருத்து. (1)

2. பல்லுழி காலம் பயின்றரனை யர்ச்சித்து நல்லுணர்வு பெற்ற நலம்.

(பதவுரை) பல்லுழிகாலம்பயின்று=நெடுங்காலம் வரைக்கும் பழகி, அரனை அர்ச்சித்து=சர்வேஸ்வரனை அர்ச்சனை செய்து, நல்லுணர்வு=

உயர்வாகிய உணர்ச்சியை, பெற்றநலம்=அடைந்த நன்மையாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) அனேககாலம் வரைக்கும் தவஞ்செய்து நல்லுணர்ச்சியைப் பெற்ற விதமாகும் என்பது கருத்து. (2)

3. எண்ணற் கரிய வருந்தவத்தா லன்றே நண்ணப் படுமுணர்வு தான்.

(பதவுரை) எண்ணற்கு அரிய=நினைப்பதற்கு அருமையான, அருந்தவத்தால்=அருமையாகிய தவத்தினால், உணர்வு தான்=உணர்ச்சியானது, நண்ணப்படும்=அடையப்படும்.

(கருத்துரை) அநேககாலம் வரைக்கும் இடைவிடாமற் செய்து தவப்பயிற்சியினாலே நல்லுணர்ச்சியை யடையவேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

4. முன்னைப் பிறப்பின் முயன்ற தவத்தினால் பின்னைப் பெறுமுணர்வு தான்.

(பதவுரை) முன்னைப்பிறப்பின்=பூர்வஜென்மத்தில், முயன்ற=முயற்சி செய்த, தவத்தினால்=தவத்தினால், பின்னைப்பெறும்=பிறகே அடையக் கூடுமானது, உணர்வுதான்=நல்லுணர்வேயாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) பூர்வஜென்மத்தில் செய்த தவசிரேஷ்டத்தால் நல்லுணர்வை யடைவதாகும் என்பது கருத்து. (4)

5. காயக் கிலேச முணர்ந்த பயனன்றே ஓயா வுணர்வு பெறல்.

(பதவுரை) காயக்கிலேசம்=சரீரத்தினுடைய கிலேசத்தை, யுணர்ந்து=தெரிந்துகொண்ட, பயன்அன்றே=பயன்அல்லவா, ஓயா உணர்வுபெறல்=ஒழிதலில்லாத உணர்ச்சியால் பெறுவதாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சரீரத்தினுடைய உண்மையைத் தெரிந்து தவஞ்செய்தாலே நல்லுணர்ச்சியைப் பெறக்கூடும் என்பது கருத்து. (5)

6. பண்டைப் பிறவிப் பயனாந் தவத்தினால் கண்டங் குணர்வு பெறல்.

(பதவுரை) பண்டைப் பிறவிப்பயனாம்=பூர்வஜென்மத்தின் பயனாகிய, தவத்தினால்=தவத்தினால், கண்டங்குணர்வு பெறல்=பார்த்து நல்லுணர்வைப் பெறுதலாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) பூர்வஜென்மப்பயனே நல்லுணர்வு உண்டாவது என்பது கருத்து. (6)

7. பேராத் தவத்தின் பயனாம் பிறப்பின்மை ஆராய்ந் துணர்வு பெறின்.

(பதவுரை) பேராதவத்தின் பயனாம்=ஒழியாத தவத்தின் பயனாகிய, பிறப்பின்மை=ஜென்மமில்லாமையே, ஆராய்ந்து=உணர்ந்து, உணர்வு பெறல்=நல்லுணர்வு பெறுவதாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) தவத்தின் பயனே நல்லுணர்ச்சியை யடைவதாகும் என்பது கருத்து. (7)

8. ஞானத்தா லாய உடம்பின் பயனன்றே மோனத்தா லாய வுணர்வு.

(பதவுரை) ஞானத்தால் ஆய=ஞானத்தினாலுண்டான, உடம்பின்=சரீரத்தினுடைய, பயனன்றே=பிரயோஜனமல்லவா, மோனத்தாலாய=மௌன ஞானத்தாலுண்டான, உணர்வு=உணர்ச்சியாகும். (8)

9. ஆதியோ டொன்று மறிவைப் பெறுவதுதான் நீதியாற் செய்த தவம்.

(பதவுரை) ஆதியோடு என்றும்=முதற்பொருளுடன் கலக்கின்ற, அறிவைப்பெறுவதுதான்=நல்லுணர்ச்சியை யடைவதுவே, நீதியாற்செய்த தவம்=நியாயத்துடன் செய்த தவமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) உண்மைத் தவமாவது நல்லுணர்ச்சியை யடைவதாகும் என்பது கருத்து. (9)

10. காடு மலையுங் கருதித்தவஞ் செய்தால் கூடு முணர்வின் பயன்.

(பதவுரை) காடும் மலையுங்கருதி=காட்டிலிருந்தும் மலையிலிருந்தும் கிளைத்து, தவஞ்செய்தால்=தவத்தைச்செய்தால், உணர்வின் பயன்கூடும்= நல்லுணர்ச்சியின் பிரயோசனமானது கைகூடும். (எ-று)

(கருத்துரை) காடுமலைகளில் தவஞ்செய்தாலே நல்லுணர்ச்சி கிட்டும் என்பது கருத்து. (10)

ஃஃஃஃ

10. பத்தியுடைமை.

1. பத்தியா லுள்ளே பரிந்தரனைத் தானோக்கில் முத்திக்கு மூல மது.

(பதவுரை) பத்தியால்=அன்பினால், உள்ளே=மனத்தின் கண்ணே, பரிந்து=விரும்பி, அரனை=சிவபெருமானை, தானநோக்கின்=தான் பார்த்தால், அது=அப்பார்வையானது, முத்திக்கு மூலம்=மோட்சத்திற்கு காரணமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) இறைவனைப் பக்தியோடு வணங்குவதே மோட்சத்திற்குக் காரணமாகும் என்பது கருத்து. (1)

2. பாடியு மாடியும் பல்காலும் நேசித்துத் தேடுஞ் சிவசிந்தை யால்.

பாடியுமாடியும்=பாடியும் ஆடியும், பல்காலும்=நெடுநாள்வரைக்கும்,

நேசித்தும்=பழகியும், சிவசிந்தையால்=சிவனைநினைக்கும் மனத்துடனே, தேடும்=தேடவேண்டும். (எ-று)

(கருத்துரை) பக்தியை நெடுநாளாகச் சிவசிந்தனையுடன் தேட வேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. அன்பா லமுது மலறியு மாள்வானை யென்புருகி யுள்ளே நினை.

(பதவுரை) ஆள்வானை=நம்மையாண்டருள் செய்கின்ற இறைவனை, அன்பால்=பக்தியின் மேலீட்டால், அமுதும் அலறியும்=அமுதும் அலறியும், என்புருகி=எலும்புகள் உருகும்படி, உள்ளே=மனத்தின்கண்ணே, நினை=சிந்தனைசெய். (எ-று)

(கருத்துரை) இறைவனை நல்ல அன்பினுடன் நினைக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

4. பூசனை செய்து புகழ்ந்து மனங்கூர்ந்து நேசத்தா லீசனைத் தேடு.

(பதவுரை) பூசனைசெய்து=பூசித்து, புகழ்ந்து=கொண்டாடி, மனங்கூர்ந்து=மனம்ஒருமித்து, நேசத்தால்=உள்ளன்பினால், ஈசனைத்தேடு=பரமசிவனை ஆராயவேண்டும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனை உள்ளபடியே பூசித்து உணரவேண்டும் என்பது கருத்து. (4)

5. கண்ணா லுறப்பார்த்துக் காதலாற் றானோக்கில் உண்ணுமே யீச னொளி.

(பதவுரை) கண்ணால் உறப்பார்த்து=கண்களால் மிகவும் பார்த்து, காதலால்=விருப்பத்துடன், தான்நோக்கில்=தான்பார்த்தால், ஈசன்ஒளி=பரமேஸ்வரனுடைய ஒளிமயமானது, உண்ணுமே=விழுங்கக் கூடியதாக விகசிக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனை உள்ளபடியே உணர்ந்து அகமார்க்கமாகத் தரிசிப்பவர்களுக்கு அவ்வெம்பெருமானுடைய தேஜோமயமானது அடியார்களை தன்னுள் அடக்கி மேம்பட்டு நிற்கும் என்பது கருத்து. (5)

6. நல்லானைப் பூசித்து நாதனென வருகில் நில்லாதோ வீச விலை.

(பதவுரை) நல்லானைப்பூசித்து=நல்லவனாகிய பரமேஸ்வரனைப் பூசைசெய்து, நாதனெனவருகில்=தலைவனெனயென்று மனமிளகிநின்றால், ஈசன்நிலை=சர்வேஸ்வரனுடைய உண்மை நிலையானது, நில்லாதோ=குடி கொண்டிருக்க மாட்டாதோ. (எ-று)

(கருத்துரை) பரமேஸ்வரனைப் பூசை செய்து யாரொருவர் மனமிளகு கின்றார்களோ அவர்களிடத்தில் சர்வேஸ்வரனுடைய கிருபாநோக்கமானது நிலைபெற்று நிற்கும் என்பது கருத்து. (6)

7. அடியார்க் கடியரா யன்புருகித் தம்முள் படியொன்றிப் பார்த்துக் கொளல்.

(பதவுரை) அடியார்க்கடியராய்=அடியார்களுக்கு அடியார்களாக, அன்பு உருகி=பக்தியினாலுருகி, தம்முள்=தம்முடைய மனத்திற்குள்ளே, படியொன்றி=உள்ளுலகங்களிற் கலந்து, பார்த்துக்கொளல்=தரிசித்து அடைதல் வேண்டும். (எ-று)

(கருத்துரை) அன்பர்களில் அன்பினால் இளகித் துதிசெய்கின்றவர்களுக்கே இறைவனுடைய திருவருள் கைகூடும் என்பது கருத்து. (7)

8. ஈசனெனக் கருதி யெல்லா வுயிர்களையும் நேசத்தால் நீநினைந்து கொள்.

(பதவுரை) எல்லாவுயிர்களையும்=சர்வப்பிராணிகளையும், ஈசனெனக் கருதி=சர்வேஸ்வரனுடைய திருவருவமென்று நினைந்து, நேசத்தால்=பிரியத்தினால், நீ நினைந்துகொள்=நீ பக்தி செய்து கொள்ளக் கடவாய். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வபிராணிகளையும் ஈஸ்வரனுடைய சொரூபமாகவே கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து. (8)

9. மெய்ம்மயிர் கூர விதிப்பற்று வேர்த்தெழுந்து பொய்ம்மையி லீசனைப் போற்று.

(பதவுரை) மெய்ம்மயிர்கூர=சரீரத்தில் மயிர்க்கூச்செறிய, விதிப்பற்று=புளகாங்கிதமாய், வேர்த்து எழுந்து=வேர்வையுடன் எழுந்து, பொய்ம்மையில்= உண்மையாயிருக்கின்ற, ஈசனைப்போற்று=பரமேஸ்வரனைத் துதிசெய். (எ-று)

(கருத்துரை) சரீரம் புளகாங்கிதங்கொள்ள உண்மையான கடவுளை வணங்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (9)

10. செறிந்தறிந்து நாடிச் செவ்விதா யுள்ளே அறிந்தரனை யாய்ந்து கொளல்.

(பதவுரை) செறிந்தறிந்து=சேர்ந்துணர்ந்து, நாடி=விரும்பி, செவ்விதாய்=நன்றாய், உள்ளே=மனத்தின்கண்ணே, அறிந்து=உணர்ந்து, அரனை ஆய்ந்து கொளல்= பரமேஸ்வரனை ஆராய்ந்துணரவேண்டும். (எ-று)

(கருத்துரை) இறைவனை அந்தர்முகத்தில் தரிசிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. (10)

திருவருட்பால்

அருள்பெறுதல்

.....

1. அருளினா லன்றி யகத்தறி வில்லை அருளின் மலமறுக்க லாம்.

(பதவுரை) அருளினாலன்றி=திருவருளினாலல்லாமல், அகத்து=மனத்தின்கண், அறிவில்லை=உணர்ச்சியில்லை, அருளின்மலம் அறுக்கலாம்=திருவருளினால் மாயாமலத்தை யறுத்தொழிக்கக்கூடும்.(எ-று)

(கருத்துரை) திருவருளினால் சகலவிதமான மாய்கையையும் அறுத்தொழிக்கலாம் என்பது கருத்து. (1)

2. இருளைக் கடிந்தின் றிறைவ னருளால் தெருளுஞ் சிவசிந்தை யாம்.

(பதவுரை) இன்று இருளைக் கடிந்து=இன்றைக்கு இருளாகிய அஞ்ஞானத்தைக்கடிந்து, இறைவன் அருளால்=சிவபெருமானுடைய கிருபையால், தெருளுஞ்சிவ சிந்தையாம்=தெளிவையடையக்கூடிய சிவ சிந்தனையுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சிவபெருமானுடைய திருவருளால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கடிக்கலாம் என்பது கருத்து. (2)

3. வாய்மையாற் பொய்யா மனத்தினால் மாசற்ற தூய்மையா மீச னருள்.

(பதவுரை) வாய்மையால்=உண்மையினாலும், பொய்யாமனத்தினால்=பொய்க்காத மனத்தினாலும், மாசற்றதூய்மையால்=குற்றமற்ற பரிசுத்தத்தினாலும், ஈசன் அருள்=சர்வேஸ்வரனுடைய திருவருள் உண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) உண்மையினால் சர்வகாரியங்களிலும் வல்ல இறைவனை அடையலாம் என்பது கருத்து.

4. ஒவ்வகத் துணின்ற சிவனருள் பெற்றக்கால் அவ்வகத்து ளானந்த மாம்.

(பதவுரை) ஒவ்வகத்துள்நின்ற=ஒத்ததாகிய மனத்தின்கண் எழுந்தருளியிருந்த, சிவனருள்பெற்றக்கால்=சிவபெருமானுடைய திருவருளையடைந்தால், அவ்வகத்துள் ஆனந்தமாம்=ஆனந்தமனத்திற்கு ஆனந்தமுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) நல்லமனத்திருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய திருவருளையடைந்தால் ஆனந்தமுதயமாகும் என்பது கருத்து. (4)

5. உன்னுங் கரும முடிக்கலா மொள்ளிதாய் மன்னு மருள்பெற்றக் கால்.

(பதவுரை) ஒள்ளிதாய்மன்னும்=தேஜோமயத்தையுடையதாய் நிலைபெற்றிருக்கின்ற, அருள்பெற்றக்கால்=திருவருளையடைவோமானால், உன்னுங்கருமம் முடிக்கலாம்=நினைக்கப்பட்ட, கருமங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றலாம். (எ-று)

(கருத்துரை) திருவருளே யடைந்தால் எண்ணிய கருமங்களை ஈடேற்றலாம் என்பது கருத்து. (5)

6. எல்லாப் பொருளு முடிக்கலா மீசன்றன் தொல்லை யருள் பெற்றக்கால்.

(பதவுரை) ஈசன்றன் தொல்லையருள் பெற்றக்கால்=பரமேஸ்வரனுடைய பழமையாகிய திருவருளைப்பெற்றால், எல்லாப்பொருளும் முடிக்கலாம்=சர்வபொருள்களையும் முடிக்கலாம். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனுடைய திருவருளைப் பெற்றுள்ளவர்கள் சர்வகாரியங்களையுஞ் செய்ய வல்லவராவார்கள் என்பது கருத்து. (6)

7. சிந்தையு ணின்ற சிவனருள் பெற்றக்கால் பந்தமாம் பாச மறும்.

(பதவுரை) சிந்தையுள்ளின்ற=மனத்தின்கண்ணிருந்த, சிவன் அருள் பெற்றக்கால்=சிவபெருமானுடைய திருவருளை அடைந்தால், பந்தமாம் பாசம்=பந்தப்பட்ட மாய்கையானது, அறும்=தன்னைவிட்டகலும். (எ-று)

(கருத்துரை) யாவருடைய மனத்தின்கண்ணு மிருக்கின்ற பரமேஸ்வரனுடைய திருவருளைப் பெற்றால் சர்வமாயைகளையும் அறுத்தொழிக்கலாம் என்பது கருத்து. (7)

8. மாசற்ற கொள்கை மதிபோலத் தான்றோன்றும் ஈசனருள் பெற்றக் கால்.

(பதவுரை) ஈசன் அருள்பெற்றக்கால்=சர்வேஸ்வரனுடைய திருவருளையடைந்தால், மாசற்றகொள்கை=குற்றமற்ற தன்மையானது, மதிபோலத் தான் தோன்றும்=சந்திரனொளியைப் போல் காணப்படும். (எ-று)

(கருத்துரை) பரமேஸ்வரனுடைய திருவருளையடைந்தவர்களுக்கு உள்ளுணர்ச்சி துல்லியமாயிருக்கும் என்பது கருத்து. (8)

9. ஆவாவென் றோதியருள் பெற்றார்க் கல்லாது தாவாதோ ஞான வொளி.

(பதவுரை) ஆவாவென்று ஒதி= ஆ! ஆ! ஆ!! என்று சொல்லி, அருள் பெற்றார்க்கல்லாது=திருவருளைப் பெற்றவர்களுக்கல்லாமல், தாவாதோ ஞானவொளி=ஞானதேஜஸானது கைகூடாதோ. (எ-று)

(கருத்துரை) திருவருளைப் பெற்றவர்களுக்கு ஞானதேஜஸானது கை கூடும் என்பது கருத்து.

(9)

10. ஓவாச் சிவனருள் பெற்றா லுரையின்றித் தாவாத வின்பந் தரும்.

(பதவுரை) ஓவா சிவன் அருள்பெற்றால்=ஒழியாத சிவபெருமானுடை திருவருளைப் பெற்றால், உரையின்றி=சொல்லில்லாமல், தாவாதவின்பந் தரும்=ஒழியாத சுகத்தைக் கொடுக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஒழியாமல் சுவேஸ்வரனுடைய திருவருளைப் பெற்றால் மெளன் ஞானங், கைகூடும் என்பது கருத்து.

சசசசச

2. நீனைப்புறுதல்

=====

1. கருத்துறப் பார்த்துக் கலங்காம லுள்ளத் திருத்திச் சிவனை நினை.

(பதவுரை) கருத்துறப்பார்த்து=மனத்திற் பொருந்தப் பார்த்து, கலங்காமல்=தளராமல், சிவனை உள்ளத்து இருத்தி=பரமேஸ்வரனை மனத்தில் வைத்து, நினை=நினைப்பாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) மனத்தை உறுதியாக நிறுத்திச் சிவபெருமானை நினைக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

(1)

2. குண்டலியி னுள்ளே குறித்தரனைச் சிந்தித்து மண்டலங்கள் மேலாகப் பார்.

(பதவுரை) குண்டலியின் உள்ளே குறித்து=குண்டலிசத்தியினுள்ளே நினைத்து. அரனைசிந்தித்து=சிவபெருமானை நினைத்து, மண்டலங்கள் மேலாகப்பார்=மும்மண்டலங்களையும் மேலாகத் தரிசிப்பாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) மூலநிலத்தில் குண்டலிசத்தியை நினைத்து மும்மண்டலங்களையும் நினைக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. ஓர்மின்கள் சிந்தையி லொன்றச் சிவன்றன்னைப் பார்மின் பழம்பொருளே யாம்.

(பதவுரை) சிவன்தன்னை=சிவபெருமானை, சிந்தையிலொன்ற ஓர்மின்=மனத்திற்பொருந்த நினையுங்கள் (அன்றி) பார்மின்கள்=தரிசனஞ் செய்யுங்கள், பழம்பொருளேயாம்=(இங்ஙனஞ்செய்தால்) பழம்பொருளாகிய இறைவனாகக் கூடும் (எ-று)

(கருத்துரை) சிவபெருமானை உள்ளத்தின்கண் நினைத்து தரிசித்தால் இறைவனாகக்கூடும் என்பது கருத்து. (3)

4. சிக்கெனத் தேர்ந்துகொள் சிந்தையி லீசனை மிக்க மலத்தை விடு.

(பதவுரை) ஈசனை=பர்மேஸ்வரனை, சிந்தையில்=மனத்தில், சிக்கெனத்தேர்ந்துகொள்=வலிவாகத் தெளிந்து கொள், (அப்படி செய்வையர்னால்) மிக்கமலத்தைவிடு=மிகுந்தமாயாமலத்தை விடுவாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) தெளிந்த மனத்தினால் சர்வேஸ்வரனைத் துதி செய்தால் மாயாமலத்தை யுறுக்கக் கூடும் என்பது கருத்து. (4)

5. அறிமின்கள் சிந்தையி லாதாரத்தைச் சேர்ந் துறுமின்க ளும்முளே யோர்ந்து.

(பதவுரை) 'ஆதாரத்தைச்சேர்ந்து=ஆறாதாரங்களையுஞ் சேர்ந்து,

சிந்தையில்=மனத்தினுள்ளே, அறிமின்கள்=இறைவனை உணருங்கள், உம்முளேஓர்ந்து=உமக்குள்ளேயாராய்ந்து, உறுமின்கள்=இறைவனை அடையுங்கள். (எ-று)

(கருத்துரை) மனத்தினுள்ளே இறைவனை ஆராய்ந்தறிய வேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

6. நித்தம் நினைந்திரங்கி நின்மலனை யொன்றுவிக்கில்
முற்றுமவ னொளியே யாம்.

(பதவுரை) நித்தம்=அனுதினமும், நின்மலனை=பரிசுத்தனாகிய கடவுளை, நினைந்து இரங்கி=மனமிரங்கிச் சிந்தித்து, ஒன்றுவிக்கில்=பொருத்துவித்தால், அவன்ஒளியே=அவனுடைய தேஜோமயமே, முற்றுமாம்=முடிவாகக் கிடைக்குமாம்.(எ-று)

(கருத்துரை) தினந்தோறும் நிர்மலனாகிய இறைவனைத் துதிசெய்தால் அவனுடைய தேஜோமயத்திலேயே கலப்பதற்காகுமாம் என்பது கருத்து. (6)

7. ஓசை யுணர்ந்தங்கே யுணர்வைப் பெறும்பரிசால்
ஈசன் கருத்தா யிரு.

(பதவுரை) ஓசை உணர்ந்து=சத்தத்தைத் தெரிந்து, அங்கே=அந்தர் முகத்திலே, உணர்வைப்பெறும்=உணர்ச்சியையடைந்து, பரிசால்=தன்மையினால், ஈசன்கருத்தாய் இரு=சர்வேஸ்வரனுடைய எண்ணமாகவே யிருப்பாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) சத்தத்தையுணர்ந்து சதாகாலமும் ஈஸ்வர சிந்தனையாகவே யிருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (7)

8. இராப்பக லன்றி யிருசுடர்ச் சிந்திக்கில்
பராபரத்தோ டொன்றலு மாம்.

(பதவுரை)இராப்பகலன்றி=அகோராத்திரமும், இருசுடர்=சந்திரசூரியாக்கினிகளாகிய சுடர்களை, சிந்திக்கில்=நினைத்தால், பராபரத்தோ

டொன்றலுமாம்=பராபரப் பொருளினிடத்தில் கலக்கவுங் கூடும். (எ-று)

(கருத்துரை) அகோராத்திரம் இறைவனைச் சிந்தித்தால் இறைவனுடன் கலந்திருக்கக்கூடும் என்பது கருத்து. (8)

9. மிக்க மனத்தால் மிகநினைந்து சிந்திக்கில்
ஒக்கச் சிவனுருவ மாம்.

(பதவுரை) மிக்கமனத்தால்=நல்ல மனத்தினால், மிகநினைந்து= மிகுதியும் எண்ணி, சிந்திக்கில்=தியானித்தால், ஒக்கச் சிவனுருவமாம்= ஒப்பாகச் சிவசொருபத்தை யடையக் கூடும். (எ-று)

(கருத்துரை) உயர்வாகிய மனத்தைக்கொண்டு உள்ளபடியே தியானஞ் செய்தால் சிவசொருப்பியத்தை யடையலாம் என்பது கருத்து.(9)

10. வேண்டுவார் வேண்டும் வகைதான் விரிந்தெங்கும்
காண்டற் கரிதாஞ் சிவம்.

(பதவுரை) வேண்டுவார் வேண்டும் வகைதான் விரிந்து=வேண்டுபவர் கள் விரும்புகின்ற விதமாகப் பரவி, எங்கும்=எவ்விடத்திலும், சிவம்= சிவமானது, காண்ட-தற்கு அரிதுஆம்=பார்ப்பதற்கு அருமையான பொருளாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரன் யார் எப்படி விரும்புகின்றார்களோ அப்படியெல்லாம் உருத்தாங்கியும் யாவராலும் பார்ப்பதற் கருமையான வனாக முடிகிறான் என்பது கருத்து. (10)

3. தெரிந்து தெளிதல்

=====

1. தேறித் தெளிமின் சிவமென்றே யுள்ளுணர்வில்
கூறிய பல்குணமு மாம்.

(பதவுரை) உள்ளுணர்வில்=மனோவுணர்ச்சியில், சிவம்=சிவமென்னும் பொருளானது, கூறிய=சொல்லப்பட்ட, பல்குணமாமென்றே=பலகுணங்களிலும் கலந்துள்ளதாமென்று, தேறிதெளிமின்=ஆராய்ந்துணருங்கள். (எ-று)

(கருத்துரை) சகலகுணங்களிலுங் கலந்திருக்கிற பொருள் சிவமென்றே தெளிவாயாக என்பது கருத்து. (1)

2. உண்டில்லை யென்று முணர்வை யறிந்தக்கால்
கண்டில்லை யாகுஞ் சிவம்.

(பதவுரை) உண்டில்லை என்னும்=உண்டென்றும், இல்லையென்றும் சொல்லும்படியாக விருக்கின்ற, உணர்வை=உணர்ச்சியை, அறிந்தக்கால்=உணர்ந்தால், சிவம்=சிவமென்னும் பொருளானது, கண்டில்லையாகும்=காணாததுமான பொருளாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) அணுருபமாயிருக்கின்ற உணர்வை யறிந்தால் சிவமும் அவ்வாறே வெளிப்படும் என்பது கருத்து. (2)

3. ஒருவன் கொருவனே யாகுமுயிர்க் கெல்லாம்
ஒருவனே பல்குணமு மாம்.

(பதவுரை) ஒருவர்க்கு ஒருவனேயாகும்=ஒருவருக்கும் ஒருவனேயாய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற, உயிர்க்கெல்லாம்=சர்வ பிராணிகளுக்கெல்லாம், ஒருவனே=இறைவன் ஒருவனே, பல்குணமுமாம்=பலகுணங்களிலும் கலந்த பொருளாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரன் ஒருவனே பல்குணங்களையுடைய

உயிர்களுக்கும் ஆதாரமாயுள்ளவன் என்பது கருத்து.

(3)

4. எல்லார்க்கு மொன்றே சிவமாவ தென்றுணர்ந்த பல்லோர்க்கு முண்டோ பவம்.

(பதவுரை) எல்லோர்க்கும்=சர்வபிராணிகளுக்கும், சிவம் ஒன்றே யாவது=சிவமாவது ஒன்றே பொதுவாகவிருப்பது, என்று உணர்ந்த பல்லோர்க்கும்=என்று அறிந்தசகலருக்கும், பவம்உண்டோ=பிறவி உண்டாகுமோ, உண்டாகாது. (எ-று)

(கருத்துரை) எல்லோர்க்கும் பொதுவாகவுள்ளவன் ஈஸ்வரன் ஒருவனேயென்று உணரவல்லார்க்கு இனி பிறக்கும் ஜன்மமில்லை என்பது கருத்து.

(4)

5. ஆயுமிரவியு மொன்றே யனைத் துயிர்க்கும் ஆயுங்கா லொன்றே சிவம்.

(பதவுரை) ஆயும்=ஆராய்கின்ற, இரவியும்=சூரியனும், அனைத் துயிர்க்கும்=சர்வபிராணிகளுக்கும், ஒன்றே=ஒருபொருளே யாகும், (அது போல) ஆயுங்கால்=ஆராய்ந்து பார்த்தால், சிவம் ஒன்றே=சிவமென்னும் பொருளும் யாவர்க்கும் ஒன்றேயாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) எல்லார்க்குஞ் சூரியன் ஒருவனேவாவது போல சிவமும் ஒன்றேயாகும் என்பது கருத்து.

(5)

6. ஓவாத தொன்றே பலவா முயிர்க்கெல்லாந் தேவான தென்றே தெளி.

(பதவுரை) ஓவாதது ஒன்றே=என்றும் ஒழியாதிருக்கின்ற பொருளொன்றே, பலவாம் உயிர்க்கு எல்லாம்=பலவகைப்பட்ட உயிர்களுக்கெல்லாம், தேவானது=தெய்வமாயிருப்பது, என்று தெளி=என்று தெளிந்து கொள்வாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) எக்காலத்தும் அழியாமலிருக்கின்ற வொன்றே பலவகையான உயிர்களுக்கெல்லாம் பிரதானமானது என்பது கருத்து.

(6)

7. தம்மை யறியாதார் தாமறிவோ மென்பதென் செம்மையா லீசன் றிறம்.

(பதவுரை) தம்மை அறியாதார்= தம்மைத்தாமேயறியாத அறிவீனர்கள், ஈசன் திறம்=சர்வேஸ்வரனுடைய வல்லமையை, செம்மையில்=உண்மையாக, தாம் அறிவோம் என்பது, என்=தாம் தெரிந்து கொள்வோம் என்று சொல்வது ஏன்? (எ-று)

(கருத்துரை) தம்மைத்தாம் அறியாச அஞ்ஞானிகள் இறைவன் குணத்தை யறியமாட்டார்கள் என்பது கருத்து. (7)

8. எல்லா வுலகத் திருந்தாலு மேத்துவர்கள் நல்லுலக நாத னடி.

(பதவுரை) எல்லாவுலகத்து இருந்தாலும்=எல்லா லோகங்களிலிருந்தாலும், நல் உலகநாதனடி=உயர்ந்த உலகநாதனுடைய திருவடிகளை, ஏத்துவார்கள்=துதிசெய்வார்கள். (எ-று)

(கருத்துரை) எந்தவுலகத்தில் இருந்தாலும் இறைவனுடைய திருவடிகளை யாவரும் வணங்குவார்கள் என்பது கருத்து. (8)

9. உலகத்திற் பட்ட உயிர்க்கெல்லா மீசன் நிலவுபோ னிற்கும் நிறைந்து.

(பதவுரை) உலகத்திற்பட்ட=இவ்வுலகங்களிலிருக்கின்ற, உயிர்க்கெல்லாம்=சர்வபிரானிகளுக்கும், ஈசன்=சர்வேஸ்வரனானவன், நிறைந்து=வியாபமாகி, நிலவுபோல் நிற்கும்=பூரண சந்திரனைப் போல விருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) இவ்வுலக ஆன்மாக்களில் எல்லாம் இறைவன் கலந்திருக்கிறான் என்பது கருத்து. (9)

10. உலகத்தில் மன்னு முயிர்க்கெல்லா மீசன் அலகிறந்த வாதியே யாம்.

(பதவுரை) உலகத்தில்மன்னும்=உலகத்தினிடத்தில் நிலை பெற்றிருக்கின்ற, உயிர்க்கெல்லாம்=சர்வபிராணிகளுக்கும், ஈசன்=சர்வேஸ்வரனானவன், அலகிறந்த ஆதியேயாம்=அளவு சொல்லப்படாத தற்பொருளேயாவான். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வபிராணிகளுக்கும் இறைவன் முதற்பொருளாயுள்ளவன் என்பது கருத்து. (10)

ச ச ச ச ச

4. கலைஞானம்.

=====

1. சத்தியாஞ் சந்திரனைச் செங்கதிரோ னூடுருவில் முத்திக்கு மூல மது.

(பதவுரை) சத்தியாஞ் சந்திரனை=பெண்புறமாகிய சந்திரனை, செங்கதிரோன்=சூரியனானவன், ஊடுருவின்=ஊடுருவிக்கலந்தால், அது=அந்தர்மார்க்கமானது, முத்திக்கு மூலம்=மோட்சத்திற்குக் காரணமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சந்திரகலையையும் சூரியகலையையும் சேர்த்த அன்றே மோட்சமடைய வழியேற்படும் என்பது கருத்து. (1)

2. அயனங்கொள் சந்திரனா லாதித்த னொன்றில் நயனமா முத்திக்கு வீடு.

(பதவுரை) அயனங்கொள்=தட்சிணாயனமென்றும் உத்திராயணமென்றும் இரண்டு பிரிவைக் கொண்டிருக்கின்ற, சந்திரனால்=சந்திரனிடத்தில், ஆதித்தன்=சூரியனானவன், ஒன்றில்=பொருந்தினால், நயனமாம்=கண்ணைப்போன்று விளங்குவதாகிய, முத்திக்கு வீடு=மோட்சத்துக்கு வீடு கிடைப்பதாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சந்திரகலையுடன் சூரியகலையானது பொருந்தச்

செய்யும் கலைஞானமானது மோட்சவீடை யடையக் காரணமாகும் என்பது கருத்து. (2)

3. அஞ்சாலு மாயா தறம்பொரு ளின்பமுந் துஞ்சாதவர் துறக்கு மாறு.

(பதவுரை) அஞ்சாலும் மாயா=பஞ்சாவஸ்தைகளாலும் ஒழியாத, அறம்=தருமமும், பொருள்=பொருளும், இன்பமும்=சுகமும், துஞ்சாதவர்= என்றும் இறக்காதவர், துறக்குமாறு=விட்டுவிடும் வழிகளாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்றும் பிறவி யொழிந்தவர்கள் விடக்கூடியவைகளாகும் என்பது கருத்து. (3)

4. ஈசனோ டொன்றி லிசையாப் பொருளில்லை தேசவிளக் கொளியே யாம்.

(பதவுரை) ஈசனோடு ஒன்றில்=சர்வேஸ்வரனோடு கலந்து விட்டால், இசையாப்பொருள் இல்லை=கைகூடாதபொருள் இல்லையாம், (ஏனெனில்) தேசவிளக்கொளியாம்=அப்பொருளானது தேசவிளக்கு களுக்கு ஒளிகொடுப்பதாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனானவன் தேசங்களுக் கெல்லாம் ஒளியா யிருக்கிறதினால் அவனோடு கலப்பவர்களுக்கு சகலபொருள்களுங் கைகூடுவனவாகும் என்பது கருத்து. (4)

5. தாஞ்செய் வினையெல்லாந் தம்மையற வுணரில் காஞ்சனமே யாகுங் கருத்து.

(பதவுரை) தம்மையறவுணரில்=தம்மைத்தாமே முழுமையும் பற்றற வுணர்ந்து கொண்டால், தாஞ்செய் வினையெல்லாம்=தம்மால் செய்யப் பட்ட வினைகளெல்லாமொழிந்து, கருத்து=மனமானது, காஞ்சனமே யாகும்=பொன்னேயாகும். (எ-று)

6. கூடக மான குறியெழுத்தைத் தானறியில் வீடக மாகும் விரைந்து.

(பதவுரை) கூடகமான=சரீர மெடுத்ததற்குக் காரணமான, குறியெழுத்தை=அறிகுறியாயிருக்கின்ற எழுத்தை, தான் அறியில்=தான் உணர்ந்தால், விரைந்து=சீக்கிரமாக, வீடகமாகும்=மோட்சங்கைக்கூடும். (எ-று).

(கருத்துரை) சரீரமுண்டானதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற அடையாளமான எழுத்தை உண்மையாக உண்பவர்கள் மோட்ச வீட்டை யடைவார்கள் என்பது கருத்து.

7. வீடகமாக விழைந் தொல்லை வேண்டுமேல் கூடகத்திற் சோதியோ டொன்று.

(பதவுரை) வீடகமாக=மோட்சத்தையடைய, விழைந்து=ஆசைப்பட்டு, ஒல்லை=சீக்கிரமாக, வேண்டுமேல்=விரும்புவார்களானால், கூடகத்திற் சோதியோடு ஒன்று=கூடப்பிரமத்தினுடன் கலந்து வருவாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) மோட்சவீட்டை யடைய விரும்புவோர்கள் கூடகப் பிரமத்தை விரும்பி அதனுடன் கலக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (7)

8. பூரித்து நின்ற சிவனைப் புணரவே பாரித்த தாகுங் கருத்து.

(பதவுரை) பூரித்துநின்ற=எங்குங்கலந்திருந்த, சிவனைப்புணரவே=சிவபெருமானோடு கூடினால், கருத்து=மனமானது, பாரித்ததாகும்=பெருமையையுடையதாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வபிராணிகளிடத்தில் வியாபித் திருக்கின்ற சர்வேஸ்வரனைக் கலந்தால் எண்ணமானது சுத்தமுடையதாகும் என்பது கருத்து. (8)

9. இரேசக மாற்றி யிடையறாதே நிற்கில் பூரிப்ப துள்ளே சிவம்.

(பதவுரை) இரேசகம்ஆற்றி=இரேசகத்தைச்செய்து, இடையறாதே நிற்கில்=மத்தியில் விடாமலிருந்தால், சிவம்=சர்வேஸ்வரனானவன், உள்ளே

பூரிப்பது=உள்ளே நிறைந்திருப்பவனாவான். (எ-று)

(கருத்துரை) இரேசகம் யென்னும் வழியைக் கிரமத்துடன் இடை விடாமற்செய்தால் சிவபெருமானானவன் உள்ளே மலிந்திருப்பவனாவான் என்பது கருத்து. (9)

10. சிந்தையில் நின்ற நிலைவிசும்பிற் சாக்கிரமாம் சந்திரனிற் றோன்று முணர்வு.

(பதவுரை) சிந்தையில் நின்றநிலை=மனத்திலுண்டான உண்மையினால், விசும்பில்=ஆகாயத்தில், சாக்கிரமாம்=சாக்கிராவஸ்தையாகும் (ஆகையால்) உணர்வு=உணர்ச்சியானது, சந்திரனில் தோன்றும்=சந்திர கலையில் வெளிப்படும். (எ-று)

(கருத்துரை) மனோநிலையானது சந்திரனில் சாக்கிராவஸ்தையில் உணர்ச்சி ரூபமாக வெளிப்படும் என்பது கருத்து. (10)

▷▷▷▷▷

5. உருவொன்றி றீற்றல்.

=====

1. எள்ளகத் தெண்ணெ யிருந்ததனை யொக்குமே உள்ளகத் தீச னொளி.

(பதவுரை) உள்ளகத்தீசன் ஒளி=மனத்திலே யிருக்கின்ற ஜெகதீஸ் வரனுடைய தேஜோமயமானது, எள்ளகத்து எண்ணெய் இருந்தனை ஒக்கும்=எள்ளினிடத்து எண்ணெய் வியாபித்திருந்ததை யொப்பாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரன் ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களுடைய மனத்திலும் கலந்திருப்பது எள்ளிடத்து எண்ணெய் கலந்திருப்பது போலாகும் என்பது கருத்து. (1)

2. பாலின்க ணெய்போற் பரந்தெங்கு நிற்குமே நூலின்க ணீச னுழைந்து.

(பதவுரை) நூலின்கண் ஈசன் னுழைந்து=சர்வேஸ்வரனானவன் நூலின்கண்ணே கலந்து, பாலின்கண்நெய்போல்=பாலிற்கலந்திருக்கிற நெய்யைப்போல, பரந்துஎங்கும் நிற்கும்=எவ்விடத்திலும் கலந்திருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) பாலில் நெய் கலந்திருப்பது போல சர்வேஸ்வரன் சகல ஆன்மாக்களிலுங் கலந்திருப்பான் என்பது கருத்து. (2)

3. கரும்பினிற் கட்டியுங் காய்பாலி னெய்யும் இரும்புண்ட நீரு மியல்பு.

(பதவுரை) கரும்பினிற் கட்டியும்=கரும்பினிடத்து வெல்லமும், காய் பாலில் நெய்யும்=காய்கின்ற பாலினிடத்து நெய்யும், இரும்புண்ட நீரும்=இரும்பினால் உண்ணப்பட்ட ஜலமும், இயல்பு=சர்வேஸ்வரனுடைய இலட்சணங்களாம். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனுடைய லட்சணங்கள் மேலே சொன்ன பொருள்களின் குணங்கள் போன்றவை என்பது கருத்து. (3)

4. பழத்தி னிரசம்போற் பரந்தெங்கு நிற்கும் வழுத்தினா லீச னிலை.

(பதவுரை) வழுத்தினால்=துதிசெய்தால், ஈசன்நிலை=சர்வேஸ்வரனுடைய உண்மை நிலையானது, பழத்தின் இரசம் போல= பழங்களினுடைய இரசத்தைப் போல, பரந்து எங்கும் நிற்கும்=எவ்விடத்தும் வியாபித்து நிற்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனுடைய வியாபகமானது பழத்தின்கண் இரசம் போன்றதாகும் என்பது கருத்து. (4)

5. தனுவொடு தோன்றுமே தானெல்லா மடிக் யனுவதுவாய் நிற்கு மது.

(பதவுரை) தான் எல்லாம் ஆகி=தானே எல்லாப் பொருள்களாகியும், அனுவதாய் நிற்கும் அது=அணுருபமாயும் அப்பொருளானது, தனுவொடு தோன்றும்=இந்தச் சரீரத்துடனேயே உண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) எல்லாமாகியும் அனுவாகியு மிருக்கின்ற பொருளானது சரீரத்துடனேயுண்டாகும் என்பது கருத்து. (5)

6. வித்து முளைபோல் விரிந்தெங்கு நிற்குமே ஒத்துளே நிற்கு முணர்வு.

(பதவுரை) உள்ளே ஒத்துநிற்கும் உணர்வு=மனத்தில், ஒத்திருக்கின்ற உணர்ச்சியானது, வித்தும்முளைபோல்=விதையையும் முளையையும் போல, விரிந்து எங்கும் நிற்கும்=எவ்விடத்துங் கலந்து நிற்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) வித்தின் முளையைப்போல இறைவன் சகல உயிர்களிலுங் கலந்திருப்பான் என்பது கருத்து. (6)

7. அச்ச மாங்கார் மகத்தடக்கி னாற்பின்னை நிச்சயமா மீச னிலை.

(பதவுரை) அச்சம் ஆங்காரம்=பயத்தையும் அகங்காரத்தையும், அகத்து அடக்கினால்=மனத்திலடக்கினால், பின்னை=பிறகு, ஈசன்நிலை=சர்வேஸ் வரனுடைய உண்மை நிலையானது, நிச்சயமாம்=உண்மையாக விளங்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) அச்சத்தையும் அகங்காரத்தையும் அடக்குகின்றவர் களுக்கே இறைவனுடைய குணம் வெளிப்படும் என்பது கருத்து. (7)

8. மோட்டினீர் நாடா முளைமுட்டை போலுமே வீட்டுளே நிற்கு மியல்பு.

(பதவுரை) வீட்டுளேநிற்கும் இயல்பு=நாம் சரீரத்திற்குள்ளிருக்கின்ற இயல்பானது, மோட்டிநீர் நாற்றம்=மோட்டிலேயுள்ள நீர்நாற்றத்தையுடைய, முளைமுட்டை போலும்=முளையானது முளைக்கின்ற எருமுட்டை போலும். (எ-று)

9. நினைப்பவர்க்கு நெஞ்சத்துள் நின்மலனாய் நிற்கும் அனைத்துயிர்க்குந் தானா மவன்.

(பதவுரை) அனைத்துயிர்க்குந்தானாம் அவன்=எல்லாவுயிர்களுக்கும் ஒருவனாயிருக்கின்ற அவன், நினைப்பவர்க்கு=தன்னை உண்மையாக நினைப்பவர்களுடைய, நெஞ்சத்துள்=மனத்தினுள்ளே, நின்மலனாய் நிற்கும்=பரிசுத்தனாயிருப்பான். (எ-று)

(கருத்துரை) இறைவன் தன்னை உள்ளபடியே நினைப்பவர்களுடைய மனத்தினால் பரிசுத்தனாக எழுந்தருளியிருப்பான் என்பது கருத்து. (9)

10. ஓசையி னுள்ளே யுதிக்கின்றதொன் றுண்டு வாசமலர் நாற்றம்போல் வந்து.

(பதவுரை) வாசமலர் நாற்றம்போல் வந்து=வாசனை பொருந்திய மலரினுடைய சுகந்தத்தைப் போல வந்து, ஓசையினுள்ளே உதிக்கின்றது, ஒன்று உண்டு=சத்தத்தினுள் தோன்றுவது ஒரு பொருளிருக்கின்றது. (எ-று)

(கருத்துரை) சத்த தன் மாத்திரையினிடமாக பூவின் மணம் போல் வரும் பொருள் ஒன்றிருக்கிறது என்பது கருத்து. (10)

6.முத்திகாண்டல்

=====

1. மனத்தோ டுறுபுத்தி யாங்காரஞ் சித்தம்
அனைத்தினு மில்லை யது.

(பதவுரை) அது=முத்தியானது, மனத்தோடுறுபுத்தி யாங்காரம் சித்தம்=மனம் புத்தி ஆங்காரம் சித்தம் என்றும், அனைத்தினும் இல்லை=எல்லா வற்றிலுமில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) மனம், புத்தி, ஆங்காரம், சித்தம் என்னும் நான்கி னுள்ளும் மோட்சமில்லை என்பது கருத்து. (1)

2. வாக்குங் கருத்து மயங்குஞ் சமயங்கள் ஆக்கிய நூலினு மில்.

(பதவுரை) வாக்குங் கருத்தும்=வசனமும் எண்ணமும், மயங்குஞ் சமயங்கள்=மயங்குகின்ற சமயங்களானவை, ஆக்கிய=உண்டாக்கின, நூலினுமில்=சாஸ்திரங்களிலுமில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) எந்தச் சாஸ்திரங்களிலும் மனோவாக்குகள் மயங்கு கின்றகாலம் சொல்லப்படவில்லை என்பது கருத்து. (2)

3. உருவமொன் றில்லை யுணர்வில்லை யோதும் அறுவமுந் தானதுவே யாம்.

(பதவுரை) உருவம் ஒன்று இல்லை=ஒருரூபமில்லை, உணர்வு இல்லை= உணர்ச்சியில்லை, ஒதும்=சொல்லப்படுகின்ற, அருவமும்தான் அதுவேயாம்=அருவப்பொருளும் அதுவேயாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) உருவம் உணர்வு இவைகளில்லாத பொருள் அருவமே யாகும். ஆகையால் அதை நாடினால் முத்தி காணலாகும் என்பது கருத்து. (3)

4. தனக்கோ ருருவில்லை தானெங்கு மாகி மனத்தகமாய் நிற்கு மது.

(பதவுரை) அது தனக்கு ஒரு உருவில்லை=அப்பொருளுக்கு ஒரு ரூபமுமில்லை, (ஆகையால்)தான் எங்குமாகி=தான் சர்வ இடங்களிலும் வியாபித்ததாகி, மனத்தகமாய்நிற்கும்=மனத்திலிடத்திலுங் கலந்திருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரன் என்னும் பொருளானது எவ்விடத்திலும் வியாபித்து நிற்பதொன்றாகையால் அன்பர்களுடைய மனத்தின் கண்ணு மிருக்கும் என்பது கருத்து. (4)

5. பெண்ணா ணலியென்னும் பேரொன் நிலதாகி விண்ணாகி நிற்கும் வியப்பு.

(பதவுரை) வியப்பு=அப்பொருளினுடைய வியப்பானது, பெண் ஆண் அலியென்னும் பேர்=பெண் என்றும் ஆண் என்றும் அலியென்றும் வழங்குகின்ற பேர், ஒன்று இலதாகி=ஒன்றாயினும் இல்லாததாய், விண்ணாகிநிற்கும்=ஆகாயமாயிருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரன் ஆண், பெண், அலியென்று சொல்லாதபடி ஆகாயமாயிருக்கும் என்பது கருத்து. (5)

6. அனைத்துருவ மாய வறிவை யகலில் தினைத்துணையு மில்லை சிவம்.

(பதவுரை) அனைத்து உருவமாய=எல்லா ரூபங்களையுமடைகின்ற, அறிவை அகலில்=அறிவைவிட்டால், சிவம்=சிவமானது, தினைத்துணையும் இல்லை=தினையளவுமில்லையாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வரூபமாய் மிருக்கின்ற அறிவை விட்டால் சிவமில்லை என்பது கருத்து. (6)

7. துணிமுகத்துக் காதியாத் துன்னறி வின்றி அணிதா ரிரண்டு விரல்.

(பதவுரை) துணிமுகத்துக்கு ஆதியாக=வருந்துகின்ற முகத்துக்கு முதன்மையாக, துன்அறிவின்றி=நெருங்கிய அறிவில்லாமல், அணிதார் இரண்டுவிரல்=அணிதாராயிருப்பது இரண்டு விரலாகும். (எ-று)

8. மயிர் முனையிற்பாதி மனத்தறி வுண்டேல் அயிர்ப்புண்டங் காதி நிலை.

(பதவுரை) மயிர்முனையிற்பாதி=ஒருமயிரினுடைய முனையிற்பாதியளவு, மனத்துஅறிவு உண்டேல்= மனத்தினிடத்தில் அறிவு இருக்குமானால், அங்குஆதிநிலை=அவ்விடத்தில் முதற்பொருளினுடைய உண்மை நிலையானது, அயிர்ப்பு உண்டு=அயிர்ப்பு உண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனுடைய உண்மைநிலையானது மயிர்முனையிற்பாதியினளவு கைக்குமானால் முத்தி காணுதலாகும் என்பது கருத்து. (8)

9. தற்பர மான சதாசிவத்தோ டொன்றில்
உற்றறி வில்லை யுயிர்க்கு.

(பதவுரை) தற்பரமான=ஞானபரமாகிய, சதாசிவத்தோடு ஒன்றில்=சதாசிவத்துடன் கலந்தால், உயிர்க்கு=ஆன்மாவுக்கு, உற்றறிவில்லை=உற்றறியுமறிவு இல்லையாம். (எ-று)

(கருத்துரை) சதாசிவத்தோடு கலந்துவிட்டால் அறிவுக்குச் சொந்தவுணர்ச்சி யுண்டாவதில்லை என்பது கருத்து. (9)

10. உறக்க முணர்வு பசிகெடப் பட்டால்
பிறக்கவும் வேண்டா பிறப்பு.

(பதவுரை) உறக்கம்=தூக்கமும், உணர்வு=உணர்ச்சியும், பசி=பசியும், கெடப்பட்டால்=கெட்டால், பிறப்பு=ஜென்மங்களில், பிறக்கவும் வேண்டா=பிறக்க வேண்டியதில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) உறக்கமுதலியவை யொழிந்தால் பிறவியில்லை என்பது கருத்து. (10)

ppppp

7. உருபாதீதம்

=====

1. கருவின்றி வீடாங் கருத்துற வேண்டில் உருவின்றி நிற்கு முணர்வு.

(பதவுரை) கருவின்றி=கருவில்லாமல், வீடாய்=மோட்சமாக, கருத்து
உறவேண்டில்=மனஞ்சம்மதிக்குமானால், உணர்வு=உணர்ச்சியானது,
உருவின்றிநிற்கும்=அருபமாகவிருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஜென்மத்தை விரும்பாமல் மோட்சத்தையடைய
விரும்பினால் உணர்ச்சியானது ரூபத்தை விரும்பாது என்பது கருத்து.

2. பிறத்தலொன் றின்றிப் பிறவாமை வேண்டில் அறுத்துருவ மாற்றி யிரு.

(பதவுரை) பிறத்தல் ஒன்று இன்றி=பிறப்ப தொன்றில்லாமல்
பிறவாமை வேண்டில்=பிறவாநெறியை விரும்பினால், உருவம் அறுத்து=
ரூபத்தையறுத்து, மாற்றியிரு=வேறுபடுத்தியிருக்கக்கடவாய். (எ-று)

(கருத்துரை) ஜென்மவேரை யொழிக்க வேண்டுமானால் ரூபத்தை
மாற்றியிருக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. உருவங்க ளெல்லா மறுத்துற மாற்றில் கருவேது மில்லை தனக்கு.

(பதவுரை) உருவங்களெல்லாம்=ரூபங்களெல்லாம், அறுத்து=நீக்கி
அறமாற்றில்=முழுமையும் மாற்றினால், தனக்கு=ஆன்மாவுக்கு, கரு
ஏதுமில்லை=எந்தச் சென்மமும்மில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வரூபங்களையும் ஒழித்தால் பிறகு ஜென்மமில்லை
என்பது கருத்து. (3)

4. கறுப்பு வெளுப்பு சிவப்புறு பொன்பச்சை யறுத்துருவ மாற்றி யிரு.

(பதவுரை) கறுப்பு=கறுப்பும், வெளுப்பு=வெளுப்பும், சிவப்பு=சிவப்பும், பொன்=மஞ்சளும், பச்சை=பச்சையும் ஆகிய, உருவம்=ரூபங்களை, அறுத்து=நீக்கி, மாற்றியிரு=வேறு சிவரூபத்தையடைந்திரு. (எ-று.)

(கருத்துரை) சகலநிறங்களையும் வெறுத்து சொரூபத்தையடைய வேண்டும் என்பது கருத்து. (4)

5. அனைத்துருவ மெல்லா மறக்கெடுத்து நின்றால் பினைப்பிறப் பில்லையாம் வீடு.

(பதவுரை) அனைத்து உருவம் எல்லாம்=சகல ரூபங்களையும், அறக்கெடுத்து நின்றால்=முழுமையுங் கெடுத்திருந்தால், பினை=பிறகு, பிறப்பில்லை=ஜென்மம் உண்டாவதில்லை, வீடு ஆம்=மோட்சமுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சகலரூபங்களையும் ஒழித்தால் ழீமாட்சமென்பது கைகூடும் என்பது கருத்து. (5)

6. நினைப்பு மறப்பற்று நிராகரித்து நின்றால் தனக்கொன்று மில்லை பிறப்பு.

(பதவுரை) நினைப்பும் மறப்பும் அற்று=நினைவும் மறப்பும் மற்று, நிராகரித்து நின்றால்=விட்டிருந்தால், தனக்கு பிறப்பு ஒன்றுமில்லை=ஒருவனுக்கு ஒரு பிறப்புமில்லையாம். (எ-று)

(கருத்துரை) நினைப்பு மறப்பற்றவர்களுக்கு ஜென்மமில்லை என்பது கருத்து. (6)

7. குறித்துருவ மெல்லாங்குறைவின்றி மாற்றில் மறித்துப் பிறப்பில்லை வீடு.

(பதவுரை) குறித்து உருவமெல்லாம்=சொல்லப்பட்ட ரூபங்களெல்லாம், குறைவின்றி=யாதொரு குறைவுமில்லாமல், மாற்றின்=மாற்றினால், மறித்துப்பிறப்பில்லை=மறுஜன்மம் உண்டாவதில்லை, வீடு=மோட்சமுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வரூபங்களையும் மாற்றினால் வேறு பிறப்பில்லை மோட்சமுண்டாக்கும் என்பது கருத்து. (7)

8. பிதற்று முணர்வை யறுத்துப் பிரபஞ்ச விகற்ப முணர்வதே வீடு.

(பதவுரை) பிதற்று முணர்வையறுத்து=பிதற்றுகின்ற உணர்ச்சியை நீக்கி, பிரபஞ்சவிகற்பம்=உலகபேதத்தை, உணர்வதே வீடு=உணர்ந்து கொள்வதே மோட்சமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சில விகற்பமான உணர்ச்சியை நீக்கி உலகவிகற்பத்தை உணர்ந்து கொள்வதே மோட்சமாகும் என்பது கருத்து. (8)

9. பிறப்பறுக்க வீடாம் பேருவமை யின்றி அறுத்துருவ மாற்றி யிரு.

(பதவுரை) பேர் உவமையின்றி=பெரிய ஒப்புவமை யில்லாமல், உருவம் அறுத்து=சர்வரூபங்களையும் நீக்கி, மாற்றியிரு=மாறுதல் செய்திருந்தால், பிறப்பறுக்கவீடாம்=துறவியையொழிக்கும்படியான மோட்சமுண்டாகும். (எ-று)

10. ஓசை யுணர்வோ டுயிர்ப்பின்மை யற்றக்கால் பேசவும் வேண்டா பிறப்பு.

(பதவுரை) ஓசை=ஓசையையும், உணர்வோடு=உணர்ச்சியையும், உயிர்ப்பின்மை=பெருமூச்சில்லாமையையும், அற்றக்கால்=நீங்கினால், பிறப்பு=ஜென்மம் உண்டென்று, பேசவும் வேண்டா=பேசவேண்டியதே யில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) ஓசை முதலியவைகளை ஒழித்தால் ஜென்மமில்லை என்பது கருத்து. (10)

8. பிறப்பறுதல்.

=====

1. தன்னை யறியு மறிவுதனைப் பெறில் பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு.

(பதவுரை) தன்னை அறியும் அறிவுதனைப் பெறில்=தன்னைத்தானே உணர்கின்ற உணர்ச்சியைப் பெற்றால், பின்னைப் பிறப்பில்லை=பிறகு ஜென்மமென்பது உண்டாவதில்லை, (ஆனால்) வீடு=மோட்சமுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) தன்னைத்தானறியும் உணர்ச்சி ஒருவனுக்கு உண்டானால் மோட்சவீடு கைகூடும் என்பது கருத்து. (1)

2. அறம்பாவ மாயு மறிவுதனைக் கண்டால் பிறந்துழல வேண்டா பெயர்ந்து.

(பதவுரை) அறம்பாவம்ஆயும்=தருமத்தையும் பாவத்தையும் ஆராய்கின்ற, அறிவுதனைக் கண்டால்=உணர்ச்சியையுணர்ந்தால், பெயர்ந்து=பலதடவைகளில், பிறந்துழல வேண்டா=ஜென்மித்து வருந்த வேண்டியதில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) அறம்பாவங்களை யுணர்ந்தவர்கள் வேறு ஜென்மம் எடுப்பதில்லை என்பது கருத்து. (2)

3. சிவனுருவந் தானாய்ச் செறிந்தடங்கி நிற்கில் பவநாச மாகும் பரிந்து.

(பதவுரை) சிவன் உருவம் தானாய்=சிவசொருபமே தன்னுடைய ரூபமாக, செறிந்து அடங்கி நிற்கில்=கலந்து பொறுமையாயிருந்தால், பரிந்து=விரும்பி, பாவநாசமாகும்=சென்மமாயும். (எ-று)

(கருத்துரை) தாம் சிவமாக உண்மையாகக் கொள்பவர்களுக்கு ஜென்மமில்லையாகும் என்பது கருத்து. (3)

4. உறக்க முணர்வோ டுயிர்ப்பின்மை யற்றால் பிறப்பின்றி வீடாம் பரம்.

(பதவுரை) உறக்கம்=நித்திரையும், உணர்வு=நல்லறிவும், உயிர்ப்பின்மை=உயிர்ப்பில்லா திருத்தலுமாகிய இவைகள், அற்றால்=நீங்கினால், பிறப்பின்றி=ஜென்மமில்லாமல், பரம்வீடாம்=மேலாகிய மோட்ச முண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஊண் உறக்கமுதலியவைகளை யறவே யொழித்த வர்களுக்குப் பிறவியில்லை என்பது கருத்து. (4)

5. நினைப்பு மறப்பு நெடும்பசியு மற்றால் அனைத்துலகும் வீடா மது.

(பதவுரை) நினைப்பும் மறப்பும் நெடும்பசியும் அற்றால்=எண்ணுதலும் மறத்தலும் மிக்க பசியும் ஒழிந்தால், அனைத்துலகும் வீடாம் அது=எல்லாவுலகங்களும் அந்த மோட்ச வீடாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) நினைப்பு முதலியவைகளை ஒழியப் பெற்றவர்களுக்கு எல்லாவுலகங்களும் மோட்சவுலகமாகவே தோன்றும் என்பது கருத்து.(5)

6. உடம்பிரண்டுங் கெட்டா லுறுபய னொன்றுண்டு திடம்படு மீசன் நிறம்.

(பதவுரை) உடம்பிரண்டுங்கெட்டால்=ஸ்தூலதேகம் சூட்சும தேகங்களாகிய இரண்டுங்கெட்டால், உறுபயன் ஒன்று உண்டு=வரக்கூடிய பிரயோசனம் ஒன்றிருக்கிறது, (அதாவது) ஈசன் திறம் திடப்படும்=சர்வேஸ்வரனுடைய சக்தி திடப்படுதலாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) இரண்டு உடம்பையும் நசிப்பித்தாலே சிவனருள் கைகூடும் என்பது கருத்து. (6)

7. தன்னை யறிந்து செறிந்தடங்கித் தானற்றால் பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு.

(பதவுரை) தன்னையறிந்து=தன்னைத் தானுணர்ந்து, செறிந்து அடங்கி தான் அற்றால்=நின்றடங்கி தானென்னும், அகங்காரம் ஒழிந்தால்=பின்னைப் பிறப்பில்லை வீடு=பிறகு ஜென்மம்வராமல் மோட்சமுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) தன்னைத்தான் அறிபவனுக்கு மோட்சமே கைகூடும் என்பது கருத்து. (7)

8. மருளன்றி மாசறுக்கின் மாதூ வெளியாய் இருளின்றி நிற்கு மிடம்.

(பதவுரை) மருளன்றி=மயக்கமில்லாமல், மாசறுக்கின்=குற்றங்களை யறுத்தால், மாதூவெளியாய்=மகத்தான பரிசுத்தமாகிய தேஜோமயமாய், இருளின்றி நிற்கும் இடம்=அஞ்ஞானமில்லாமல் நிற்கின்ற இடங் கிடைக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) மாய்கையை யொழித்தவர்கட்கு மோட்சங் கைகூடும் என்பது கருத்து. (8)

9. விகாரங் கெடமாற்றி மெய்யுணர்வு கண்டால் அகாரமாங் கண்ட ரறிவு.

(பதவுரை) விகாரங்கெடமாற்றி=மனோவிகாரமானது கெடும் வண்ணம் மாற்றி, மெய்யுணர்வுகண்டால்=உண்மையான உணர்ச்சியைக் கண்டால், அறிவு=அறிவானது, அகாரமாம்=அகாரமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) மனோவிகார மற்றவர்களுடைய அறிவுஞானமயமாகும் என்பது கருத்து. (9)

10. சிந்தை யாங்காரஞ் செறிபுல னற்றக்கால் முந்தியே யாகுமாம் வீடு.

(பதவுரை) சிந்தை=சிந்தித்தலும், ஆங்காரமும்=அகங்காரமும்., செறிபுலன்=நெருங்கிய ஐம்புலன்களும், அற்றக்கால்=ஒழிந்தால், வீடு=மோட்சமானது, முந்தியேயாகுமாம்=முன்னதாகவே கைகூடுமாம். (எ-று)

(கருத்துரை) அந்தக்கரணங்களின் சேஷ்டைகள் ஒழியப்பெற்றார்க்கு வீடு சீக்கிரத்தில் கைகூடும் என்பது கருத்து. (10)

00000

9. தூய்வொளி காண்டல்

=====

1. தோன்றிய தெல்லாந் தொடக்கறுத்துத் தூய்வெளியாய்த் தோன்றியக்காந் றூய வொளி.

(பதவுரை) தோன்றிய எல்லாம்=காணப்பட்ட யாவற்றையும், தொடக்கறுத்து=நீக்கி, தூய்வெளியாய் தோன்றியக்கால்=பரிசுத்தமான வெளியாகக்காணப்பட்டால், தூய்வொளி=ஞானோதயமுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) பரிசுத்த வெளியாகக் காணப்பட்டால் ஞானோதய முண்டாகும் என்பது கருத்து. (1)

2. தெளிவாய தேச விளக்கொளியைக் காணில் வெளியாய வீடதுவே யாம்.

(பதவுரை) தெளிவாய=தெளிந்த, தேசவிளக்கொளியைக்காணில்=உள்நாட்டு விளக்கொளியைத் தெரிசித்தால், வெளியாய்=யாவராலும் வெளிப்படையாக அங்கீகரிக்கக்கூடிய, வீடதுவேயாம்=மோட்சமானது அதுவேயாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) அந்தர்முகத்தில் காணப்படும் தேஜோமயமே மோட்சமாகும் என்பது கருத்து. (2)

3. மின்போ லுருவ விளக்கொளிபோல் மேற்காணில் முன்போல மூலம் புகும்.

(பதவுரை) மின்போலுருவ=மின்னலைப் போல் சொருபத்தையும், விளக்கொளிபோல்=விளக்கொளி போல் தேஜோமயத்தையும்,

மேற்காணின்=வெளிப்படையாகத் தரிசித்தால், முன்போல மூலம்புகும்=முன்போல மூலத்திற்புகுவதாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) தேஜோமயத்தையுடைய பொருளைத் தரிசித்தால் மோட்சமடையலாம் என்பது கருத்து. (3)

4. பளிங்கு வலம்புரி பானிகர்த்த தாகில் துளங்கொளியாந் தூய நெறி.

(பதவுரை) பளிங்கு=பளிங்கையும், வலம்புரி=வலம்புரியையும், பால்=பாலையும், நிகர்த்ததாயின்=ஒப்பானதானால், துளங்கொளியாந் தூயநெறி=பரிசுத்தம் பொருந்திய சன்மார்க்கமானது மிக்க தேஜோமயத்தை யுடையதாகும். (எ-று) (4)

5. சங்கு நிறம்போற் றவள வொளிகாணில் அங்கையி னெல்லியே யாம்.

(பதவுரை) சங்குநிறம்போல்=சங்கினுடைய நிறத்தைப் போல், தவள வொளிகாணில்=வெண்மைநிறத்தைத் தெரிசித்தால், அங்கையின் நெல்லியேயாம்=தேஜோமயமானது உள்ளங்கையி லுள்ள நெல்லிக்கனி போலாகும். (எ-று) (5)

6. துளங்கிய தூண்டா விளக்கொளி காணில் விளங்கிய வீடாம் விரைந்து.

(பதவுரை) துளங்கிய=விளங்கின, தூண்டா விளக்கொளிகாணில்=தூண்டாத தேஜோமயத்தைத் தரிசித்தால், விரைந்து=சீக்கிரம், விளங்கிய வீடாம்=விளங்குகின்ற மோட்சமுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) தேஜோமயப்பொருளைத் தரிசித்தால் மோட்சங்கைகூடும் என்பது கருத்து. (6)

7. மின்மினி போன்ற விளக்காகத் தான்றோன்றில் அன்னப் பறவையே யாம்.

(பதவுரை) மின்மினிபோன்ற=மின்னம் பூச்சைப் போன்ற, விளக்காகத் தான்றோன்றில்=விளக்காகக் காணப்பட்டால், அன்னப்பறவையேயாம்=அன்னப்பட்டிபோல் உண்மையை உணரக்கூடுமாம். (எ-று)

(கருத்துரை) தேஜோமயதரிசனத்தால் உண்மைப் பொருளையடையக் கூடும் என்பது கருத்து. (7)

8. உள்ளொளி தோன்றி லுணரி லருளொளி அவ்வொளி யாதி யொளி.

(பதவுரை) உள்ளொளி தோன்றில்=அந்தர்முக ஒளியானது காணப் பட்டால், அருளொளி=திருவருள் விளக்கமானது, அவ்வொளி=அந்த வொளியேயாகும், ஆதிஒளி=(ஆகையால்) அது பிரதானமான ஒளியாகும். (எ-று)

9. பரந்த விகம்பிற் பரந்தவொளி காணில் பரம்பரமே யாய வொளி.

(பதவுரை) பரந்தவிகம்பில்=எங்கும் வியாபித் திருக்கின்ற ஆகாயத்தில், பரந்தவொளிகாணில்=பரவியிருக்கின்ற தேஜஸைக் கண்டால், பரம்பரமேயாய வொளி=அந்தஒளியே இறைவனாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) தேஜோமயமே இறைவனுடைய சொரூபம் என்பது கருத்து. (9)

10. ஆதி யொளியாகி யாள்வானுந் தானாகி ஆதி யவனுருவு மாம்.

(பதவுரை) ஆதி=இறைவனானவன், ஒளியாகி=தேஜோ ரூபமுடைய வனாகியும், ஆள்வானுந்தானாய்=ஆண்டருள் செய்பவனுந்தானேயாகியும், ஆதியவனுருவுமாம்=ஆவது ஆதியிலிருந்து அவனுடைய சொரூபமேயாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வம் சிவசொரூபம் என்பது கருத்து.

(10)

10. சதாசிவம்

=====

1. பத்துத் திசையும் பரந்த கடலுலகும்
ஒத்தெங்கும் நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) பத்துதிசையும்=பத்துத்திசைகளிலும், பரந்த=பரவியிருக்கின்ற, கடல்=சமுத்திரமும், உலகம்=உலகங்களிலும், ஒத்து=ஒரேதன்மையாய், சிவம்=சிவமென்னும் பொருளானது, எங்கும் நிற்கும்=எவ்விடத்திலுமிருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சிவபெருமான் எங்குங் கலந்திருப்பான் என்பது கருத்து (1)

2. விண்ணிறைந்து நின்று விளங்குஞ் சுடரொளிபோல்
உண்ணிறைந்து நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) விண்ணிறைந்து நின்று=ஆகாயத்தில் பரவியிருந்து விளங்கும்=விளங்குகின்ற, சுடரொளி போல்=தேஜோமயப் பொருளைப் போல, சிவம்=சிவமானது, உண்ணிறைந்து நிற்கும்=இருதயத்தில் கலந்திருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வேஸ்வரனானவன் சகல ஆன்மகோடிகளுள்ளுங் கலந்திருப்பான் என்பது கருத்து. (2)

3. ஆகமுஞ் சீவனு மாயையுந் தானாகி
ஏகமாய் நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) ஆகமும்=சரீரமும், சீவனும்=உயிரும், ஆசையும்=ஆசையும், தானாகி=தானேயாய், சிவம்=சிவமானது, ஏகமாய் நிற்கும்=ஒன்றாகவிருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சதாசிவமானது எல்லாப் பொருளாகவும் இருக்கும் என்பது கருத்து. (3)

4. வாயுவாய்மன் னுயிராய் மற்றவற்றி னுட்பொருளாய் ஆயுமிடந் தானே சிவம்.

(பதவுரை) வாயுவாய்=காற்றாகியும், மன்உயிராய்=நிலைபெற்ற உயிராகியும், மற்று=இன்னும், அவற்றினுட்பொருளாய்=அவைகளினுட்பொருளாகியும், ஆயும் இடந்தானே சிவம்=ஆராய்கின்ற இடமே சிவமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வபொருள்களிலும் ஆராயுமிடமே சிவபெருமானாவான் என்பது கருத்து. (4)

5. எண்ணிறந்த யோனி பலவாய்ப் பரந்தெங்கும் உண்ணிறைந்து நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) எண்ணிறந்த=அளவு சொல்லப்படாத, யோனி=யோனிகளில், பலவாய்ப்பரந்து=பலவகையாகப் பரவி, எங்கும்=எவ்விடத்திலும், சிவம்=சிவபெருமானானவன், உண்ணிறைந்து நிற்கும்=உள்வியாபகமாகவிருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) பலயோனிகளிலும் பலவகையாக வியாபித்திருக்கும் என்பது கருத்து. (5)

6. ஒன்றேதா னாழி முதலாகிப் பல்லுயிர்க்கும் ஒன்றாகி நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) ஒன்றேதான்=ஒருபொருளே, ஊழிமுதலாகி=ஊழிக்கால முதலாகி, பல்லுயிர்க்கும்=சகல ஆன்மாக்களுக்கும், ஒன்றாகிநிற்கும் சிவம்=சிவபெருமான் கலந்திருப்பான். (எ-று)

(கருத்துரை) சிவபெருமான் ஒருவனே சகலவுயிர்களிலுங் கலந்திருக்கிறவனாவான் என்பது கருத்து. (6)

7. மூலமொன் றாகி முடிவொன்றா யெவ்வுயிர்க்கும் காலமாய் நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) மூலமொன்றாகி=காரணமாகிய ஒருபொருளாகியும்

முடிவு ஒன்றாய்=முடிவுப்பொருள் ஒன்றாகியும், எவ்வுயிர்க்கும்= எல்லாவுயிர்களுக்கும், காலமாய்நிற்கும் சிவம்=சிவமானது காலமாய் நிற்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) மூலமும் முடிவுமாக விருப்பவன் சதாசிவனே என்பது கருத்து. (7)

8. மண்ணிற் பிறந்த வுயிர்க்கெல்லாந் தானாகி விண்ணகமே யாகுஞ் சிவம்.

(பதவுரை) மண்ணிற் பிறந்த=உலகத்திலுண்டான, உயிர்க்கெல்லாந் தானாகி=சகலவுயிர்களுக்குந் தானே முதலாகி, விண்ணகமேயாகும் சிவம்= சிவபெருமானானவன் ஆகாயசஞ்சாரியே யாவான். (எ-று)

(கருத்துரை) சிவபெருமானானவன் உலகத்திலுண்டான ஆன்ம கோடிகளுடைய சுழிமுனைஸ்தானத்தில் சஞ்சரிப்பவனாவான் என்பது கருத்து. (8)

9. தோற்றமது வீடாகித் தொல்லை முதலொன்றாகி ஏத்தவரு மீச னுள்ளன்.

(பதவுரை) தோற்றமது வீடாகி=உற்பத்தியே வீடாகியும், தொல்லை முதலொன்றாகி=பூர்வீகமுதல் ஒரே பொருளாகியும், ஏத்தவரும் ஈசன் உளன்=யாவராலும் துதிசெய்யப்பட்டு வருகின்ற சர்வேஸ்வரன் இருக்கின்றான். (எ-று)

(கருத்துரை) பிறவி முதல் எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கின்ற இறைவனையே உண்மையாக யாவருமுணரவேண்டும் என்பது கருத்து. (9)

10. நிற்கும் பொருளும் நடப்பனவுந் தானாகி உற்றெங்கும் நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) நிற்கும்பொருளும்=நிற்கின்ற வஸ்துவும், நடப்பனவுந் தானாகி=நடக்கின்ற பொருளாகியும், உற்று எங்கும் நிற்குஞ் சிவம்=சர்வ விடங்களிலும் சிவம் கலந்திருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சகலபொருள்களிலும் இறைவன் கலந்திருப்பான் என்பது கருத்து. (10)

ஐஐஐஐஐ

1. தன்பால்

=====

குருவழி

1. தன்பா லறியுந் தவமுடையார் நெஞ்சகத்துள்
அன்பா யிருக்கு மரன்.

(பதவுரை) தன்பால் அறியும் = தன்னுடைய பாலை அறிகின்ற, தவமுடையார் = தவத்தையுடையவர்களது, நெஞ்சகத்துள் = மனத்தில், அரன் = சர்வேஸ்வரனானவன், அன்பாயிருக்கும் = அன்புடனேயிருப்பான். (எ-று)

(கருத்துரை) தன்னைத்தான் அறியவல்லவர், மனத்தின் கண் இறைவன் எழுந்தருளியிப்பவனாவான் என்பது கருத்து. (1)

2. சிந்தை சிவமாகக் காண்பவர் சிந்தையில்
சிந்தித் திருக்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) சிந்தை = தங்களுடைய மனங்களை, சிவமாகக் காண்பவர் = சிவமாகவே பார்ப்பவர்களுடைய, சிந்தையில் = மனத்தின்கண், சிவம் = சிவப் பொருளானது, சிந்தித்து இருக்கும் = எண்ணியிருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) மனத்தைச் சிவமென்றே கொள்வோர்க்கு சிவபெருமான் எழுந்தருளுவான் என்பது கருத்து. (2)

3. குருவி னடிபணிந்து கூடுவ தெல்லார்க்
கருவமாய் நிற்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) குருவின் அடிபணிந்து = ஞானாசிரியனுடைய திருவடி

களை வணங்கி, கூடுவது அல்லார்க்கு=சேராதவர்களுக்கு, சிவம்=சிவமானது, அருவமாய்நிற்கும்=ரூபமற்றிருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஞானாசிரியனுடைய திருவடிகளை உள்ளபடியே வணங்கி அவைகளிற் கூட வல்லார்க்கு அவனுடைய திருவருள் கைகூடுவதாகும் என்பது கருத்து. (3)

4. தலைப்பட்ட சற்குருவின் சன்னதியி லல்லால் வலைப்பட்ட மானதுவே யாம்.

(பதவுரை) தலைப்பட்ட=உயர்ந்த, சற்குருவின்=ஞானாசிரியனுடைய, சந்நிதியிலல்லாமல்=திருச்சந்நிதானத்தின் முன்னேயல்லாமல், வலைப்பட்ட மானதுவேயாம்=வலையிற்சிக்கிய மானதுவேயாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வஜெந்துகளும் ஞானாசிரியனுடைய சந்நிதானத்தில் அடங்கியிருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (4)

5. நெறிப்பட்ட சற்குரு நேர்வழி காட்டில் பிறிவற் றிருக்குஞ் சிவம்.

(பதவுரை) நெறிப்பட்ட=ஞானவழியிற் சேர்ந்த, சற்குரு=ஞானாசிரியரானவர், நேர்வழிகாட்டில்=உண்மையான வழியை உபதேசித்தால், பிறிவற்றிருக்குஞ் சிவம்=சிவபெருமானானவன் யாதொரு பிரிவுமின்றிக் கலந்திருப்பான். (எ-று)

(கருத்துரை) ஞானாசிரியனுடைய உண்மையான உபதேசத்தால் இறைவன் திருவருள் செய்து கலந்திருப்பான் என்பது கருத்து. (5)

6. நல்லன நூல்பல கற்பினுங் காண்பரிதே எல்லை யில்லாத சிவம்.

(பதவுரை) நல்லன=நன்மையான, நூல்பல=நூல்கள் பலவற்றை, கற்பினும்=கற்றாலும், எல்லையில்லாத சிவம்=அளவு சொல்லப்படாத வியாபகம் பொருந்திய சிவபெருமானை, காண்பரிது=தரிசிப்பது மிகவும் அருமையாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஞானாசிரியருடைய கிருபை யில்லாமல் அநேக சாஸ்திரங்களைப் படித்திருந்தாலும் சர்வ வியாபகப் பொருளான சிவபெருமானைத் தரிசிப்பது அருமையான காரியமேயாகும் என்பது கருத்து. (6)

7. நினைப்பு மறப்பு மில்லாதவர் நெஞ்சந் தனைப் பிரியாது சிவம்.

(பதவுரை) நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாதவர்=நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாதவர்களுடைய, நெஞ்சந்தனை=மனத்தை, சிவம்=சிவபெருமானாவன், பிரியாது=கலந்திருப்பான்.

(கருத்துரை) சர்வகாலமும் ஒரே சிந்தனையாக இருப்பவர்களுடைய மனத்தைவிட்டு இறைவன் க்ஷணநேரமும் பிரிந்திருக்கமாட்டான் என்பது கருத்து. (7)

8. ஒன்றி லொன்றில்லாத மனமுடையா ருடல் என்று மொன்றாது சிவம்.

(பதவுரை) ஒன்றில்=ஒரே பொருளினிடத்தில், ஒன்றாத=கலவாத, மனமுடையாருடல்=மனத்தை யுடையவர்களுடைய சரீரத்தில், சிவம்=பரம் பொருளானது, என்றும் ஒன்றாது=எந்தக்காலத்திலுங் கலவாது. (எ-று)

(கருத்துரை) ஒரே பொருளைப் பற்றாதவர்களை இறைவனும் பற்றமாட்டான் என்பது கருத்து. (8)

9. நாட்ட மில்லாவிடம் நாட்ட மறிந்தபின் மீட்டு விடாது சிவம்.

(பதவுரை) நாட்டமில்லாத இடம்=எவராலும் நாட்டத்தை யடையப் படாத இடத்தினை, நாட்டம் அறிந்தபின்=உண்மைப் பார்வையால் உணர்ந்தபின், சிவன் மீட்டுவிடாது=சிவமானது மறுபடியும் திருப்பவிடாது. (எ-று)

(கருத்துரை) இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தையுணர்ந்த பின்னர் இறைவன் அவர்களை விடமாட்டான் என்பது கருத்து. (9)

10. பஞ்சமா சத்த மறுப்பவர்க் கல்லாஅல் அஞ்ச லென்னாது சிவம்.

(பதவுரை) பஞ்சமாசத்தம்=பஞ்சமர்பாதகம் என்கிற சத்தத்தை, அறுப்பவர்க்கல்லால்=அறுத்தொழிப்பவர்களுக் கல்லாமல், சிவம்=பரம் பொருளானது, அஞ்சல் என்னாது=பயப்படவேண்டாம் என்று சொல்லாது. (எ-று)

(கருத்துரை) யாரொருவர் பஞ்சமாபாதகங்களை விட்டு விலகுகின்றார்களோ அவர்களை உண்மையாய்க் காப்பது சிவமே யாகும் என்பது கருத்து. (10)

====

2. அங்கியிற்பஞ்சு

=====

1. அங்கியிற் பஞ்சுபோ லாகாயத்தே நினையில் சங்கிக்க வேண்டாஞ் சிவன்

(பதவுரை) அங்கியிற் பஞ்சுபோல்=நெருப்பிற்பட்ட பஞ்சைப்போல, ஆகாயத்தே நினையில்=ஆகாயத்தினிடத்தில் நினைப்போமானால், சிவம்=சிவத்தை, சங்கிக்கவேண்டாம்=சந்தேகங்கொள்ள வேண்டாம்(எ-று)

(கருத்துரை) நெருப்பிற்பட்ட பஞ்சைப்போல ஒன்றுமின்றி எண்ணுபவர்களுக்கு சர்வேஸ்வரனுடைய கிருபையுண்டாகும் என்பது கருத்து. (1)

2. மெய்ப்பா லறியாத மூடர்தம் நெஞ்சத்தின் அப்பால்தாகுஞ் சிவம்.

(பதவுரை) மெய்ப்பாலறியாத=உண்மை விஷயத்தையுணராத, மூடர்தம் நெஞ்சத்தில்=மூடர்களுடைய மனத்தில், சிவம் அப்பாலதாகும்=சிவ பெருமான் கடந்திருப்பான். (எ-று)

(கருத்துரை) மூடர்களுக்கு இறையவன் தூரத்தே யிருப்பான் என்பது கருத்து. (2)

3. நெஞ்சகத் துணோக்கி நினைப்பவர்க் கல்லாஅல் அஞ்சலென் னாது சிவம்.

(பதவுரை) நெஞ்சகத்துள்ளோக்கி=மனத்தைக் கொண்டு பார்த்து; நினைப்பவர்கல்லால்=சிந்திப்பவர்களுக்கல்லாமல், சிவம்=சிவபொருளானது; அஞ்சல் என்னாது=பயப்படாதீர் என்று சொல்லாது. (எ-று)

(கருத்துரை) இறைவனை உள்ளபடியே தங்களுடைய மனத்தைக் கொண்டு சிந்திப்பவர்களுக்கே கிருபாகடாட்சம் செய்வான் என்பது கருத்து. (3)

4. பற்றிலா தொன்றினைப் பற்றினா லல்லது கற்றதனா லென்ன பயன்.

(பதவுரை) பற்றிலாதொன்றினை=யாதொன்றிலும் பற்றில்லாத ஒரு பொருளை, பற்றினால் அல்லது=பற்றிப்பிடித்தாலல்லாமல், கற்றதனால் என்ன பயன்=சர்வ சாஸ்திரங்களையும் படித்ததனால் என்ன பிரயோசனம். (எ-று)

(கருத்துரை) யாதொன்றிலும் பற்றில்லாத இறைவனை வணங்கினாலே சர்வநூல்களையும் கற்ற பயனை யடையலாம் என்பது கருத்து. (4)

5. தம்மை யறிவாரைத் தாமறிந்து கொண்டபின் தம்மை யறிவாரோ தான்.

(பதவுரை) தம்மை யறிவாரை=தங்களைத் தாமேயுணர்வாரை, தாம் அறிந்துகொண்டபின்=தான் உணர்ந்து கொண்ட பின்னர், தம்மை யறிவாரோ தான்=தம்மைத் தாமறியு மறிவு உண்டாமோ. (எ-று)

(கருத்துரை) தம்மைத் தாமறிந்து தலைவனை யுணர்ந்தபின் மீண்டும் இறங்கார் என்பது கருத்து. (5)

6. அசபை யறிந்துள்ளே யழலெழ நோக்கில் இசையாது மண்ணிற் பிறப்பு.

(பதவுரை) அசபையறிந்து=அசபா மந்திரத்தை யுணர்ந்து, உள்ளே=

மனத்தின் கண்ணே, அழல் எழல் நோக்கில்=அக்கினி கிளம்புவதைப் பார்த்தால், மண்ணில் பிறப்பு இசையாது=இவ்வுலகத்தில் ஜென்ம முண்டாகமாட்டாது. (எ-று)

(கருத்துரை) யாரொருவர் அசபா மந்திரத்தை யுணர்ந்து யோகஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் மறுஜென்ம மெடுப்பதில்லை என்பது கருத்து. (6)

7. இமையாத நாட்டத் திருந்துணர் வாருக் கமையாத வானந்த மாம்.

(பதவுரை) இமையாத நாட்டத்திருந்து=இமைக்காத பார்வை யிலிருந்து, உணர்வாருக்கு=உணர்கின்றவர்களுக்கு, அமையாத ஆனந்தமாம்= பொருந்தாத வானந்தமுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஓயாமல் தரிசிப்பவர்களுக்கு என்று மழியாத ஆனந்த முண்டாகும் என்பது கருத்து. (7)

8. துரியங் கடந்த சுடரொளியைக் கண்டால் மரணம் பிறப்பில்லை வீடு.

(பதவுரை) துரியங்கடந்த=துரியஸ்தானத்தைத் தாண்டியிருக்கின்ற, சுடரொளியை=தேஜோமயமான பொருளை, கண்டால்=தரிசித்தால், மரணம் பிறப்பில்லை=சாதலும் பிறத்தலுமில்லையாம், வீடு=மோட்சமுண்டாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) தேஜோமயமான பொருளை உள்ளபடி தரிசிப்பவர்களுக்கு இனி பிறவாநெறி கைகூடும் என்பது கருத்து. (8)

9. மதிபோ லுடம்பினை மாசற நோக்கில் விதிபோ யகல விடும்.

(பதவுரை) மதிபோல்=சந்திரனைப்போல, உடம்பினை=சரீரத்தை மாசற=குற்றம்நீங்க, நோக்கில்=பார்த்தால், விதி போயகலவிடும்=விதியற்றுட் போம். (எ-று)

10. சீவன் சிவலிங்க மாகத் தெளிந்தவர்தம் பாவ நசிக்கும் பரிந்து.

(பதவுரை) சீவன்=சீவனை, சிவலிங்கமாகச்=சிவலிங்கமாகவே, தெளிந்தவர்தம்=தெளிந்தவர்களுடைய, பாவம் பரிந்து நசிக்கும்= ஜென்மமானது வேரோடற்றுவிடும். (எ-று)

(கருத்துரை) சீவனும் சிவனும் ஒன்றேயென்று உணர்பவர்களுக்கு பிறவாமையுண்டா மென்பது கருத்து. (10)

ஐஐஐஐஐஐ

3. மெய்யகம்.

=====

1. மெய்யகத்தி னுள்ளே விளங்குஞ் சுடர்நோக்கில் கையகத்தி னெல்லிக் கனி.

(பதவுரை) மெய்யகத்தினுள்ளே=ஸ்தூலகுக்கும சரீரங்களுக்குள்ளே, விளங்குஞ்சுடர்=விளங்குகின்ற தேஜோமயப் பொருளை, நோக்கில்=தரிசித்தால், (அப்பொருளானது) கையகத்தின் நெல்லிக்கனி=உள்ளங் கையில் நெல்லிக்கனி போல் வெளிப்படையாய்க் கிடைக்கக் கூடியதாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) இறைவன் ஒவ்வொரு ஆன்மாக்களிலும் உலந்திருப்பவனும் அவ்வான்மாக்கள் ஒவ்வொரு சரீரங்களிலும் இருப்பனவுமாகையால் அப்படிப்பட்ட இறைவனைத் தரிசித்தால் அவர் எப்பொழுதும் வெளிப்படுவனாவான் என்பது கருத்து. (1)

2. கரையற்ற செல்வத்தை காணுங் காலத்தில் உரையற் றிருப்ப துணர்வு.

(பதவுரை) உணர்வு=உணர்ச்சியானது, கரையற்ற செல்வத்தை காணுங் காலத்தில்=அளவு கடந்த செல்வமாகிய சரீரேஸ்வரனை தரிசிக்குங் காலத்தில், உரையற்று இருப்பது=பாதொரு சொல்லுமில்லாமலிருப்பதாகும்.

(கருத்துரை) அளவுகடந்த செல்வமாகிய இறைவனை உள்ளபடியே தெரிசித்தால் வாய்பேசாமல் மௌனமடையக் கூடும் என்பது கருத்து.(2)

3. உண்டுபசி தீர்ந்தார் போலுடம் பெல்லாஅங் கண்டுகொள் காதல் மிகும்.

(பதவுரை) உண்டு=பசித்து, பசிதீர்ந்தார் போல்=பசியை நீக்கிக் கொண்டவர்களைப் போல, உடம்பெல்லாங் கண்டு கொள்=சரீர முழுமைக்குங் கண்டுகொள், காதல்மிகும்=ஆசையானது அதிகரிக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) பசி தீர்ந்தவர்களைப் போல் இறைவனுடைய வியாபகம் சரீர முழுமைக்கு மிருப்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய தென்பது கருத்து. (3)

4. உரைசெயு மோசை யுரைசெய் பவர்க்கு நரைதிரை யில்லை நமன்.

(பதவுரை) உரைசெயும் ஓசை=சொல்லப்படுகின்ற நாத தத்துவத்தை, உரைசெய்பவர்க்கு=சொல்லுபவருக்கு, நரைதிரை=நரைதிரையும், நமன்=எமனும், இல்லை=உண்டாவதில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) நாததத்துவத்தை உண்மையாகக் கண்டறிந்து சொல்லுபவர்களுக்கு நரைதிரைகளும் எமனும் உண்டாவதில்லையாம் என்பது கருத்து. (4)

5. தோன்றாத தூயவொளி தோன்றியக் காலுன்னைத் தோன்றாமற் காப்ப தறிவு.

(பதவுரை) தோன்றாத=யாவருக்குங் காணப்படாத, தூயவொளி=பரிசுத்தமாகிய தேஜஸானது, தோன்றியக்கால்=காணப்பட்டால், உன்னை=உன்னை, தோன்றாமல் காப்பது=வெளிப்படுத்தாமல் காப்பது, அறிவு=அறிவாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) எவராலும் உணரப்படாத தேஜோமயமானது யாவருக்குங் காணப்படுகின்றதோ அவர்கள் அறிவு முகாந்திரமாக

நற்பேற்றை யடைவார்கள் என்பது கருத்து.

(5)

6. வாக்கு மனமு மிறந்த பொருள்காணில் ஆக்கைக் கழிவில்லை யாம்.

(பதவுரை) வாக்கும்=வசனமும், மனமும்=மனசும், இறந்த பொருள்=ஆகிய இவைகளைக் கடந்திருக்கின்ற பொருளைக் கண்டால், ஆக்கைக்கு=சரீரத்திற்கு, அழிவில்லையாம்=யாதொரு கெடுதியும் உண்டாவதில்லையாம். (எ-று)

(கருத்துரை) வாக்கையும் மனத்தையும் இறந்திருக்கின்ற கடவுளை உள்ளபடியே தரிசித்தால் சரீரம் அறிந்து படுவதில்லையாம் என்பது கருத்து.

(6)

7. கண்ணகத்தே நின்று களிதருமே காணுங்கால் உன்னகத்தே நின்ற வொளி.

(பதவுரை) உன் அகத்தே நின்ற ஒளி=உன்னுடைய மனத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தேஜோமயப் பொருளானது, காணுங்கால்=பார்க்குமிடத்தில், கண்ணகத்தே நின்று=ஞானக்கண்ணினிடத்திலிருந்து, களிதரும்=ஆனந்தத்தையுண்டாக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) ஒவ்வொருவருடைய ஆன்மாக்களிலும் இருக்கின்ற தேஜோமயப் பொருள் தரிசிப்பவர்க்கு கண்காட்சியைக் கொடுக்கும் என்பது கருத்து.

(7)

8. ஆனந்த மான வருளை யறிந்தபின் தானந்த மாகு மவர்க்கு.

(பதவுரை) ஆனந்தமான=ஆசையான, அருளை=திருவருளை, அறிந்த பின்=உணர்ந்த பிறகு, அவர்க்கு=அவ்வருளையறிந்தார்க்கு, தானந்தமாகும்=தானே அந்தமாக முடிவான். (எ-று)

(கருத்துரை) திருவருளாகிய ஆனந்தத்தை யுணர்ந்தபிறகே அவர்களெல்லாம் ஆனந்த ரூபத்தை யடைவார்கள் என்பது கருத்து. (8)

9. மறவாமற் காணும் வகையுணர் வாருக் கிறவா திருக்கலு மாம்.

(பதவுரை) மறவாமல்=மறந்துவிடாமல், காணும்=தரிசிக்கின்ற, வகையுணர்வார்க்கு=விதத்தையுணர்பவருக்கு, இறவாதிருத்தலுமாம்=இறவாதிருக்கும் வல்லமையுங் கைகூடும். (எ-று)

(கருத்துரை) எவ்விடத்திலுஞ் சர்வேஸ்வரனை மறவாதிருக்கும் குணமுடையவர்கள் ஜன்மமெடுக்கமாட்டார்கள் என்பது கருத்து. (9)

10. விண்ணிறைந்து நின்ற பொருளே யுடம்பதன் உண்ணிறைந்து நின்ற வொளி.

(பதவுரை) விண்ணிறைந்து நின்ற=ஆகாயம்வரைக்கும் வியாபித்திருந்த, பொருளே=பொருளே, உடம்பு=சரீரமாகும், அதனுள்=அந்தச் சரீரத்திற்குள், நிறைந்துநின்றஒளி=வியர்பித்திருக்கிறது தேஜோமயப்பொருள். (எ-று)

(கருத்துரை) ஆகாயமே சரீரமாகவும் அதற்குள்ளடங்கியிருக்கும் சர்வபொருள்களிலும் கலந்திருப்பவன் தேஜோரூபமுடையவனாவான் என்பது கருத்து. (10)

+++++

4. கண்ணாடி

=====

1. கண்ணாடி தன்னி லொளிபோ லுடம்பதனுள் உண்ணாடி நின்ற வொளி.

(பதவுரை) கண்ணாடிதன்னில்=கண்ணாடியில் காணப்படுகின்ற, லிபோல்=ஒளியைப்போல், உடம்பதனுள்=சரீரத்திற்குள், நாடிநின்ற ஒளி=சுந்திருக்கும் தேஜோமயப் பொருளாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) கண்ணாடிக் கொளியிருப்பதுபோல் உடம்பினுள் இறைவனாகிய ஒளியிருக்கின்றது என்பது கருத்து. (1)

2. அஞ்சு புல்னின் வழியறிந்தாற் பின்னைத் துஞ்சுவ தில்லை யுடம்பு.

(பதவுரை) அஞ்சுபுலனின் வழி= பஞ்சேந்திரியங்களின் கிரமங்களை, அறிந்தால்=உணர்ந்தால், பின்னை=பிறகு, உடம்பு=சரீரமானது, துஞ்சுவ தில்லை=இறப்பதில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) பஞ்சபுலன்களின் குணாகுணங்களை யுணர்ந்த பெரியோர் உலகத்திலிறக்கமாட்டார்கள் என்பது கருத்து. (2)

3. நாபி யகத்தே நலனுற நோக்கிடில் சாவது மில்லை யுடம்பு.

(பதவுரை) நாபியகத்தே=உந்திக்கமல ஸ்தானத்தில், நலனுற= நன்மையையடைய, நோக்கிடில்=தரிசித்தால், உடம்பு=சரீரமானது, சாவதுமில்லை= சாகிற்றில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) நாபிஸ்தானத்தின் குணாகுணங்களை உள்ளபடியே உணர்ந்தவர்கள் இனியிறக்கமாட்டார்கள் என்பது கருத்து. (3)

4. கண்டத் தளவிற் கடிய வொளிகாணில் அண்டத்த ராகு முடம்பு.

(பதவுரை) கண்டத்தளவில்=விசுத்தி ஸ்தானத்திலிருந்து, கடிய ஒளி காணில்=நல்ல தேஜோமயத்தைத் தரிசித்தால், உடம்பு=அவர்களுடைய சரீரமானது, அண்டத்தராகும்=தேவசரீரமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) விசுத்திஸ்தானத்தின் மூர்த்த விசேஷத்தை யுணரவல்லவர்களது சரீரமானது தேவர்களுடைய சரீரமாகும் என்பது கருத்து. (4)

5. சந்திர னுள்ளே தழலுற நோக்கினால் அந்தர மரகு முடம்பு.

(பதவுரை) சந்திரனுள்ளே=சந்திரமண்டலத்திற்குள்ளே, தழுவற=அக்கினி கிளம்ப, நோக்கினால்=தரிசித்தால், உடம்பு=சரீரமானது, அந்தரமாகும்=குட்கும சொருபத்தையடையும்.

(கருத்துரை) சந்திர மண்டலத்திலுள்ளே சென்று அங்கு அமிர் துண்டால் சரீரம் குட்குமசொருபத்தை யடையும் என்பது கருத்து. (5)

6. ஆர்க்குந் தெரியா வருவந் தனைநோக்கில் பார்க்கும் பரமா மவன்.

(பதவுரை) ஆர்க்குந் தெரியா வருவந்தனை=யாவராலுமுணரப்படாத சொருபத்தை, நோக்கில்=தரிசித்தால், பார்க்கும்=கடாட்சிக்கின்ற, பரமாமவன்=பரம்பொருளென்று சொல்லும்படியாவான். (எ-று)

(கருத்துரை) யாவராலு முணரப்படாத இறைவனுடைய சொருபத்தைத் தரிசனைசெய்தால் பரமேஸ்வரனுடைய சொருபத்தை யடைவான் என்பது கருத்து. (6)

7. வண்ண மில்லாத வடிவை அறிந்தபின் விண்ணவ ராகு முடம்பு.

(பதவுரை) வண்ணமில்லாதவடிவை=அழகு முதலியவைகள் சொல்லப்படாத சொருபத்தை, அறிந்தபின்=உணர்ந்த பின்னர், உடம்பு=சரீரமானது, விண்ணவராகும்=தேவசரீரமாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) அழகு முதலியவை சொல்லப்படாத இறைவனை உள்ளன்போடு உண்பவர்களுடைய சரீரமானது தேவர்களுடைய சரீரமாகும் என்பது கருத்து. (7)

8. நெற்றிக்கு நேரே நிறைந்த வொளிகாணில் முற்று மழியா துடம்பு.

(பதவுரை) நெற்றிக்கு நேரே=கழிமுனைக்கு நேரே, நிறைந்த=வியாபித்திருக்கின்ற, ஒளி=தேஜோமயப்பொருளை, காணின்=தரிசித்தால், உடம்பு முற்றும் அழியாது=சரீரமெல்லாம் அழிவடையாது. (எ-று)

(கருத்துரை) சுழினாஸ்தானத்தில் யெழுந்தருளி யிருக்கின்ற இறைவனை யாரொருவர் உள்ளபடியே தரிசிக்கின்றார்களோ அவர்கள் சரீரமானது என்றைக்கும் அழிவதில்லை என்பது கருத்து. (8)

9. மாதூ வெளியின் மனமொன்ற வைத்தபின்
போதக மாகு முடம்பு.

(பதவுரை) மாதூவெளியில்=மகத்தாகிய பரிசுத்தமாகிய வெளியின் கண், மனம்ஒன்றவைத்தபின்=மனத்தைப்பொருந்த வைத்த பின்னர், உடம்பு=சரீரமானது, போதகமாகும்=ஞானமயத்தையடையும். (எ-று)

(கருத்துரை) பரிசுத்தமான வெளியினிடத்தில் மனத்தை உள்ள படியே வைத்திருக்கின்ற ஒவ்வொருவருடைய சரீரமும் ஞான நிலைமையையடையும் என்பது கருத்து.

(9)

10. சுத்தமோ டொன்றி மனமு மிறந்தக்கால்
முற்று மழியா துடம்பு.

(பதவுரை) சுத்தமோடொன்றி=சுத்த தத்துவத்திற் கலந்து, மனமும்=மனமும், இறந்தக்கால்=யாவற்றையு மிறந்திருந்தால், உடம்பு முற்றுர் அழியாது=எல்லாச் சரீரங்களும் அழியா நிலையை யடையும் என்பது கருத்து. (எ-று)

(10)

□□□□□

5. சூனிய காலமறிதல்.

=====

1. நிரவி யழலுருவாய் நீண்டவெளி காணில்
அரவணையா னாகு முடம்பு.

(பதவுரை) நிரவி=எவ்விடத்திலும் நிறைந்து, அழலுருவாய் நீண்ட=அக்கினி சொரூபமாய் நீண்டிருக்கின்ற, வெளிகாணில்=ஆகாயத்தைத்

தரிசித்தால்-உடம்பு-அவர்களுடைய சரீரமானது, அரவணையன் ஆகும்= விஷ்ணு சொருபத்தை யடையும். (எ-று)

(கருத்துரை) சர்வ வியாபகனான கடவுளை சிற்றம்பலத்தின்கண் தெரிசித்தவர்கள் சரீரமானது விஷ்ணு சொருபத்தையடையும் என்பது கருத்து. (1)

2. உருவந் தழலாக வுள்ளத்தே சென்று புருவத் திடையிருந்து பார்.

(பதவுரை) உருவம்=சரீரமானது, தழலாக=அக்கினிமயமாக, உள்ளத்தே சென்று=மனத்திற்சென்று, புருவத்திடையிருந்து=புருவமத்தியிலிருந்து, பார்=தெரிசிப்பாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) தன்னை அக்கினி சொருபமாக்கி சுழினாஸ்தானத்திலிருந்து சர்வேஸ்வரனைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. புருவத் திடையிருந்து புண்ணியனைக் காணில் உருவற்று நிற்கு முடம்பு.

(பதவுரை) புருவத்திடை=புருவமத்தியில், இருந்து=நின்று, புண்ணியனைக் காணில்=சர்வேஸ்வரனைத் தெரிசித்தால், உடம்பு=சரீரமானது, உருவற்றுநிற்கும்=சூக்குமமாக நிற்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சுழினாஸ்தானத்திலிருந்து இறைவனைத் தெரிசிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

4. அகம்புறம் பேராப் பொருளை யறியில் உகம்பல காட்டு முடம்பு.

(பதவுரை) அகம்புறம்=உள்ளும் வெளியிலும், பேராப்பொருளை=மாறாத பரம்பொருளை, அறியில்=உணர்ந்தால், உடம்பு=சரீரமானது, உகம்பல காட்டும்=அநேக்காலம் நிலைத்திருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) உள்ளிடத்திலும் வெளியிடத்திலும் கலந்திருக்கின்ற இறைவனை ஆராய்கின்றவர்களுடைய சரீரமானது நெடுநாள் இறக்காம

லிருக்கும் என்பது கருத்து.

(4)

5. ஆவிபாழ் போகா தடக்கி யிருந்தபின் ஓவிய மாகு முடம்பு.

(பதவுரை) ஆவி=ஆவியை, பாழ்போகாது=பாழாய்விடாமல், அடக்கி யிருந்தபின்=அடக்கிக் கருத்துக் கொண்டிருந்தால், உடம்பு=சரீரமானது, ஓவியமாகும்=சித்திரம் போல் அசைவற்றிருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) சரங்களை வெளிவிடாமல் அடக்குகின்றவர்கள் மோன ஞானத்தை யடைவர் என்பது கருத்து.

(5)

6. அஞ்சு மடக்கி யறிவோ டிருந்தபின் துஞ்சுவ தில்லை யுடம்பு.

(பதவுரை) அஞ்சும் அடக்கி=ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, அறிவோடு= ஞானத்துடனே, இருந்தபின்=இருந்தபிறகு, உடம்பு=சரீரமானது, துஞ்சுவதில்லை=இறந்துபடுவதில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) ஐம்புலன்களையும் ஒடுக்கினவர்களுடைய சரீரமானது இறப்பதில்லை என்பது கருத்து.

(6)

7. தீயாக வுள்ளே தெளிவுற நோக்கினால் மாயாது பின்னை யுடம்பு.

(பதவுரை) தீயாக=அக்கினி சொரூபமாக, உள்ளே=மனத்தின்கண், தெளிவுற நோக்கினால்=ஞானத்தை யடையத் தரிசித்தால், உடம்பு=சரீரமானது, பின்னை மாயாது=பிறகு இறக்காது. (எ-று)

(கருத்துரை) அந்தர்முகத்தில் அக்கினி சொரூபமாக இறைவனைத் தெரிசித்தால் சரீரம் கீழேவிழாது என்பது கருத்து.

(7)

8. தானந்த மின்றித் தழுவற நோக்கிடில் ஆனந்த மாகு முடம்பு.

(பதவுரை) தான்=தான், அந்தமின்றி=முடிவில்லாமல், தழுவல்=பொறி பறக்க, நோக்கிடில்=தரிசித்தால், உடம்பு=சரீரமானது, ஆநந்தமாகும்=பேரின்பத்தையடையும். (எ-று)

(கருத்துரை) எதிலும் கடத்தலில்லாமல் எவன் தரிசிக்கின்றானோ அவன் சரீரம் பேரின்பமயத்தை யடையும் என்பது கருத்து. (8)

9. ஒழிவின்றி நின்ற பொருளை யுணரில் அழிவின்றி நிற்கு முடம்பு.

(பதவுரை) ஒழிவு இன்றி=யாதொரு ஒழிவுமில்லாமல், நின்ற=இருந்த, பொருளை=சர்வேஸ்வரனை, உணரில்=உள்ளபடியே உணர்ந்தால், உடம்பு=சரீரமானது, அழிவின்றிநிற்கும்=யாதொருகெடுதியையு மடையாமலிருக்கும். (எ-று)

(கருத்துரை) எவ்விடத்திலும் வியாபித்திருந்த கடவுளை உண்மையாக உணர்ந்தால் அவர்களுடைய சரீரம் அழிவில்லாமலிருக்கும் என்பது கருத்து. (9)

10. பற்றற்று நின்ற பழம்பொருளைச் சிந்திக்கில் முற்று மழியா துடம்பு.

(பதவுரை) பற்றற்று நின்ற=யாதொரு சம்பந்தமு மில்லாமலிருந்த, பழம்பொருளை=சர்வேஸ்வரனை, சிந்திக்கில்=நினைத்தால், உடம்பு=சரீரமானது, முற்றும் அழியாது=முழுமையும் கெடாது. (எ-று)

(கருத்துரை) இறைவனைச் சிந்திப்பவர்கள் சரீரம் அழியாது என்பது கருத்து. (10)

~~~~~

6. சிவயோக நிலை

=====

1. அடிமிசை வாயு வடுத்தடுத் தேகி
முடிமிசை யோடி முயல்.

(பதவுரை) அடிமிசை=மூலாதாரத்தின் மேல், வாயு=சரமானது, அடுத்தடுத்தேகி=பொருத்துப் பொருத்துப்போய், முடிமிசை=சுழிணாஸ்தானத்தின்கண், முயல்=பிரயத்தனப்படு. (எ-று)

(கருத்துரை) வாயுவோடு கூடச் சம்பந்தப்பட்டே சுழிணாஸ்தானத்தில் செல்லவேண்டும் என்பது கருத்து. (1)

2. உண்ணாடி வாயு வதனை யுடனிரப்பி விண்ணோடு மெள்ள விடு.

(பதவுரை) உள்நாடி=அந்தர்முகத்தின் நாடியிலுள்ள, வாயு அதனை=சரத்தை, உடல்நிரப்பி=சரீரத்திற்குள் பூரித்து, விண்ணோடு=கும்பகத்தில், மெள்ளவிடு=மெதுவாக வெளியே விடுவாய். (எ-று)

(கருத்துரை) வாயுவை பூரிக்க வேண்டிய கிரமப்படி பூரித்துபின் கும்பிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. மெள்ள விரேசித்து மெய்விம்மிப் பூரித்துக் கொள்ளுமின் கும்பங் குறித்து.

(பதவுரை) மெள்ள=மெதுவாக, இரேசித்து=இரேசகஞ்செய்து, மெய் விம்மி=சரீரம்விம்முதலையடைந்து, பூரித்து=பூரகஞ்செய்து, கும்பகங் குறித்து=கும்பத்தினுள்ளே குறித்து, கொள்ளுமின்=கொள்ளுங்கள். (எ-று)

(கருத்துரை) மெதுவாகச் சரத்தைவாங்கி இரேசித்துப் பின் பூரகஞ் செய்து அதன் பிறகு கும்பகஞ் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

4. இரேசக முப்பத் திரண்டது மாத்திரை பூரகம் பத்தாறு புகும்.

(பதவுரை) இரேசகம்=இரேசகத்தினுடைய, மாத்திரை=அளவாவது, முப்பத்திரண்டு=முப்பத்திரண்டு மாத்திரையும், பூரகம்=பூரகமானது, பத்தாறு=பதினாறு, புகும்=புகும். (எ-று)

(கருத்துரை) இரேசகத்தினுடைய மாத்திரை முப்பத்திரண்டும்

பூரகத்தினுடைய மாத்திரை பதினாறுமாகும் என்பது கருத்து.

(4)

5. கும்பக நாலோ டறுபது மாத்திரை தம்பித் திடுவது தான்.

(பதவுரை) கும்பகம்=கும்பகமானது, நாலோடறுபது மாத்திரை= அறுபத்துநான்கு மாத்திரையாகவும், தம்பித்திடுவது தான்=ஸ்தம்பிக்க வேண்டும். (எ-று)

(கருத்துரை) கும்பகம் அறுபத்து நான்கு மாத்திரையளவு ஸ்தம்பிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

(5)

6. முன்னமி ரேசி முயலுபின் பூரகம் பின்னது கும்பம் பிடி.

(பதவுரை) முன்னம்=முன்னதாக, இரேசி=இரேசகஞ் செய், பின் பூரகமுயலு=பிறகு பூரகஞ்செய், கும்பம்பின்னது பிடி=அதன் பிறகு கும்பத்தை செய். (எ-று)

(கருத்துரை) முன்னர் இரேசகத்தையும் அதன் பிறகு பூரகத்தையும் அதன் பிறகு கும்பகத்தையும் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

(6)

7. ஈரைந் தெழுபத்தீ ராயிர நாடியுஞ் சேருமின் வாயுச் செயல்.

(பதவுரை) ஈரைந்து=பத்தும், எழுபத்தீராயிர நாடியும்=எழுபத்தீராயிர நாடிகளையும், வாயுசெயல்=வாயுவின் செய்கையில், சேருமின்=சேருங்கள். (எ-று)

(கருத்துரை) எழுபத்தீராயிர நாடிகளையும், தசநாடிகளையும் வாயுவில் சேர்க்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

(7)

8. வாசலீ ரைந்து மயங்கிய வாயுவை யீசன்றன் வாசலி லேற்று.

(பதவுரை) வாசல் ஈரைந்தும்= ப... வாசல்களிலும், மயங்கிய=

மயக்கப்பட்டிருக்கின்ற, வாயுவை=தசவாயுக்களையும், ஈசன் தன் வாசலில் ஏற்று=சர்வேஸ்வரன்எழுந்தருளியிருக்கின்ற வாயலில் செலுத்து. (எ-று)

(கருத்துரை) பலவாசல்களின் வழியாகச் சஞ்சரிக்கின்ற வாயுவை சுழிநாஸ்தானத்தில் செலுத்த வேண்டும் என்பது கருத்து. (8)

9. தயாவினில் வாயு வலத்தி லியங்கில் தியான சமாதிகள் செய்.

(பதவுரை) தயாவினில்=தயவுடனே, வாயு=வாயுவானது, வலத்தில் இயங்கில்=வலதுபக்கத்தில் சஞ்சரிக்குமானால், தியான சமாதிகள் செய்= தியானம் சமாதி முதலியவைகளைச் செய். (எ-று).

(கருத்துரை) வாயுவானது வலதுபக்கத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற காலத்திலேயே தியான முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (9)

10. ஆதியா மூல மறிந்தஞ் செழுத்தினைப் பேதியா தோது பினை.

(பதவுரை) பினை=பிறகு, ஆதியாம்=முதன்மையாகிய, மூலம் அறிந்து= காரணத்தை யுணர்ந்து, அஞ்ச எழுத்தினை=பஞ்சாட்சரத்தை, பேதியாது ஒது=யாவருமுணராதபடி துதிசெய். (எ-று)

(கருத்துரை) இவைகளையெல்லாஞ் செய்த பிறகு பஞ்சாட்சர தியானம் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (10)

7. ஞானநிலை

1. தற்புருட மாமுகந் தன்னிற் றனியிருந்
துற்பன மஞ்சை யுன்ற.

(பதவுரை) தற்புருடமாமுகந் தன்னில்=தற்புருடமான மகத்தான முகத்தில், தனியிருந்து=தனியேயிருந்து, உற்பனம்=மேலானதாகிய, அஞ்சையுரை=பஞ்சாட்சரங்களைத் தியானஞ்செய். (எ-று)

(கருத்துரை) தற்புருடமுகத்திலிருந்து பஞ்சாட்சர தியானஞ் செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து. (1)

2. தற்புருட மாமுகமேற் றாரகைதன்மேலே நிற்பது பேரொளி நில்.

(பதவுரை) தற்புருடமாமுகமேல்=தற்புருடமென்னும் மகத்தாகிய முகத்தின் மேலிருக்கும், தாரகைதன்மேலே=நட்சத்திரத்தின் மேலே, நிற்பது பேரொளி=இருப்பது பேரொளி யாகும் (ஆகையால்) நில்=அவ்விடத்தில் நில். (எ-று)

(கருத்துரை) தற்புருடமுகத்திற்கு மேலிருக்கும் நட்சத்திரத்திற்கு மேல் நிற்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. ஓதிய தற்புரு டத்தடி யொவ்வவே பேதியா தோது பினை.

(பதவுரை) ஓதிய=சொல்லப்பட்ட, தற்புருடத்தடி=தற்புருடமுகத்தி னடியில், ஒவ்வவே=ஒப்பாகவே, பினை=பிறகு, பேதியாது=மனவித்தியாச மில்லாமல், ஒது=துதிசெய். (எ-று) (3)

4. கொழுந்துறு வன்னி கொழுவுற வொவ்வில் எழுந்தா ரகையா மிது.

(பதவுரை) கொழுந்துறுவன்னி=கொழுந்துவிட்ட அக்கினியானது, கொழுவுற=செம்மையாக, ஒவ்வில்=சம்பந்தப்பட்டால், இது=இது, எழுந்தாரகையாம்=எழுகின்ற நட்சத்திரமாகும். (எ-று) (4)

5. மறித்துக் கொளுவிடு வன்னி நடுவே குறித்துக் கொளுஞ்சீயைக் கூட்டு.

(பதவுரை) மறித்து=தடுத்து, கொளுவிடு=கொளுத்துகின்ற, வன்னி நடுவே=அக்கினி பீசத்தின் நடுவே, குறித்துக்கொளும்=யாவற்றையுங் குறித்துக் கொள்ளுகின்ற; சீயைகூட்டு=சிகாரத்தைச் சேர்.. (எ-று) (5)

6. காலுந் தலையு மறிந்து கலந்திடில் சாலவும் நல்லது தான்.

(பதவுரை) காலுந்தலையும் அறிந்து=காலையுந்தலையையுமுணர்ந்து, கலந்திடில்=சேர்ந்தால், சாலவும்=மிகவும், நல்லதுதான்=நல்லதாகும்..(எ-று)

7. பொன்னோடு வெள்ளி யிரண்டும் பொருந்திடில் அன்னவன் றாளதுவே யாம்.

(பதவுரை) பொன்னோடு வெள்ளியிரண்டும்=சோமகுரியர் களிருவரும் பொருந்திடில்=சேர்ந்தால், அன்னவன்=இறைவனுடைய, தாளதுவேயாம்=திருவடிகளே கைகூடும். (எ-று)

8. நின்ற வெழுத்துட னில்லா வெழுத்தினை யொன்றுவிக்கி லொன்றே யுள.

(பதவுரை) நின்றஎழுத்துடன்=இருந்த எழுத்துடனே, நில்லா எழுத்தினை=நில்லாத எழுத்தை, ஒன்றுவிக்கில்=சேர்த்தால், ஒன்றேயுள=ஒருபொருளே யுள்ளதாகும். (எ-று)

9. பேசா வெழுத்துடன் பேசு மெழுத்துறில் ஆசான் பரனந்தி யாம்.

(பதவுரை) பேசா எழுத்துடன்=மௌன அட்சரத்துடனே, பேசும் எழுத்துறில்=பேசுகின்ற எழுத்துஞ் சேர்ந்தால், ஆசான்=குருவானவன், பரனந்தியாம்=பர்மேஸ்வரனாவான். (எ-று) (9)

10. அழியா வுயிரை யவனுடன் வைக்கில் பழியான தொன்றில்லை பார்.

(பதவுரை) அழியாவுயிரை=நித்தியமான உயிரை, அவனுடன் வைக்கில்=ஈஸ்வரனிடத்திலே சேர்த்துவைத்தால், பழியானதொன்றில்லை=யாதொரு பழியும் உண்டாவதில்லை, பார்=நீ பார்ப்பாயாக. (எ-று) (10)

சீசீசீசீ

8. ஞானம் பிரியமை

=====

1. பிறந்திட மாலிடம் பேரா திருப்பின்
இறந்திடம் வன்னி யிடம்.

(பதவுரை) பிறந்திடம் மாலிடம்=பிறந்த இடமானது மாலிடமாகும், பேராது இருப்பின்=நீங்காதிருக்குமானால், இறந்திடம்=இறந்த இடமானது, வன்னியிடம்=அக்கினியிடமாகும். (எ-று) (1)

2. சாகா திருந்த தலமே மவுனமது
ஏகாந்த மாக விரு.

(பதவுரை) சாகாதிருந்த தலமே=சாகாதிருந்த இடமே, மவுனம்=மவுனமாகும், அது=அதுவே, ஏகாந்தமாக இரு=ஒரே இடமாக இருப்பாயாக. (எ-று) (2)

3. வெளியில் விளைந்த விளைவின் கனிதான்
ஒளியி லொளியா யுறும்.

(பதவுரை) வெளியில்விளைந்த=ஆகாயத்திலுண்டான, விளைவின் கனிதான்=விளைவின் கனியே, ஒளியில் ஒளியாயுறும்=தேஜோமயத்தின் உட்கிடையான தேஜோமயமாகவிருக்கும். (எ-று)

4. மறவா நினையா மவுனத் திருக்கில்
பிறவா நிறவார் பினை.

(பதவுரை) மறவா=மறக்காமலும், நினையா=நினைக்காமலும்,

மவுனத்து இருக்கில்=மௌன ஞானத்திலிருந்தால், பினை=பிறகு, பிறவார் இறவார்=பிறக்கவுமாட்டார் இறக்கவுமாட்டார். (எ-று) (4)

**5. குருவாம் பரநந்தி கூடல் குறித்தாங்
கிருபோது நீங்கா திரு.**

(பதவுரை) குருவாம் பரநந்தி=குருவாகிய பரமேஸ்வரனுடைய, கூடல்=சேர்க்கையை, குறித்து=நினைத்து, ஆங்கு=அவ்விடத்தில், இரூபோதும்=இரண்டுவேளையும், நீங்காதிரு=பிரியாமலிருக்க வேண்டும். (எ-று) (5)

**6. சுந்தரச் சோதி துலங்கு மிடமது
மந்திரச் சக்கரமு மாம்.**

(பதவுரை) சுந்தரச்சோதி=அழகு பொருந்திய சோதியானது, துலங்கும் இடமது=விளங்குகின்ற இடமே, மந்திர சக்கரமுமாம்=மந்திரமான சக்கரமுமாகும். (எ-று) (6)

**7. தூராதி தூரஞ் சொல்லத் தொலையாது
பாராப் பராபரம் பார்.**

(பதவுரை) பாராப்பராபரம்=பார்க்கமுடியாத பராபரப்பொருள் எனது, தூராதிதூரம்=தூராதிதூரத்திலிருக்கும், சொல்லத் தொலையாது=இதைச் சொல்லமுடியாது, பார்=நீ பார். (எ-று) (7)

**8. ஈரொளி யீதென் றிறைவ னுரைத்தனன்
நீரொளி மீது நிலை.**

(பதவுரை) ஈரொளியீதென்று=இது ஒரு ஒளியென்று, இறைவன் உரைத்தனன்=பரமேஸ்வரன் சொன்னான், ஈரொளியீது நிலை=ஆனால் அவ்விரண்டொளியின் மீதே உயர்ந்த நிலையாகும். (எ-று) (8)

**9. அந்தமு மாதியு மில்லா வரும்பொருள்
சுந்தர ஞானச் சுடர்.**

(பதவுரை) அந்தமும் ஆதியும் இல்லா=ஆதியந்த மில்லாத, அரும் பொருள்=அருமையாகிய பொருளானது, சுந்தர ஞானச்சுடர்=அழகிய ஞான வொளியாகும். (எ-று) (9)

10. இதுமுத்தி சாதனமென் றேட்டில் வரைந்து பதியவைத் தனன்குரு பார்.

(பதவுரை) இது=இதுவே, முத்திசாதன் என்று=மோட்ச வழியென்று, ஏட்டில் வரைந்து=ஏட்டிலெழுதி, பதியவைத்தனன் குரு= ஞானாசிரிய னானவன் பதியவைத்தனன், பார்=நீ பார். (எ-று)

(கருத்துரை) இவ்வகையான உபதேசத்தை ஞானாசிரியன் ஞான சாஸ்திரத்தில் எழுதி வைத்திருக்கிறான் என்பது கருத்து. (10)

9. மெய்ந்நெற

=====

1. செல்லல் நிகழல் வருங்கால மூன்றினையுஞ் சொல்லு மவுனத் தொழில்.

(பதவுரை) மௌனத்தொழில்=மௌனஞானத்தினது தொழில், செல்லல் நிகழல் வருங்காலமூன்றினையும் சொல்லும்=இறந்த காலம் நிகழ் காலம் எதிர்காலங்களாகிய மூன்றினையுஞ்-சொல்லுதலாம். (எ-று) (1)

2. பஞ்சிற் படுபொறி போலப் பரந்திருந்து துஞ்சாது ஞானச் சுடர்.

(பதவுரை) பஞ்சிற்படு=பஞ்சில்பட்ட, பொறிபோல=நெருப்பு பொறியைப்போல, பரந்திருந்து=வியாபித்திருந்து, ஞானச்சுடர்=ஞான ஒளியானது, துஞ்சாது=உறங்காது. (எ-று) (2)

3. இமைப்பிற் பரந்தங் கொடுங்கு மின்போல்
நமக்குட் சிவன்செயல் நாடு.

(பதவுரை) இமைப்பிற் பரந்து=இமைநேரத்தில் எவ்விடத்திலும் பரவி, அங்கு=அப்பொழுதே, ஒடுங்கும்=மறைந்து விடுகின்ற, மின்போல்=மின்னலைப் போல, நமக்குள்=நமக்குள்ளே, சிவன்செயல்=சிவனுடைய செயலை, நாடு=விரும்பு. (எ-று)

(3)

4. குவித்து மனத்தைக் குவித்துள்ளே யோங்கில்
செவித்துப் பெறுவ தெவன்.

(பதவுரை) மனத்தைக் குவித்து=மனத்தை ஒருங்கச் செய்து, குவித்துள்ளே ஒங்கில்=உள்ளே குவித்து உயர்ந்தால், செவித்துப் பெறுவது எவன்=செபித்துப் பெறுவது என்ன? (எ-று)

(4)

5. காலுந் தலையு மொன்றாகக் கலந்திடம்
நாலா நிலையென நாடு.

(பதவுரை) காலுந்தலையும்=காலென்பதும் தலையென்பதும், ஒன்றாகக் கலந்திடம்= ஒன்றாகக் கலந்த இடம், நாலாநிலையென நாடு=அதுவே தூரியநிலையென்று ஆஸ்ரயிப்பாய். (எ-று)

(5)

6. மூல நிலமிசை மூன்றா் நிலத்தினில்
ஆல மருந்துஞ் சிவம்.

(பதவுரை) மூலநிலமிசை=மூலாதாரத்தில், மூன்றாம் நிலத்தினில்=மூன்றாவதாகிய இடத்தில், ஆலம் அருந்தும் சிவம்=சிவபெருமானார் எழுந்தருளியிருப்பார். (எ-று)

(6)

7. எழுஞ்சுட ருச்சியின் மேன்மனம் வைக்கத்
தொழிலொன் றிலாத சுடர்.

(பதவுரை) எழும்=எழுகின்ற, சுடர்=சுடரையுள்ள, உச்சியின் மேல்=உச்சிக்கு மேலே, மனம்வைக்க=மனத்தை வைக்க, தொழிலொன்றிலாத சுடர்= யாதொரு தொழிலுமில்லாத சுடராம். (எ-று)

(7)

8. அடைத்திட்ட வாசலின் மேன்மனம் வைத்துப் படைத்தவன் தன்னையே பார்.

(பதவுரை) அடைத்திட்டே வாசலின்மேல்=கதவையடைத்திருக்கின்ற வாசலின் மேல், மனம்வைத்து=மனத்தைவைத்து, படைத்தவன் தன்னையே பார்=சிருஷ்டித்த கடவுளைப் பார். (எ-று)

(கருத்துரை) கதவடைத்திருக்கின்ற வாசலின்கண் மனத்தை வைத்து யாவரையும் சிருஷ்டித்த கடவுளைத் தெரிசிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

9. அறுபதொடாறு வருட மிதனை உறுதியாக வுணர்.

(பதவுரை) அறுபதொடாறு வருடம்=அறுபத்தாறு வருஷம் வரைக்கும், இதனை=இதை, உறுதியாகவுணர்=உறுதியாக ஆராய்வாய். (எ-று)

(கருத்துரை) இவ்விஷயங்களை யெல்லாம் அறுபத்தாறு வருஷம் வரைக்கும் ஆராயவேண்டும் என்பது கருத்து. (9)

10. அட்டமா சித்தி யடையுமோ ஓராண்டினில் இட்ட மிதனைத் தெளி.

(பதவுரை) அட்டமாசித்தி=அஷ்டமாசித்தி=அஷ்டமாசித்திகளும், அடையும்=உண்டாகும், (ஆகையால்) ஓராண்டினில்=ஒரு வருஷத்தில், இட்டம்=இஷ்டமாக, இதனைத்தெளி=இதை ஆராய்வாயாக. (எ-று)

(கருத்துரை) இதனால் அஷ்டமா சித்திகளையும் மடையலாம். ஆகையால் இதனை ஓராண்டுவரைக்கும் ஆராயவேண்டும் என்பது கருத்து. (10)

~~~~~

10. துரியதரிசனம்.

=====

1. வன்னிய தெட்டு மதியம் பதினாறு
முன்னிய பன்னிரண்டு முள்.

(பதவுரை) வன்னியது எட்டு=சூரியன் எட்டும், மதியம் பதினாறு=சந்திரன் பதினாறும், முன்னிய=நினைத்த, பன்னிரண்டு முள்=பன்னிரண்டு முள்ளடக்க வேண்டும். (எ-று) (1)

2. சூரியன் வன்னியொன் றாகிடிற் சோமனாம் பாரு மினீது பயன்.

(பதவுரை) சூரியன்=சூரியனும், வன்னி=அக்கினியும், ஒன்றாகிடில்=ஒன்றானால், சோமனாம்=சந்திரனாம், ஈதுபயன்=இந்தப்பயனை, பாருமின்=நீங்கள் பாருங்கள். (எ-று) (2)

3. மதியோடு வன்னியொன் றாகவே வந்தால் கதிரவ னாமென்று காண்.

(பதவுரை) மதியோடு=சந்திரனுடன், வன்னி=அக்கினியும், ஒன்றாகவே வந்தால்=கலந்துவந்தால், கதிரவனாம்=சூரியனாவான், என்று=என்று, காண்=காண்பாயாக். (எ-று) (3)

4. மதிக்குட் கதிரவன் வந்தங் கொடுங்கில் உதிக்குமாம் பூரணைச் சொல்.

(பதவுரை) மதிக்குட்கதிரவன் வந்து=சந்திரனுக்குள்ளே சூரியனும் வந்து, அங்கு ஒடுங்கில்=அவ்விடத்தில் ஒடுங்கினால், பூரணைச்சொல்=பெளர்ணமி என்னுஞ் சொல்லானது, உதிக்குமாம்=உண்டாகுமாம். (எ-று);

(கருத்துரை) சந்திரனுக்குள்ளே சூரியன் வந்து ஒடுங்கினால் பெளர்ணமியென்று சொல்லுவார்கள் என்பது கருத்து. (4)

5. தோற்றுங் கதிரவ னுண்மதி புக்கிடில் சாற்று மமாவாசை தான்.

(பதவுரை) தோற்றும்=காணப்படுகின்ற, கதிரவனுள்=சூரியனுக்குள், மதிபுக்கிடில்=சந்திரன் ஒடுங்கினால், சாற்றும்=சொல்லப்படுகின்ற, அமாவாசைதான்=அமாவாசையாகும். (எ-று)

(கருத்துரை) குரியனுக்குள் சந்திரன் ஒடுங்கினால் அமாவாசையாகும் என்பது கருத்து. (5)

6. வன்னி கதிரவன் கூடிடி லத்தகை பின்னிலை யாகு மெலாம்.

(பதவுரை) அத்தகைவன்னி=அப்படிப்பட்ட அக்கினியும், கதிரவன்=குரியனும், கூடிடில்=சேர்ந்தால், பின்=பிறகு, இவையாகும் எலாம்=இவைகளெல்லாமாகும். (எ-று) (6)

7. அமாவாசை பூரணை யாகு மவர்க்குச் சுமனா முயிருடம்பு தான்.

(பதவுரை) அமாவாசை=அமாவாசையே, பூரணையாகும் அவர்க்கு=பௌரணையாக கொள்ளப்பவருக்கு, உயிர் உடம்பு தான்=உயிரும் உடம்பும், சுமனாம்=சுமானமாகும். (எ-று) (7)

8. அண்டத்திலு மிந்த வாறென் றறிந்திடு பிண்டத்திலு மதுவே பேசு.

(பதவுரை) அண்டத்திலும்=வெளியண்டத்திலும், இந்தவாறென்று=இவ்விதமென்று, அறிந்திடு=உணர்ந்திடு, அப்பிண்டத்திலும்=உள்ளண்டத்திலும், அதுவேபேசு=அப்படியேயாகுமென்று பேசு. (எ-று)

(கருத்துரை) அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும் ஒன்றென்றே யுணர வேண்டும் என்பது கருத்து. (8)

9. ஏறு மதிய மிறங்கிடி லுறங்கிடும் சூறுமப் பூரணை கொள்.

(பதவுரை) ஏறும் மதியம்=ஏறுகின்ற சந்திரனானவன், இறங்கிடில்=இறங்குமானால், உறங்கிடும்=உறங்கும்; சூறும்=அப்பொழுது சொல்லப் படுகின்ற, அப்பூரணை=அந்தப்பௌர்ணமியை, கொள்=கொள்ளக் கடவாய். (எ-று) (9)

10. உதிக்கு மதியமுங் கண்டங் குறங்கில் மதிக்கு மமாவாசை யாம்.

(பதவுரை) உதிக்கும்மதியமும்=உதயமாகின்ற சந்திரனையும், கண்டு=தெரிசித்து, அங்கு=அவ்விடத்தில், உறங்கின்=தூங்கினால், மதிக்கும்=நினைக்கப்படுகின்ற, அமாவாசையாம்=அமாவாசையாகும். (எ-று) (10)

11. உயர்ஞான தரிசனம்.

1. கொண்டிடு மண்டல மூன்றங்கி தன்னையிப் பிண்டமு மூழி பிரியா.

(பதவுரை) கொண்டிடு=யாவராலுங் கொள்ளப் படுகின்ற, மண்டலம் மூன்று=மும்மண்டலங்களுள், அங்கிதன்னை=அக்கினி மண்டலத்தை, இப்பிண்டமும்=இந்தப்பிண்டத்திலும், ஊழிபிரியா=ஊழியிலும் பிரிய மாட்டா. (எ-று)

(கருத்துரை) முழ்மண்டலங்களுள் அக்கினி மண்டலத்தை எந்தக் காலத்திலும் பிரியமாட்டா என்பது கருத்து. (1)

2. வெள்ளி புதனொடு திங்களிட மெனத் தள்ளுமின் கால சரம்.

(பதவுரை) காலசரம்=காலத்தில் நடக்குஞ் சரத்தை, வெள்ளி புதனொடு திங்கள்=வெள்ளி புதன் திங்கள் இம்மூன்று நாட்களிலும், இடமெனத்தள்ளுமின்=இடதுபக்கத்தில் தள்ளுங்கள். (எ-று)

(கருத்துரை) திங்கள், புதன், வெள்ளி, இக்கிழமைகளில் சந்திர நாடியில் காலசரத்தைச்செலுத்த வேண்டும் என்பது கருத்து. (2)

3. செவ்வாய் சனிநா யிறுவல. மாகவே கொள்ளிலிவ் வாறிடறு மில்.

(பதவுரை) செவ்வாய் சனி ஞாயிறு=செவ்வாய் சனி ஞாயிறு என்னுங் கிழமைகளில், வலமாக கொள்ளின்=வலது பக்கமாகத் தள்ளினால், இவ் வாறிடருமில்=இப்படிப்பட்ட துன்பம் ஒன்றுமில்லை. (எ-று)

(கருத்துரை) செவ்வாய், சனி, ஞாயிறு என்னும் சூரிய நாள்களில், சூரியநாடியில் சரத்தைத் தள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து. (3)

4. வளர்பொன் னிடம்பிறைத் தேய்வு^௩ வலமா ம் வளர்பிறை யென்றே மதி.

(பதவுரை) வளர்=வளர்கின்ற, பொன்=வியாழக்கிழமைகளில், பிறைத் தேய்வு=தேய்ப்பிறைகளில், இடம்=இடதுபக்கமாகவும், வளர்பிறை=வளர்பிறையில், வலமா ம்=வலது பக்கமாகவும், செல்லும் என்றே மதி=செல்லும் என்றே எண்ணுவாய். (எ-று)

(கருத்துரை) வியாழக்கிழமைகளில் தேய்ப்பிறையில் இடது பக்கமாகவும் வளர்பிறையில் வலது பக்கமாகவும் சரஞ்செல்லும் என்பது கருத்து. (4)

5. வலத்திற் சனிக்கே யிராப்பகல் வாய் செலுத்து பேராது செயல்.

(பதவுரை) சனிக்கே=சனிக்கிழமைகளில், இராப்பகல்=இராத்திரியும் பகலும், வாயு=வாயுவை, வலத்திலு=வலது பக்கத்திலே, பேராது=ஒழியாது, செலுத்து=செலுத்துவாய், செயல்=இதுவே அதன் செய்கைகளாம். (எ-று)(5)

6. இயங்கும் பகல்வல மிராவிடம் வாயு தயங்குறல் நாடிக்குட் டான்.

(பதவுரை) வாயு=வாயுவானது, தயங்குற=விளங்க, நாடிக்குட்டான்=நாடிக்குள், பகல்வலம்=பகலில்வலமாகவும், இராஇடம்=இரவில் இடமாகவும், இயங்கும்=நடக்கும். (எ-று) (6)

7. அரசறி யாம லவன்பே ருறைத்துத் தரைதனை யாண்ட சமன்.

(பதவுரை) அரசறியாமல்=அரசனை அறியாமல், அவன் பேர்=அவனுடைய பேரை, உரைத்து=சொல்லி, தரைதனை யாண்டசமன்=பூமியை யாண்ட சமனாகும். (எ-று) (7)

8. கல்லாத மூடர் திருவுருக் கொண்டிடச் சொல்லாத தென்ன செயல்.

(பதவுரை) கல்லாத மூடர்=கற்காத மூடர்கள், திருவுருக் கொண்டிட=திருவுருவத்தையடைய, என்ன செயல் சொல்லாத்து=என்ன காரியம் நடவாத்து. (எ-று)

(கருத்துரை) யாவராயினும் திருவுருக் கொண்டால் எல்லாக் காரியங் களும் கைகூடும் என்பது கருத்து. (8)

9. திருவருட் பாலைத் தெரிந்து தெளியில் குருவிருப் பாமென்று கொள்.

(பதவுரை) திருவருட் பாலை=திருவருளென்னும் அமிர்தத்தை, தெரிந்து=உணர்ந்து, தெளியில்=ஒளிவடைந்தால், குருவிருப்பாமென்று கொள்=ஞானாசிரியனுடைய இருப்பிடமாமென்று கொள்வாய். (எ-று)

(கருத்துரை) திருவருட்பாலை உணர்ந்தவர்கள் குருவிருப்பிட மாவார்கள் என்பது கருத்து. (9)

10. கற்கிலுங் கேட்கிலும் ஞானக் கருத்துற நிற்கிற் பரமவை வீடு.

(பதவுரை) கற்கிலும்=எல்லாச் சாஸ்திரங்களைக் கற்றாலும், கேட்கிலும்=கேட்டாலும், ஞானக் கருத்துறை=ஞானமாகிய வானவழியில், நிற்கில்=இருந்தால், பரமவை வீடு=பரம்பொருள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற வீடு கைகூடும். (எ-று.)

(கருத்துரை) சகல சாஸ்திரங்களையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் கற்றாலும் கேட்டாலும் மோட்சவீடு கைகூடும் என்பது கருத்து.

(10)

ஒளவைக்குறள்
மூலமும் விசேஷ விருத்தி உரையும்
முற்றுப்பெற்றது.

11.

u

no

to

no

no

no

no

ஒளவையார் அருளிச் செய்த விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம் பாதச் சிலம்பு பல்லிசை பாடப் பொன்னரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும் வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழகு எறிப்பப்	4
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும் வேழ முதழும் விளங்குசிந் தூரமும் அஞ்சு கரமும் அங்குச பங்கமும் நெஞ்சில் குடிகொண்ட நீல மேனியும்	8
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும் மூன்று கண்ணும் ஆழ்ந்தச் சுவடும் இரண்டு செவியும் துலங்குபொன் முடியும் திரண்டமுடி புரிநூல் திகழ்ஒளி மார்பும்	12
சொற்பதம் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான அற்புதம் நின்ற கற்பக் களிரே! முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன! இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள வேண்டித்	16
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந்தது அருளி மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத் திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப் பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து	20
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில் திருவடி வைத்துத் திறம் இதுபொருள்என வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக் கோடா யுத்தால் கொடுவினை களைந்தே	24
உவட்டா உபதேசம் புகட்டினன் செவியில் தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்	

- இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்(து) 2:
- இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே 3:
- ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆறா தாரத்(து) அங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே 3:
- இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையில் சுழிமுனைக் கபாலமும் காட்டி
மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக் 4:
- குண்டலி அதனில் கூடிய அசைப
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்து மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே 4:
- அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
இடச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச் 4:
- சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூட்சமம்
எண்முக மாக இனிதெனக்(கு) அருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரிஎட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்தி 5:
- கருத்தினில் கபால் வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக்(கு) அருளி
என்னை அறிவித்(து) எனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து 5:
- வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்(து)
இருள்வெளி இரண்டுக்கும் ஒன்றிடம் என்ன

- அருள்தரும் ஆனந்தத்(து) அழுத்திஎன் செவியில் 60
எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்(து)
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி 64
அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்(கு) அப்பாலாய்க்
அணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி 68
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
வித்தக விநாயக! விரைகழல் சரணே 72

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

விநாயகர் அகவல்

(மெய்யுரை)

சீதக்களபமும்:

“சீதம்” என்றால் குளுமை, ‘களபம்’ என்றால் அரைக்கப்பட்ட சந்தனம். பொதுவாக சந்தன மரத்தைப் பற்றிய உண்மை அநேகருக்குத் தெரியாது. சந்தன மரவோர் நேராக இரை எடுக்காது. மற்றொரு மரத்தின் வேர் மூலமே இரை எடுக்கும்.

குறிப்பு: நான் முன்னுரையாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் ஞானிகள் எழுதிய நூல்களுக்கு விளக்கம் விரும்புவோர் அருபக் கடவுளை நமக்கு விளக்குவதற்கு ரூபப்பொருட்களைத் துணைக் கொண்டார்கள். ஆகவே ரூபக்கவர்ச்சியிலேயே பழகிவிட்ட நாம் கடவுளை உருவகப்படுத்திப் பொருள் பார்த்தால் அபத்தமாக இருக்கும். ஏனெனில் கடவுள் தன்மையை பரமானு தத்துவமாகப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர ஒருபொருளாகக் கருதிப் பார்க்கக்கூடாது. எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ரூபமல்லாத பொருளை உருவங்களாகச் சிருஷ்டி செய்தது நாம் புரிந்து கொள்ளவே தவிர அதுவே முடிவு என்று கொள்வது அறியாமையேயாகும். உருவம் பாத்திரம் போன்றது; அதன் உள்ளீடே ஈசன் ஆகும். ஆகவே வார்த்தைகளின் மெய்ப்பொருளை அறிந்து கொண்டால் தான் மெய்ஞ்ஞானம் வரும். நான் எழுதும் பொருள் உங்கள் கருத்துக்களுக்கு ஒத்து வராமலிருந்தால் உண்மையை நீங்கள் விரும்பவில்லை என்பதே பொருள். ஏனெனில் நாம் எல்லோருமே பொய்யையே போற்றிப் பழக்கப் பட்டுவிட்டோம். அதிலிருந்து மீள விரும்புபவர்களுக்கே இந்நூல்.

‘விநாயகர்’ என்றால் நாம் கோவில்களில் பார்த்த ரூபத்தை மறந்து விடவேண்டும். உலகம் என்பது நம் உடலையே குறிக்கும். ஆய்ந்தவர்களுக்கே இது விளங்கும். நமக்கு உடல் இல்லையானால் இந்த உலகம் உண்டா? கிடையாது. அடுத்து மனம் இல்லையானால் உடலும் கிடையாது, மனமும் கிடையாது. ஆகவே மனமே என்பது நம் தோற்றத்திற்கு வரத்தகுந்த மனம் நிறைவுபெற அறிவாக வேண்டும். அறிவாக விரும்பினால்

மனக்கண்ணால் அறிவைப் பார்க்கவேண்டும். ஊனக்கண்ணால் பார்த்தால் உண்மையை அறியமுடியாது. ஆகவே, நமக்கு மனம் எங்கே உள்ளதோ அதுவே விநாயகர் இருக்குமிடம். ஆகவே தான் அவனை முதல் கடவுள் என்கிறோம். ரவி மதியே தாய் தந்தை. திருமூச்சே விநாயகர் என்பது. 'மஹேஸ்வர புத்திரன்', சதாசிவன் ஆகாயத்தையும் மஹேஸ்வரன் காற்றையும் குறிக்கும். அவன் மண்ணிற்கும் விண்ணிற்கும் நாதன். அவ்வாறு பார்க்கும் போது சீதம் என்பது நம் கண்களில் உள்ள நீரைக் குறிக்கும். களபம் என்பது நாம் உண்ணும் ஆகாரம். 7 தாதுக்களாக மாறிக் கடைநிலையில் நம் கண்களில் ஒளியாக மாறுகிறது. அதையே புத்தி என்பது. சூரிய ஒளி நம் கண்களில் பட்டு அதன்மூலம் வரும் பரவிந்து தத்துவம் குருவெனப்படும். அதை சித்தி எனப்படுகிறது. இந்த புத்தியும், சித்தியும் விநாயகருக்கு சக்திகள் ஆகின்றன. சந்தனமரம் போல் நம் உடம்புக்காக உண்ணும் ஆகாரத்திலிருந்து தெளிந்த ஆவியை கண் எடுத்துக் கொள்வதால் களபம் என்றார். ஏனெனில், நம் உடம்பில் தெளிந்த நீர் கண்ணீர். மணம் பெருகுந் திருக்கும், குளிர்ச்சியாக இருக்கும். இதை, 'சீதக்களபம்' என்றார்.

செந்தாமரைப் பூவும்:

சிவப்பு நெருப்பைக் குறிக்கும். தாமரை சூரியனைக் கண்டு மலர்வது, குளத்திலுள்ள சேற்றிலிருந்து வருவது. நம் உடல் தேக்கிவைத்த தேகம், முக்கால் பாகம் நீரால் ஆனது. அடிவயிற்றிலிருந்து நம் கண்களுக்கு, முதுகெலும்பு வழியாக ஒரு நரம்பு வருகிறது. அதற்குப் பெயர் மோதா நாடி. அது தாமரைத் தண்டை ஒத்து இருக்கும். சிவப்பு நிறம் பொருந்திய, அன்லோடு கூடிய காற்று. பூ என்றால் நம் கண்களையே குறிப்பிடும். கண்மலர் என்று தானே நாம் சொல்லுகிறோம்.

மனம் என்றால் என்ன? எண்ணங்களின் தொகுப்பு. எண்ணங்கள் எழுமிடம் எது? நம் கண்கள் ஆகும். எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தரும். ஆகவே, நம் கண்களே கண் + பதி = கண்பதி என்கிறோம். காற்றின் வர்ணம் கருப்பு நம் கண்களில் உள்ள கருப்பு வட்டமே, ஒங்கார வட்டம். ஒங்கார சொரூபமே கண்பதி கண்ணைத் திறந்தால் மண். கண்ணை மூடினால் விண். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த விரிவுரை எழுதப்படுகிறது. இதற்கு அடிப்படையாக திருமந்திரத்தை கவனியுங்கள்.

“தொழிலறிவாளர் சுருதி கண்ணாக
பழுதறியாத பரம குருவை
வழி அறிவார் நல்வழி அறிவாளர்
அழிவு அறிவார் மற்றைய ரல்லாதாரே!”

(பக்குவன் 1690-6ம் தந்திரம்)

ஆகவே, புறத்தில் குறிப்பிட்ட எல்லாம் நம் உடலில் குறிப்பிடுபவர் களே உண்மையான ஞானிகள். அப்படியானால் தான், நாம் தொடர்பு கொள்ளமுடியும். அதை அடையவும் முடியும். மற்றைய முறைகளால் புறத்தில் நம்மால் நெருங்கமுடியாது. இதை எந்த மதத்தினரும், ஏழையும், ஆண், பெண் யாவரும் அடைய ஏற்பட்டதே இந்த வழி.

பாதச் சிலம்பு பல இசை பாட :

‘களபம்’ என்பது மண் தத்துவம் - மஞ்சள் ஒளி
‘சீதம்’ என்பது நீர்த் தத்துவம் - வெள்ளை ஒளி
‘செந்தாமரை’ என்பது நெருப்புத் தத்துவம் -
செம்மை நிறம்.

தண்டு வழியாக வரும்பாதை - காற்று, கருப்பு வட்டம்.

இப்பொழுது இங்கே ஒலித்தத்துவத்தை குறிப்பிடுகிறார். நாம் காலையில் கண்களைத் திறந்தவுடன் சூரிய ஒளி பொருள்களில் பட்டு அதன் பிரதிபலிப்பு ஒலி ரூபமாக நம் கண்களில் செல்கிறது. அதுவே பரை ஒசை. இதை மேல் நாட்டு விஞ்ஞானிகள் கண்டு உறுதிப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். யாவரும் இதைப் படித்திருக்கலாம். ஒரு கண் தெரியாத ஒன்றரை வயதுக் குழந்தையை இருட்டறையில் வைத்து ஒரு மின்விளக்கை அதன் தலையில் வைத்து அந்த அறை முழுவதும் அதன் ஒளியைச் செலுத்த அந்தக் குழந்தை பொருள்களை உணர ஆரம்பித்ததாம். அதைத் தக்க கருவிகள் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்யும் போது - ஒலி கண்களில் பிரதிபலிப்பதைக் கண்டனர். இதையே ஒளவையார் கண்டார். நாமும் காணலாம். இதையே திருமூலர் குறிப்பிடுகிறார்:

“கதிர் கண்ட காந்தம் கனலாயிற்று;
மதிகண்ட காந்தம் நீர் மணியாயிற்று;
சதிகொண்ட சாக்கி எரியாயிற்று;
எரி கொண்ட ஈசன் எழிலாகுமே.”

என்றார். ஆகவே நுண்ணோசையாக நம் கண்கள் மூலம் நுழைகிறது

பாதம் என்று ஏன் குறிப்பிடப்படுகிறது? உருவமில்லாத ஜோதிப் பொருளுக்கு பாதமேது? ஆனாலும், எல்லோரும் அவன் திருவடிகளை அடைய வேண்டுமென்று தானே சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவன் திருவடி எது என்று சொல்வாரைக் காணோமே! நம் முன்னோர்கள் சொன்னார்கள், தெளிவாகவே சொல்லி உள்ளார்கள். நாம் தான் குருடர்கள்,

“என் கண்களை திருப்பாதப் போதுகாக்கி!”
என்று மணிவாசகர் சொல்லவில்லையா?

“விழிக்குத் துணைநின் மென்மலர் பாதம்!”
என்று அருணகிரியார் சொல்லவில்லையா?

“காளத்தியான் அவன் என் கண்ணுளானே!”
என்று நாவுக்கரசர் சொல்லவில்லையா?

“காணும் கண்ணுக்கு காட்டும் உள்ளம் போல
காண உள்ளத்தை கண்டு காட்டலால்
அயரா அன்பின் அரன் சுழல் செலுமே!”
என்று சிவஞான போதத்தில் 11ம் சூத்திரம் குறிப்பிடவில்லையா?

“ஒண்ணா நயனத்தில் உற்ற ஒளிதன்னைக்
கண்ணாரப் பார்த்து கலந்து அங்கு இருந்திடில்
விண்ணாறு வெளி கண்டிட ஓடி
பண்ணாமல் நின்றதை பார்க்க லுமாமே!”
என்று திருமூலர் குறிப்பிடவில்லையா?

“இச்சைசெயல் அறிவு கண்ணாக செங்கை
அலரா இருநிலனே சன்னதியாய் நிற்கும்

தனிப் பெருஞ் சுடரே எவ்வுயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே!”

என்று கந்தர் கலிவெண்பாவின்குமரகுருபரர் குறிப்பிடவில்லையா?

“பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி.....

கண்ணினுள் இருக்கும் மாமணியே போற்றி”

என்று நக்கீரர் குறிப்பிடவில்லையா? இவையெல்லாம் ஏன் நம்பமாட்டேன் என்று எங்கேயோ, எதை எதையோ தெய்வமென்று குறிப்பிட்டால் அதை அடைய முடியுமா, எது சுலபமான வழி? நம்பிலேயே இருக்கும் தெய்வத்தை அடைவதே சுலபம் அல்லவா? ஆகவே, அருட்பெருஞ் சீரோதியான ஆண்டவன் நம்மை பொருத்த வரை எங்கே கால் எடுத்து வைக்கிறானோ அதுவே பாதம். விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ச்சியிலும் ஒலி, ஒளி புகும்வாய் நம் கண்களே ஆகும். அவைகளே அவன் இணையடிகள். இதை உறுதியாக நம்பி ஆண்டவனை அங்கே சிக்கெனப் பிடியுங்கள். ஆகவே அந்த பாதமலரில் பல இசைபாட பல நினைவுகள் வந்து உருவாகின்றன.

பொன் அரைஞாணும், பூந்துகில் ஆடையும்:

‘பொன்’ என்பது சூரிய ஒளியில் வரும் பரவிந்து தத்துவம். அது நம் கண்களில் மணியாக நிற்கிறது. ‘கண்மணி’ என்பது அதுவேயாகும். ‘பூந்துகில் ஆடை’ என்பது அதைச் சுற்றி பட்டுப்போல் மூடப்பட்டுள்ளது.

வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழகு எரிப்ப:

‘எரிகண்ட ஈசன் எழில் ஆகுமே’ என்று முன்பே குறிப்பிட்டோம். எரிப்ப என்றால் புகையாகுதல். புகைப்படம் என்கிறோம். அதுபோல், சூரிய ஒளி நம் கருப்பு வட்டத்தில் பிரதிபலித்து அக்னியாகி நீரோடு சேர்ந்து உருண்டை மணியாகி (cell) அது புகைப்படம் போலாகிறது. வன்னம் என்றால் 5 நிறங்களும் சேர்ந்து உருவப்படங்களாக சுருட்டி வைக்கப் படுகிறது. ஆகவே, வர்ணங்களாலான உருவங்கள் அங்கே அமைந்துள்ளன. நாம் நம் கண்களை ஒன்றறை அங்குலம் என்று எண்ணுவதே தவறாகும். சென்னைக்குச் சென்று வந்தவர்கள் சென்னையை நினைத்தால் அந்த நகரம் முழுமையுமே நம் தண்களில்

வருகிறது. நம் கண்களின் மூலமாக கடலையோ மலையையோ முழுவதும் பார்க்கமுடிகிறது. ஏன் சூரியனைப் பார்க்கிறோம் எனில், அதுவரை நம் கண் ஒளி செல்கிறது. ஆகவே இது சிந்திப்பவர்க்கே விளங்கும். நம் 'கண்' என்பது இடம் எனப் பொருள்படும். அதுவே வான். நாம் காணும்எந்த பொருளுக்கும் இடமாகிறது. அது நாம் காணும் போட்டோ கருவி மாதிரி என்பதை படித்திருக்கிறோமல்லவா?

பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்:

'பேழை' என்பது பெட்டி எனப்படுகின்றது. புதைக்கப்பட்ட பெட்டியை பேழை என்பர். பேழையில் வைரம், முத்து போன்றவைகளை பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும் நம் கண்களும் பாதுகாப்பாக வைக்கப்படும். காவலுடன் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது நமக்கும் புரியும். இதைத் திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார்.

விண்ணின்றிழிந்து வினைக்கீடாய்மெய்க்கொண்டு
தண்ணென்றகாலை தலைக்காவல் முன்வைத்து
உண்ணின்றுருக்கி ஒரு ஒப்பில்லானந்த
கண்ணின்று காட்டி களிம்பறுத்தானே.

என்றார்.

வயிறு ஆகாரத்திற்கு இடமாகிறது. நாம் உண்ணும் வாயையே 'வாய்' என்று எண்ணுகிறோம். உணவுக்கு நம் வாய், காற்றை உணவாகக் கொல்லும் 'மூக்கு' ஒரு வாய்; ஒளி செல்லும் வாய் கண்கள்; ஒலி செல்லும் வாய் காதுகள்; நம் உணவாலான உடம்பு நாம் காணும் உடம்பு. அப்படியானால் நமக்கு காற்று உடம்பு, ஒலி உடம்பு, ஒளி உடம்பு எல்லாம் இருக்கவேண்டுமல்லவா? இதை நாம் சிந்திப்பதே இல்லை. இதை உணர வேண்டாமா? நம் தமிழ் மொழியில் 'முகம்' என்ற சொல்லே கிடையாது. வடமொழியில் 'வாய்' என்ற பதமே கிடையாது. இவை இரண்டும் நம் கண்களையே குறிக்கும். ஏனெனில், அங்கே ஐந்துமே சேருகின்றது. சேக்கிழார் கூறுகிறார்:

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள

அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்

சிந்தையேயாக, குணம்ஒரு மூன்றும் திருந்து

சாத்வீ கமாக

‘இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெரும் கூத்தில்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்தில் திளைத்து
மாறில்லா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்திருந்தாரே.
(திருத்தொண்டர் புராணம்)

‘பேழை வயிறு’ என்றால் இப்பொழுது புரியுமென நம்புகிறேன். ‘பெரும்பார்க்கோடு’ என்பதை கொம்புகளாகப் பொருள் கொள்கிறார்கள். நம் சுவாச கதி இரண்டு கலைகளாகப் பிரிந்து இடகலை, பிங்கலையாக இருக்கிறது. விநாயகர் ஒரு கொம்பை ஒடித்து அசுரனைக் கொன்றார் என்பது புராணம். ‘அசுரன்’ என்பது நம் ஆகாரத்திலிருந்து வரும் அசுத்தப் பொருள்களேயாகும். உதாரணமாக நம் நாசி காற்றுப்போகும் பாதைதானே ஆனால் நீர் ஏன் அங்கே வருகிறது. அது அசுரப் படையெடுப்பு எனப் படுகிறது. நமக்கு இருக்கும் இந்த இரண்டு மூச்சுக் காற்றுகளை நடு நாடி மூலம் சுவாசிக்கும் போது ஒன்றாகி அக்னி கலையாகும். இடகலையையும், வலது கலையையும் ஒன்றாக்கும் பயிற்சியே தியானமாகும். அக்னி கலை ஒடும்போது இரண்டு மூக்கிலும் சுவாசமிருக்கும். பெரும்பாரம் என்பது அந்த மூச்சுக் காற்றே நம் உடம்பை சுமக்கிறது. நம் உயிர் போனால் நம் உடம்பு நான்கு பேர் சுமையாக மாறுகிறது. இப்பொழுது அதை யார் தூக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவே கொழுக்கொம்பு. இதை யாரும் சிந்திப்பதில்லை. அந்த சுவாசத்திற்கு சக்தி அளிப்பது நம் கண்களில் உள்ள சூடு. அது நீருடன் சேரும்போது பாரக்கோடு ஆகிறது. நெருப்போடு சேரும்போது பாரமில்லாமல் இலகுவாகிறது.

வேழ முகமும் விளங்கு சிந்தூரமும்

‘வேழம்’ என்றால் ஆண் யானை; விநாயகருக்கு கொம்புடன் கூடிய யானை முகத்தை உருவகத்தில் காட்டுகிறார்கள். ‘வே’ என்பது நெருப்புடன் கூடிய காற்று (சுத்த உஷ்ணம்) ‘ழ’ என்பது அடக்குதல் என்றே பொருள். ‘யா’ என்பது நமசிவாய தத்துவத்தில் ஆகாயத்தைக் குறிக்கும். (ந-மண், ம-நீர், சி-நெருப்பு, வ-காற்று, ய-ஆகாயம்) ஆகாயம் இந்த ஐந்தோடு சேரும் போது ‘யானை’ ஆகிறது. அப்பொழுது இந்த சிகப்பு நிறம் உண்டாகும். காற்றும் நெருப்பும் ஆண் என்றும், மற்றைய மண், வான் அதன் இடையிலுள்ள கங்கை ஆகிய மூன்றும் பெண் எனவும் தத்துவம் கூறுகிறது. நம் கண்களில் நீரில் நெருப்பாயிருப்பதை இது குறிப்பிடுகிறது.

அஞ்சு கரமும் அங்குசபாசமும்

'கரம்' என்றால் உடனே நம் கைகளையே நினைக்கிறோம். கை தானாகவேலைசெய்யாது. உள்ளே காற்று நரம்புகள் மூலம் செல்ல வில்லையானால் கை அசையாது. காற்றும் அசத்துப் பொருளே: அதோடு குடும் சேர்ந்தாலே காற்று வேலை செய்யும். நீர், நெருப்பு, காற்று இம்மூன்றும் இணைந்தால் நினைவாகிறது. நம் நினைவு (மனம்) ஐந்து பிரிவுகளாக வேலை செய்கிறது. கண், நாக்கு மூக்கு, செவி இந் நான்கிற்கும் இடமான ஆகாயம்; இதை 'ஐந்து கரம்' என்றார். இதற்கு மூலம் நம் கண்களே யாகும்.

'அங்குசம்' என்பது யானையைத் தண்டல் செய்யும் ஒரு ஆயுதம். இங்கே ஐந்தோடு சேர்ந்த அறிவை வழிப்படுத்த ஏற்பட்ட அறியும் அறிவு என்பது பொருள். மனத்திற்கு சாட்சியாக இருக்கும் நிலை. பாசம் என்பது நம் உடல். அதாவது அசுத்தம் தேங்கி நிற்பது. திருமூலர் திருமந்திரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்:

“கண் காணி இல்லையென்று கள்ளம் பலசெய்வார்

கண் காணி இல்லாத இடமுமில்லை காணுங்கால்

கண் காணியாய் கலந்து எங்கும் இருந்தானை

கண் காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே”

நம் கண்களிலேயே பார்வை சக்தியாக இருக்கிறாள்.

நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீலமேனியும்:

'நெஞ்சு' என்றதுமே அநேகர் மார்பையே பார்க்கின்றார்கள். 'அஞ்சும்' நின்ற இடம் நெஞ்சு. அதுவும் நம் கண்களே ஆகும். நாம் எதையாவது மறந்துவிட்டால் என்ன செய்கிறோம்? மேலேதான் பார்ப்போம்; நினைவு படுத்த மார்பையா பார்க்கிறோம்?

'நீலமேனி' எதுவுமே சேர்ந்து ஒன்றாகப் பார்க்கும் போது நீல நிறம் பார்க்கலாம். அதாவது பரந்த பார்வை. உதாரணம் கடில். காடோடு கூடிய மலை. ஆகாயம், தியானப் பயிற்சி உள்ளோர் உட்பார்வையில் இதைப் பார்த்திருக்கலாம். இதையே 'மயில்' என்பார் சிலர். அதாவது நம் உணர்வு எல்லாம் ஒன்றாகக் கூடும்போது நீல நிறம் தோன்றும். "வானத்தின் மீது மயிலாடக் கண்டேன்; மயில் குயில் ஆச்சுதடி" என்றார் வள்ளலார்.

நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்:

'நான்ற வாய்' என்றால் தொங்குகின்ற வாய். உடனே யானை வாய் போலே என்றே தோன்றும். முன்பே 'வாய்' என்பதற்கும் 'முகம்' என்பதற்கும் 'கண்' என்பதே பொருள் என்று கண்டோம். 'கண்' என்னும் வார்த்தை ஏழாம் வேற்றுமை உருபு 'இடம்' என்றே பொருள்படும். அதுவே ஸ்தலம். அந்த இடம் நிலைபெற்றுள்ளது. மற்றவையெல்லாம் வந்து போவதாகும். அது அங்கே தொங்கும் இடம் போல் குகையாக உள்ளது. 'நாலிரு புயம்' என்றால் எட்டுக் கலைகளைக் குறிக்கும். மோனம், நாதம் (பரை), ஒளி (விந்து), சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்று எட்டுக்கும் இடமாக உள்ளது.

மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்:

நம் கண்களில் மூன்று வட்டம் உள. ஒன்று நெருப்பு வட்டம், ஒன்று நீர்வட்டம், ஒன்று காற்று வட்டம். அதுவே கருப்பு, வெள்ளை, சிகப்பு. இதை ருத்திரன், விஷ்ணு, பிரம்மா என்பர். அல்லது சூரியகலை, அக்னிகலை, சந்திரகலை என்பர். சுவடு என்றால் அடையாளம்.

இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியும்:

நம் உடலில் பொறி, புலன், கரணம் என்ற மூன்று பகுதிகள் உண்டு. புலன் என்பது உடல் பகுதியையும், பொறி என்பது மனப்பகுதியையும், கரணம் என்பது அறிவின் பகுதியையும் குறிப்பிடும். நாம் இப்பொழுது கடவுள் வாழ்த்து என்ற கடவுளின் இயல்பு பற்றி பேசுகிறோம். இது வான்பகுதி. வானிலிருந்தே எல்லாம் வருகின்றன. வான் சூரியன், கோள்கள்; இவையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் இயங்குகின்றன. ஒலி ஆகாயத்துக்குரிய கூறு, ஒளி ஜோதி 'நாத விந்துக்கலாதி நமோ நம' என்பது இதையேயாகும். ஒலி-பரை, பசுபந்தி, மத்தியமா, வைகரி என நாலு நிலை பெறும். அதாவது நுண்ணோசை, மிடற்றோசை, செவியோசை, வாயோசை என்பதே அவை. நம் கண்களிலேயே முதலோசை தோன்றும். 'பொன்முடி' என்பது சூரிய ஒளியில் அடங்கி இருக்கும் நீர் அணு.(Ultra Violet Rays) (Oxygen Infra Red Rays) மண்தத்துவம், ஒலி ரூபமாகும் போது மஞ்சள் நிறமாயிருக்கும். அதை பொன்முடி என்கிறார்.

திரண்ட முப்புரிநூல் திகழொளி மார்பும்

'திரண்ட' எனும்போது திண்ணென்றிருக்கும். முப்புரி நூல்-

மூன்றையும் புரிந்து கொண்ட அறிவு நிலை- உணர்வின் நூல் போலிருக்கும். திருமூலர் கூறுகிறார். “நூலது வேதாந்தம் நுண்கிகை ஞானமாம்” என்று. நூலுணர்வு என்றால் பூமியிலிருந்து ஆகாயம் வரை உணரும் உணர்வு. சிவபெருமான் முப்புரம் எறித்தார் என்பார்கள். முப்புரம் என்பது மும்மல காரியம். நம் நனவு, கனவு, தூக்கம் இந்த மூன்றும். மலத்தின் காரியம். ‘மலம்’ என்றால் கழிக்கப்பட்ட பொருள். அவைகளை அறிவால் உணர்ந்து அதைவிட்டு நீங்கி ஒட்டாமலிருப்பதே அறிவு. ஒளி எதனுடனும் ஒட்டாதது.

சொற்பதம் கடந்த துரிய மெய்ஞான

‘சொல்’ என்றால் அதற்குப் பொருள் இருக்கவேண்டும். இந்த நுண்ணிய சக்தியை எந்த மொழியாலும், சொல்லாலும் சொல்ல இயலாது.

“தூங்கிக் கண்டது சிவலோகம்

தூங்கிக் கண்டது சிவயோகம்

தூங்கிக் கண்டது சிவபோகம்

தூங்கிக் கண்டதை எங்ஙனம் சொல்லுமே”

என்பார்.

“முகத்தில் கண்கொண்டு காணும் மூடர்கள்

அகத்தில் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்

மகளுக்கு தன் மணாளனோடு ஆடிய

சுகத்தை சொல் என்றால் எங்ஙனம் சொல்லுமே?”

என்பார்.

‘துரியம்’ என்றால் அதிவேகம். நம் கண்களில் மூன்று வட்டம் உண்டு. கடிகாரத்தில் மணிகாட்டும் முள், நிமிடம் காட்டும் முள், விநாடி காட்டும் முள் என்று மூன்று உண்டு. ஒரே வட்டத்தை மூன்றும் மூன்று வேகத்தில் சுற்றும்; ஆனால் வட்டத்தின் சுற்றளவு குறையும். வேகமும் வித்தியாசமாக இருக்கும். அதேபோல் நம் கண்களில் மணி காட்டும் முள் போல நனவு நிலை. நிமிட முள் போல சொப்பனம். விநாடி முள் போல தூக்கம். நம் கண்களில் மூன்று வேகங்கள் உள்ள சுற்று உண்டு. ‘துரியம்’ என்பது நாலாவது நிலை. இது அதிவேகம். துரிய நிலையில் தான் மெய்ஞ்ஞானம் தெரியும். உடல்-மனம் அறிவு கடந்த நிலை.

அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே

‘கற்பகக் களிநே’ என்பது வெள்ளை யானை என்று பொருள்படும்.

‘கற்பகம்’ என்றால் கற்பூரம். நிறம். வெள்ளை. அது காற்றில் கரைந்து விடும். ‘ஆன்’ என்பது ஆகாயத் தத்துவம். ‘ஐ’ என்பது ஐந்து ஒளிகள். இந்த ஐந்தையும் சமநிலைப்படுத்தி ஒலி, ஒளியோடு சேர்க்க அது மென்மைத் தன்மை அடையும். இதுவரை இல்லாத அநுபவம் அற்புதம். கற்பக விருக்ஷம் நினைத்ததைக் கொடுக்கும். நம் உடல் ஆகாயத்தில் வளர்வது கற்பக விருக்ஷம்.

முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன

‘முப்பழம்’ என்பது மா, பலா, வாழைப்பழம் என்பர். நாம் பொருள் கொள்ளவேண்டியது ‘மா’ பெரிய என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மாம்பழத்தில் புளிப்பு இருக்கும். புளிப்பு குட்டையும், பலா-இனித்திருக்கும்; அது பூலோகத்தையும், வாழை-வாய்வு (காற்று)ம் குறிக்கும். அதாவது நெருப்பு, நீர், காற்று மூன்றும் பழுத்த தன்மை. உடல், மனம், அறிவு மூன்றும் முற்றியநிலை. நாம் வளர்ச்சியடைய ‘பழம்’ எனப் பெயர் பெறுகிறோம். பழம் ஆகிவிட்டால் மரத்தைவிட்டு நீங்கும். அதை விநாயகர் நுகருகிறார். அதாவது ஆகாயத்தில் அடங்கும். ‘வாகனம்’ என்பது நம் மனதைக் குறிக்கும். மனதை வாகனமாகக் கொண்டு அறிவு இருக்கிறது. அதாவது ஒளிக்குக் கை, கால் கிடையாது. அதைப் பரப்பும் சக்தி காற்றுக்கே உண்டு. அறிவு ஒளியாகவும், மனம் காற்று வாகனமாகவும் உள்ளது. இங்கே நம் சுவாசக் காற்று நம் உடம்பாகிய மண் கூட்டில் பெருச்சாளி போன்று காற்று தங்கி இருப்பதைக் குறிப்பிடும். அதை வாகனமாகக் கொண்ட அறிவே ‘விநாயகர்’. ‘மூஷிகம்’ என்றால் பெருச்சாளி.

இதுவரை விநாயகரின் இயல்பை சொல்லி வந்தார் ஒளவையார். இனி தனக்கு அருள் செய்ததைக் கூறுகிறார்.

இப்பொழுதென்னை ஆட்கொள்ள வேண்டி

இதுவரை ‘நான்’ ‘நான்’ என்று அடித்துக் கொண்டு அகம்பாவத்தில் இருந்தேன். இப்பொழுது என்னை உன் ஆளாகக் கருதி, “அத்தா உனக்காளானேன் இனி நான் அல்லேன் எனலாமே”.

தாயாயெனக்குத் தானெழுந்தருளி:

நாம் சக்தியைப் பிடித்தால் தான் சிவத்தைப் பிடிக்க முடியும். ‘சக்தி’ என்றால் பெண்ணை உருவகப்படுத்த வேண்டாம். ‘சக்தி’ என்றால் Energy. நமக்கு நம் உடல் ஒரு சக்தி. உடல் நாம் உண்ணும் உணவை சக்தியாக்க ஏற்பட்ட ஒரு பாத்திரம்; அது மனமென்னும் சக்தியை உண்டு பண்ணுகிறது. அந்த மனம் அறிவாக உ வேணும். சாதாரண மக்களாகிய

நமக்கு அப்படி ஆவதில்லை. மனதளவிலேயே நின்று விடுகிறோம்; மண் ஞானத்திலேயே நின்றுவிடுகிறோம். அதாவது உணவுக்காக உழைப்பது, உழைப்பதற்காக உண்ணுவது. நாம் ஆசைப் படும் பொருள்கள் யாவும் மண்ணிலிருந்து வருபவையே ஆகும். உண்ணும் உணவு, உடை, உறைவிடம், தங்கம் முதலான அணிகலன்கள் எல்லாம் மண்பொருள்களே. மண்ணிலிருந்து வந்த பொருளே இந்த உடலும் மனமும். அறிவாக வின் ஞானம் வரவேண்டும். முதலாவது சக்தியாகி, பின் சிவமாகி அதன்பின் பரமுத்தியடைய வேண்டும். மண்ணானம், விண்ணானமாகி மெய்ஞ்ஞானம் பெறவேண்டும்.

மா

உ

மாயப்பிறவி மயக்கம் அறுத்து

‘மாயை’ என்றால் இல்லாதது அல்ல. சகடம்போல் சுற்றிக் கொண்டே இருப்பது. மாறி மாறி வருவது. நிலை பெறாதது. உதாரணமாக நாம் ஓடும் ரயிலில், காரில், விமானத்தில் சென்றால் நாம் பார்க்கும் பொருளின் உண்மையை உணர இயலாது. நின்று பார்த்தால் தான் உண்மை புரியும். அது போல இந்தப் பூமி 2000 மைல் வேகத்தில் சுற்றுகிறது. அதில் பயணம் செய்யும் இந்த உடல் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கும்; நம் உடலுக்குள்ளும் இரத்தம், காற்று எல்லாம் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. நம் கண்களிலும் சுற்றுகிறது. இந்த சுற்றறையே ‘மாயை’ என்பது. அதனால் ஏற்படுவது மயக்கம். மயக்கத்தில் செய்யும் கர்மம் எப்படி இருக்கும்? பிறவி என்பது நாம் உடலால் பிறப்பது மட்டுமல்ல; உடல் பிறவியும் எண்ணத்தின் தூலமேயாகும். ஒவ்வொரு நினைவும் பிறவி எனப்படுகிறது. நாம் இந்த உலகில் செய்யும் எந்தச் செயலும் எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதேயாகும். மயக்கத்தில் பிறந்த எண்ணமும் அதை செயல் படுத்துவதும் எப்படி இருக்கும். இதையே ஆணவம் (அறியாமை) மாயை (மயக்கம்) கர்மம் (செயல்) என்பதாகும். இந்த மூன்றையும் அறுக்க வேண்டும். இதை எப்படி அறுப்பது? ஞானத்தால் அறுக்க வேண்டும். ‘ஞானம்’ என்றால் அறிவு; அறிவு ஒளி எனப்படும். ஒளி எங்கிருந்து வருகிறது? சூரியனிலிருந்து சந்திரனாகிய நம் மனதில்பட்டு அது அக்னியாக மாறும். ஒளிக்கு ஆட்டம் அசைவு கிடையாது. அந்த ஒளி நம் கண்களில் உள்ளது. அங்கு நின்று பார்க்கவேண்டும்.

“ஒண்ணா நயனத்தில் உற்ற ஒளி தன்னை

கண்ணாரப் பார்த்து கலந்து அங்கிருந்திடில்

விண்ணாறு வெளிக்கண்டு ஓடிட

பண்ணாமல் நின்றதைப் பார்க்கலுமாமே”

என்றார் திருமூலர்.

திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தும் தெளிவாய்

ஐந்தெழுத்து என்பது நமசிவாய. ‘நமசிவாய’ என்பது மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்ற சொற்களின் சுருக்கம். இது தூலமாகவும், குட்சமமாகவும், அதிநுண்ணியமாகவும் (தாதுப்பொருள்) உள்ளன. பருப் பொருளாகவும், வாயுவுத் தன்மையாகவும், அணுத்தன்மையாகவும் உள்ளன. பகுக்கப்படமுடியாத பரமா அணுத்தத்துவமே தெளிந்த நிலை. எந்த நிலையிலும் இவை சமமாக இருந்தால் போராட்டம் கிடையாது. சமநிலை விகிதாச்சாரம் தவறும் போது போராட்டம் ஆகிறது. பொதுவாக பருப்பொருளில் சமநிலை ஏற்படவே ஏற்படாது. ஒன்றையொன்று அழிக்கும். நம் உடலில் மண்ணீர் நெருப்புத் தத்துவமே மிகுதி. காற்றும் ஆகாயமும் குறைவு. இவை சமநிலை அடைய வேண்டுமானால் நுண்ணியமாக வேண்டும். இது ஆவிநிலையில் சுமாராகவும், ஒளி நிலையில் நிலைபெற்றும் இருக்கும். ‘ஒளிநிலை’ என்பது அறிவுநிலை. அதுவே திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தாகும். ஐந்தும் சேருமிடம் சாத்வீகம் ஏற்படும். அது நம் கண்களையாரும். ஐந்து பேர் அறிவும் கண்களே கொண்டால் திருந்து சாத்வீகமாகும்.

பொருந்தவே வந்தெனது உளந்தனில் புகுந்து:

‘உள்ளம்’ என்பது உணர்வு வருமிடம். உடல் உருவம் உள்ளம் அரு உருவம். உணர்வு அருவம். இந்த மூன்றுமே இல்லாததே சுகமான இடம். ஆகவே இந்த ஐந்தும் சமநிலை அடைந்து உணர்வாக மாறவேண்டும். உணர்வில் மண், இனிப்பாகவும், நீர் துவர்ப்பாகவும், நெருப்பு புளிப்பாகவும், காற்றும் ஆகாயமும் கசப்பாகவும் தெரியும். அறுகவையும் இல்லாத இடமே தெளிவு.

குரு டிவாகி குவலயந்தனில்:

‘குரு’ என்பது தெளிந்த அறிவு. நாம் வெளியே காணும் குருமார்கள் சொற்குருக்கள் தாம். அவர்களே தெளிவடையாமல் பிறரை எப்படித் தெளிவு செய்ய முடியும்? இந்த குருமார்களை நம்பி ஏமாறாதீர்கள். பணம்,

ஒளவைக் குறள்

விளம்பரம், இரகசியம் என்று சொல்பவர்களிடம் ஏமாறாதீர்கள். குரு என்றால் 'கு' என்பது இருட்டு. 'ரு' என்றால் ஒளி. நம்மை இருட்டிலிருந்து ஒளிக்கு கொண்டு செல்வது நம் கண்களேயாகும். குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடி குளிக்குள் விழுந்த கதையாக நம் புறத்தில் காணும் குருமார்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே ஒளவையார் குறிப்பிடும் குரு நம்மிடமே இருக்கும் தெளிந்த அறிவாகும். திருமூலர், சொல்வதையும் கவனியுங்கள்.

‘உருவும், அருவும், உருவோடருவும்
மருவும் பரசிவன் மன் பல்லுயிர்க்கும்
குருவுமென நிற்கும் கொள்கையனாகும்
தருவுமென நிற்கும் சதாசிவன் தானே’

ஆகவே எல்லோருக்கும் குரு அவன்; உள்ளேயே உண்டு. அதுவே மனச்சாட்சி. ஆனால் குரு சொன்னதைக் கேட்பதில்லை.

‘கு’ என்பது இருட்டு. ‘வலயம்’ என்பது வலது பக்கமாகச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பது. நம் கண்ணில் உள்ள கருமணிக்குள் இருக்கும் கண்மணி.

திருவடி வைத்து திரம் இது பொருளென

தெளிந்த அறிவில், அதாவது அறியும் அறிவில் உண்மை புலப்படும். ‘திரு’ என்றாலே தெய்வத் தன்மையைக் குறிக்கும். அது அடிவைக்குமிடம் முன்பே பார்த்தது போல நம் கண்களேயாகும். உண்மை விளங்கும் போது நமக்குப் பயமெல்லாம் போய்விடும். உதாரணமாக மரணபயம் எல்லோருக்கும் உண்டு. ‘மரணம்’ என்பதே கிடையாது. மாறுவதுதான் மரணம் என்று உணர்ந்தவருக்கு பயம் கிடையாது. உடல் ‘நான்’ அல்ல; ஆத்மா தான் நான்’ என்று உணர்ந்தவருக்கு பயம் கிடையாது. ஏனெனில் ஆத்மாவிற்கு அழிவில்லை.

“அறிவிற்கு ஆக்கமுமில்லை அழிவுமில்லை;
அறிவிற்கு அறிவே ஆதாரம்”

என்பதை உணர்ந்தவர் வேறு எதையும் தேடமாட்டார்கள்.

வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளி

அந்த நிலையை 'அருளி' என்பது அருபமாகப் பெறுவது. நாம் உருவக் கவர்ச்சியிலேயே உள்ளோம். நாம் மனதிற்கு உட்பார்வையால் அருபக் கவர்ச்சியை உண்டுபண்ண வேண்டும். அப்படியானால் அருபமாக இருக்கும் அறிவை அடைய முடியும்.

கோடாயுத்தால் கொடுவினை களைந்தே

'கோடு' என்பதைக் 'கொம்பு' எனக் கண்டோம். நம் சுவாசக் கதி விட்டு விட்டு இருப்பதால் (-----) பல கிளைகளாக மாறுகிறது. அதை ஒரே கோடு போல ஆக்கினால் (———) ஏகாக்கிரக சித்தம் உண்டாகும். நினைவுகளே இல்லாத நிலை உண்டாகும். ஆகவே நினைவுகள் இல்லையெனில் செயல் கிடையாது. எந்தச் செயல் செய்தாலும் பதில் ஒன்றை அனுபவித்தே ஆக வேண்டும்.

உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என்செவியில்

நாம் நம் வாழ்க்கையில் அனுபவிக்கும் எந்த இன்பமும் திகட்டி வருகிறது. உணவு, கேள்வி, பார்வை ஆகியவை நீடித்த சுகம் அளிப்பதில்லை. ஆனால் சுகமான நிலை ஏற்படும் தேசம் (இடம்) கிடைக்கப்பெற்றவர் நனவு நிலையை பூலோகம் என்றும், கனவு நிலையை புவர் லோகம் என்றும், தூக்கத்தை சுவர்க்கம் என்றும் குறிப்பிடுவர். நனவில் இருபத்து நான்கு தத்துவங்கள் செயல்படும். கனவில் பதினான்கு தத்துவங்கள் செயல்படும். தூக்கத்தில் ஐந்து செயல்படும். நாலாவது நிலை தூரியத்தில் இரண்டு தான் செயல்படும். அது காற்று உலகம். முதல் மூன்றும் மண், நீர், நெருப்பாகும். வாய்வு உலகத்தில் சப்தம் இருக்கும்; அது நுண்ணோசையாக இருக்கும். தியானப் பயிற்சியில் உள்ளவருக்கு இது புரியும். வீணை போல், புல்லாங்குழல் போல் ஹு, ஹி போன்ற பல ஒசைகள் கேட்கும்.

தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி

இதற்குப் பொருள் முன்பே கூறப்பட்டுள்ளது.

ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்

இந்த வரியிலிருந்து தெளிந்த அறிவு எப்படி கிடைக்கும் என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறார். நம்மைப் போன்றவர்கள் புலனுக்கு அடிமையாக இருக்கிறோம். 'புலன்' என்பது உடலையும் 'பொறி' என்பது மனதையும், 'கரணம்' என்பது அறிவையும் குறிக்கும். புலனை அடக்குவது அவ்வளவு கலபமா என்று தோன்றும்.

நாம் தினமும் புலனை அடக்கத்தான் செய்கிறோம். எப்பொழுது? நல்ல தூக்கத்தில் நமக்கு உடல் இருப்பதே தெரியவில்லை. இது எப்படி என்று நாம் சிந்திக்காததே காரணம். நல்ல கனவில்லாத தூக்கத்தில் உலகையும் காணோம்; ஆனால் நாம் இருக்கிறோம் அல்லவா? இது எப்படி? இப்பொழுது உடல், உலகம் எங்கே உள்ளது? உள்ளேயா? வெளியேயா? கண்களை மூடினால் உலகத்தையும் காணோம். உடலையும் காணோம். ஆனால் நாம் இருக்கிறோம். எங்கே? கண்ணுக்குள்ளே. புனை கண்ணை மூடின கதையாக இருக்கிறதே என்றால் அது தான் உண்மை. இதைப் புரிந்து கொள்வதே உண்மை. இப்படி உலகத்தையும், உடலையும் கழற்றுமிடம் 'கழல்' எனப்படுகிறது. புலனை அடக்கக் கண்களை மூடினால் போதும். தூங்கும் போது என்ன செய்கிறீர்கள்? ஒன்றும் செய்யக்கூடாது. உட்கார்ந்து கொண்டு கண்களை மூடி என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள். வெளியே பார்ப்பது போல் உள்ளே பார்வையைத் திருப்பங்கள். கண்களுக்கு வெளியே பார்க்கும் சக்தி போல, உள்ளேயும் பார்க்க இயலும். அப்படிக் காணாத கண்ணொளி படலமாயிற்று. அதுவே திரையாகும். காணாதவருக்கு காணாது அவ்வொளி; காணாது கண்டார் பெரும் கண்ணாகி களவொழிவார். புலனை அடக்கு என்றால் படுத்துக் கொண்டு தூங்குவதை உட்கார்ந்து தூங்கப் பழகுவதேயாகும். படுத்து தூங்கும் போது நினைவில்லாமல் தூங்குகிறோம். உட்கார்ந்து தூங்கும்போது நினைவுகளுடன் தூங்கப் பழக வேணும். இதையே அறிதுயில் என்கிறோம். இது சர்விகல்ப சமாதி. எந்த நினைவும் இல்லாது இருத்தல் நிர்விகற்பசமாதி.

இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி

நமக்குத் தூக்கமே ஒரு கருணைதான். அதைப் 'பிரம்மானந்தம்'

என்று கூடச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் தூக்கத்தில் எங்கே இருக்கிறோம்? எப்படி இருக்கிறோம் என்பதை உணராது இருக்கிறோம். நீருக்குள் நிலையாமலிருப்பது போல்வே அது. பூமிக்குள் இருப்பதை 'பாதாளம்' என்றும், அதற்கு மேல்பரப்பு 'புவர்லோகம்' என்றும் 'ஆகாயம்' ஆனந்த மயம் - 'சத்ய லோகம்' எனப்படுகிறது.

நம் உடம்பில்

1. அன்னமயகோசம் (மண்-உணவால் ஆனது)	- பூலோகம்
2. பிராண மயகோசம் (பிராண சக்தி)	- புவர்லோகம்
3. இச்சை (மனோமயம்)	- சுவர்லோகம்
4. உருவமனம் (மனோமயம்)	- மகர்லோகம்
5. அருவமனம் (மனோமயம்)	- ஜனோலோகம்
6. விஞ்ஞானமயம் (ஒலி, ஒளி)	- தபோலோகம்
7. ஆனந்தமயம் (ஆகாயம்)	- சத்யலோகம்

இவை ஒன்றுக்குள் ஒன்றாகப் புகுந்து நிற்பது. வாழைத் தண்டு போல; 'இன்புறு கருணை' என்பது தூங்காமல் தூங்கி சுகம் பெறுவதாகும்.

கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து

புலனை (காலை மடக்கி, கைகளைக் கோர்த்து நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து) அடக்கியாயிற்று; அடுத்து கண்களை மூடினாலே ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் அடங்கும். புலனும்; பொறியும் அடங்கும் கருத்து இதுவேயாகும்.

இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து

உடலுக்காகச் செய்யும் செயலும் மனதுக்காகச் செய்யும் செயலும் தியானத்தில் அறுந்து விடுகிறது. இப்பொழுது நாம் அறிவு நிலையில் போய் நிற்கிறோம்.

தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி

நாம் மூன்று தலங்களில் வாழுகிறோம். ஏழில் மேல்நிலை (மகர், ஜனோ, தபோ, சத்தியலோகம்) நான்கு தலங்கள். 7ஐ இணைப்பதே யோகநிலை.

மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்து

‘மலம்’ என்பது கழிக்கப்பட வேண்டிய பொருள். நாம் மூன்று மலத்தில் தான் வாழ்கிறோம். உதாரணமாக நமக்கு மலம் அதிகமாகப் போனாலே பலவீனம் நமக்குப் புரியும். இதையே ‘நரகம்’ என்பது. உண்ணும் உணவால் ஏற்படும் மலம், சுவாசத்தால் ஏற்படும் விஷம், அறியாமையால் ஏற்படும் ஆறு கெட்ட குணங்கள்; (காமம், கோபம், லோபம், மதம், மோகம், மாச்சரியம்) ஆகியவை.

நம் உடம்பில் எது சுத்தம்? கொஞ்சம் சிந்தியுங்கள். நல்ல அரிசியை, காய்கறியை சாப்பிட்டு மலமாக்கி வெளியே தள்ளுகிறோம். காற்றை சுத்தமாக உள்ளே ரேசித்து கபமாக்குகிறோம். அறியாமையால் காமம், கோபம் முதலிய விஷத்தன்மையால் துன்புறுகிறோம். இதையே ‘மலம்’ எனப்படுகிறது. ஆணவம், மாயை, கன்மம் ஆகிய மூன்று மலங்கள். இந்த மூன்று மலத்தையும் அறுக்கும் வழி தியானம்.

“மூலக் குளத்திலே கோரை முளைத்திருக்கு
காலமே எழுந்திருந்து நாலுகட்டு அறுப்பீரேல்
பாலனும் ஆகலாம் பரப்பிரம்மமு மாகலாம்”

(சிவவாக்கியர்)

‘நாலுகட்டு’ என்பது உணவால் ஏற்படும் கெட்ட வாய்வு. சுவாசத்தால் ஏற்படும் கெட்ட வாய்வு, பார்வை, கேள்விகளால் வரும் கெட்ட எண்ணங்கள் இந்த நான்கையும் தியானப் பயிற்சியால் அன்றாடம் அறுத்து விடவேண்டும்.

ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்

‘மந்திரம்’ என்றால் மனத்தின் திறம் என்பதே பொருள். அதாவது, உணர்வு. திருமூலர் குறிப்பிடுகிறார்:

“நான் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகம் பெறுக
வான் பற்றி நின்ற மறைபொருள் சொல்லினை
ஊன் பற்றி நின்ற உணர்வுரு மந்திரம்
தான் பற்றப் பற்ற தலைப்படும் தானே”

‘மந்திரம்’ என்றால் வாயால் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதல்ல; பல உணர்வுகளாய் உணராமல் ஒரே உணர்வாய் உணரவேண்டுமானால், ஒன்பது

வாயில்கள் வழியாக வெளியே போகும் உணர்வுகள் அடங்கவேண்டும். நம் ஐம்பொறிகள் புறத்தில் சக்தியை இழப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. அவைகளை தூர்க்க வேண்டும். உணர்வு உள்ளடங்குவது நம் நினைவுகளை கட்டுப்படுத்தும்; குவிநிலை ஏற்படும்; சுவாச கதி அடங்கும்; சுவாசமே சுகவாசமாகும். இதை ஏதோ செய்து அடக்க வேண்டுவதில்லை. உங்கள் கண்ணின் நடுமையத்தை நினைத்துப் பார்த்தாலே போதும். அங்கிருந்து தான் ஒன்பது துவாரங்களுக்கும் எண்ணங்கள் பாயும். மூலத்தைப் பற்றினால் யாவையும் அடங்கும்.

ஐம்புலக் கதவை அடைப்பது காட்டி (

இதை முன்பே தெளிவுபடுத்தியுள்ளோம்

ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்

நம் உடம்பில் மண் ஒரு ஆதாரம்; மண்ணுக்கு ஆதாரம் நீர்; நீருக்கு ஆதாரம் நெருப்பு; நெருப்புக்கு ஆதாரம் காற்று; காற்றுக்கு ஆதாரம் ஆகாயம்; ஆகாயம் நிராதாரம். இவை ஒன்றுக்கொன்று உதவியாக இருந்தால் அது அங்குச நிலையாகும். 'அங்குசம்' என்பது மேல் நோக்கிப் போகும் நிலை. மண் - நீராகி, நெருப்பாகி, காற்றாகி, ஆகாயம் (அங்குச நிலை = அங்கு இசையும் நிலை எனக் கொள்ளவும்.) 'ஆகவேணும்' என்பது இயற்கையின் நியதி. ஆண்டவனுடைய எண்ணம் எல்லா அசத்துப் பொருள்களையும் தன்னைப் போல சத்து உள்ளதாக மாற்றுவதேயாகும். அது மாறாத சத்துப்பொருளாவதே சாகாக் கலை. அதி நுண்ணியமானால் அது ஒன்றுக்கும் பகையாகாது. மண்ணாக இருந்தால் நீர் அழிக்கும்; நீரை நெருப்பு அழிக்கும்; நெருப்பைக் காற்று அழிக்கும்; காற்று ஆகாயத்தில் அடங்கும். ஆகாயத்தை எது அழிக்கும்? அதுவே நுண்ணிய அணு. பகுக்கப்பட முடியாத அணு - பரமா அணு. இதை அறிவதே பகுத்தறிவு. பகுத்துப் பகுத்துப் பார்த்து பகுக்கப்படாததை அறியும் அறிவே 'நான்' எனப்படுகிறது. இந்த ஆறு ஆதாரத்தையும் உணர்ந்து அதை அங்கங்கே நிலைபெறச் செய்வது.

பேறா நிறுத்தி பேச்சுரை அறுத்தே

மூக்கால் வரும் காற்று மூச்சு. வாயால் பேசப்படுவது பேச்சு. தியானப்

பயிற்சியில் சுவாசம் உள்ளடங்கிவிடும். அப்பொழுது பேச்சும் மூச்சும் செயல்படாது. அசையாமல் இருப்பது பேறா நிறுத்தி என்றார். இதை சிவவாக்கியர் குறிப்பிடுகிறார்:

“வடிவு பத்மா ஆசனத் திருத்தி மூல அனலையே
மாருதத்தினால் எழுப்பி வாசலைந்து நாலையும்
முடிவு முத்திரைப் படுத்திமூல வீணாத்தண்டினால்
முளரி ஆலயம் கடந்து மூலநாடி ஊடுபோய்
அடிதுவக்கி முடிஅளவு ஆறுமாநிலம் கடந்து
அப்புறத்தில் வெளிகடந்து ஆதியெங்கள் சோதியை
உடுபதிக்கண் அமுதருந்தி உண்மைஞான உவகையும்
உச்சிபட்டு இறங்குகின்ற யோகிநல்ல யோகியே.”

(சிவ வாக்கியர்)

இடைபிங்கலையின் எழுத்தறிவித்து

நம் சுவாச கதி இடது நாசி வழியாகவும், வலது நாசி வழியாகவும் நடைபெறுகிறது. இரண்டரை மணி நேரத்திற்கு ஒருமுறை கலை மாறும். இடகலையை சந்திர கலை என்றும், வலது கலையை சூரிய கலை என்றும் கூறுவர். 21,600 தடவை இந்த ஏற்றமும் இறக்கமும் நடைபெறுகின்றன. சூரியனால் பூரித்து, சந்திரனால் ரேசிக்கிறதால் - இந்தக் காற்று கண்களில் போய் அக்னியாகி உஷ்ண சொரூபமாக பிராணனை அடைகின்றது.

அக்னியின் உஷ்ணத்தால் செவ்வையாக தகிக்கப்படுகின்றதால் தூங்குகின்ற குண்டலினி சக்தி நன்றாக விழிப்புடையதாகின்றது. தண்டத்தால் அடிபட்ட சர்ப்பத்தைப் போல் நிசுவாசத்தை செய்து நிமிர்ச்சி அடைகின்றது. அதன் பின் பிலத்தில் பிரவேசித்து பாம்பைப் போல சுழு முனையில் பிரவேசிக்கின்றது. சலனம் செய்து மூலஸ்தானத்திலிருந்து (கண்கள்) குண்டலியை மேலே கொண்டு வருவானாயின் அவன் மேல்ச் சென்று அமிர்த்தத்தை அடைவான். சிகையின் மத்தியில் (சுருப்பு வட்டத்தின் மத்தியில்) பரமாத்மா பொருந்தி இருப்பதால் மேருவைப்போல் உயர்ந்திருக்கும். சுழு முனையானது மேருவின் மேல் பாகத்தின் மத்தியில் சோம ஜலம் ஒழுகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த சந்திராயிர்தம் எனும் சக்தை எவன் பருகுகிறானோ அந்த யோகி வியாதி இல்லாதவனாய்

தாமரைத்தண்டு போல மிருதுவான சரீரமுடையவனாய் வெகுதூரம் இருப்பான். 'எழுத்து' என்றால் எழுச்சி; 'இந்தக் கலைகளை உணர்ந்து' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

கடையிற் சுழுமுனை கபாலம் காட்டி

'சுழுமுனை' என்பது சுடுமுனை எனக்கொள்ளலாம். நம் நாசி சுவாசம் கண்களில் கருப்பு வட்டத்தில், சூட்டோடு சேர்ந்து நீர் மணியோடும் இணைத்து அணு (cell) ஆகிறது. அதுவே குண்டலினி (குண்டு + அலி + நீ). பல அணுக்கள் சேர்ந்து நரம்பு ஆகிறது. யோகப் பயிற்சி உள்ளவர் களுக்கு நுண்ணிய நாடிகளாக கபாலத்தை நோக்கி அமையும். சுழுத்துக்கு கீழே போனால் விஷமாகும். சிரசுப் பகுதிக்கு போனால் அமிர்தமாகும். அது அறிவாகும்.

“அண்ணல் உடல் அனல் விந்துவும்
மண்ணில் மாயும் பிராணனும் விந்துவும்
கண்ணும் கனலிடைகட்டி எரிந்து அமுதாக்கி
உண்ணில் யோகிக்கு அறிவாகுமே”

(திருமந்திரம்)

நம் கருப்பு வட்டமே (கண்களில் உள்ளது) சுழுமுனை நாடி கிராம போன் ரிக்கார்டில் உள்ள கோடுகள் போல உள்ளன. கிராமபோன் ஊசி போல மத்தியில் ஒரு மணி உள்ளது. அதில் உள்ள நாடி ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ரிக்கார்டில் பட்டதும் ஒலி எழுப்பவது போல் இது வேகத்தையும் அதற்கேற்ற ஒலியும் உண்டாக்குகிறது. இந்த நாடியைப் பற்றினால் அது கபாலத்துக்கு வழி காட்டும்.

மூன்று மண்டலத்தில் முட்டிய தூணை

'மூன்று மண்டலம்' என்பது நம் உடம்பில் அக்கினி மண்டலம், சூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம் என்றுள்ளது. அதாவது உடல் (அக்னி), சந்திரன் (மனம்), சூரியன் (அறிவு) குறிப்பிட்ட மண்டலங்களுக்கு ஏற்பட்ட நாடிகளும் உண்டு. ஆனால் மூன்றையும் தொடும் பெருநாடி ஒன்று உண்டு. நாம் கிளை நதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளோம். மூலநதியை பிடித்தால் அதன் உற்பத்தியை பிடித்துவிடலாம். அதுவே மேதா நாடி. நம் குறியிலிருந்து நெற்றிப் பொட்டு வரை இது உள்ளது. நம் முகமும்

முதுகும் நம்மால் பார்க்க இயல்வதில்லை. ஏனெனில் அங்கே தான் சிவன் பகுதி உள்ளது. அதை உட்பார்வையால் காணலாம். உணர்வில் காணலாம். நம் முதுகெலும்பு வழியாக ஓடும் நடுநாடி இது. இதை உணர்ந்தவர்களுக்கு இது தூண் போன்று நிற்பது தெரியும். நரசிம்மாவதாரம் தூணிலிருந்து வந்தது என்பது இதையே குறிப்பிடும். அறிவு உதயமாகும் நாடியும் மேதையாக்குவதும் இந்த நாடி.

நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்தி

நான்றெழு என்பதை நான் என்று, எழும் பாம்பு என்றும் கொள்ளவும். 'பாம்பு' என்பது சுவாச கதி. நான், எனது என்ற எண்ணம் ஒழிய வேண்டும். ஏனெனில் நாம் நம்மைப் பொறுத்த வரையோ, உலக இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையோ எதுவுமே செய்வதில்லை. நமக்கு இயற்றாதையைப் பொறுத்தவரை இது ஏன் நடைபெறுகிறது என்பதே தெரியாது. நாம் எப்படிப் பிறந்தோம், ஏன் பிறந்தோம், நம் வாழ்க்கையின் எல்லை எது, நாம் இறப்பதும் தெரியாது. ஆனால் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள் போல் நடிக்கிறோம். நமக்கு எதுவுமே சொந்தமில்லை. ஆனால் சொந்தம் கொள்கிறோம். நமக்கு சொந்தமில்லாத உடலை நான் என்று சொல்வதே களவு. அதன்மேல் ஆசை வைப்பது காமம். அதை வதை செய்வது கொலை. அதைக் காப்பாற்றுவது போல எண்ணிக் கொண்டு பிறருக்குச் செய்யும் கேடு, பொறாமை, லோபம், இந்த எண்ணம் எழுமிடம் நம் கண்கள். நம் சுவாசம் அங்கே கருவட்டத்தில் கருவாகும். அங்கேயே அதனிடம் உணர்த்தி, அதை உட்புகாமல் திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டும். 'பாம்பு' என்பது 'பம்பு' என்பதின் திரிபு. 'நான்ற' என்பதை தொங்குகின்ற நாடி என்றும் நாடி என்றும் குறிப்பிடும். நமக்கு கண்ணில் தொங்கும் நாக்கு. உள்நாக்குக்கு நேரே ஒளிபெற நோக்கிடில் கண்ணாடி போல அங்கே தெரியும். இந்த நாக்கு மேலெழுந்து மலர்ச்சி அடையும். சந்திர மண்டலத்தின் அமிர்தத்தின் ருசியை அறியும்.

குண்டலி அதனிற கூடிய அசபை

'அசபை' என்பது 'அஜபா' என்ற மந்திரம். 'அஜபா' என்றால் மோனமான இடம். 'அசபை' என்றால் கூட்டமில்லாத ஏகாந்தமான இடம். இது நம் கண்களில் உள்ள கடைசி வட்டம். கடைக்கண். திருமந்திரத்தில்

இதைக் குறிப்பிடுகிறார். புறவட்டம் ஹரஹர அதனுள் வட்டம் ஹரிஹரி, 'அதனுள் வட்டம் அஜபா என்பர். 'கண்டக்கண் அருளினார்' என்பது இதையே குறிப்பிடும்.

விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து

நம் கண்களில் உள்ள சுத்தமான வெளியை, மோனமான இடத்தை இந்த ஏழு விதமான விஷக்காற்றுகளும் திரையாக மறைத்து நிற்கின்றன. அவைகளை ஆவியாக்கி மேலே போக்க வேண்டும். அது உட்பார்வையால் செய்யலாம். அந்த திரை நீங்கியதும், விண்ணை நோக்கி வெளி வெளியோடு சேரும். அதை 'விண்' என்று 'எழும் மந்திரம்' (உணர்வு) என்றார். இந்த உடலில் உள்ள உணர்வை வெளி உணர்வாக மாற்றும் செயல், 'ஓம்' என்ற பிரணவம் வெளிப்படும்.

மூலாதாரத்தில் மூண்டெழு கனலை

'மூலாதாரம்' என்பதை அநேகர் நம் உடம்பில் உள்ள அடிவயிற்றுப் பாகத்தையே குறிப்பிடுகிறார்கள். அது அறியாமையாகும். தூலத்திற்கு மூலம் அதுவே. அது மண் மூலம். நாம் இங்கே குறிப்பிடுவது எல்லாம் மனத்தின் மூலம். ஆகவே நாம் குழப்பக் கூடாது. 'மூலாதாரம்' என்பது நம் கண்களேயாகும். அதையே சட்டி இந்திரியம் என்பர். சட்டி தீக்ஷை என்பதும் கண் பார்வையால் நடப்பதேயாகும். ஒளியை ஒளி செய்து ஓம் என்றெழுப்பும் இடம். கதிர்கண்ட காந்தம் கனலாகுமிடம் இதுவேயாகும்.

காலால் எழுப்பும் கருத்தறிவித்தே

இந்தக் 'கால்' என்னும் சொல்லை மூன்று விதமாக பொருள் கொள்கிறார்கள். தூலப் பஞ்சாட்சரப் பொருள் நம் தூலக்கால், கால்களை மாற்றிப் போடுவதால் நம் கவாசம் மாறும். குட்கும பஞ்சாட்சரப்படி, காலை மடக்கி பத்ம ஆசனத்தில் உட்காருவதைக் குறிப்பிடும். + பிராணாயாமப் பயிற்சியில் காற்றை குறிப்பிடுவர். இங்கே ஒளி ரூபத்தையே குறிப்பிடும். ஆண்டவனுடைய கால் நம்மைப் பொறுத்தவரை கண்களேயாகும். கண்களில் ஏற்படும் உணர்வே நம் உடம்பில்

பிரதிபலிக்கிறது. இந்த உண்மையை உணராதவரே உடம்பையே குறிப்பிடுகின்றனர். அறிவு; அதன் பிரதிபலிப்பு மனம் மனத்தின் நிழல்; உடல்.

அமுதநிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

நாம் முன்பே கண்டபடி சூரியன் ஒளி மனமாகிய கண்களில் பட்டு அக்னியாகி காற்றோடு சேர்ந்து உடம்பெல்லாம் பரவுகிறது. காற்று, நீரோடு சேரும்போது கீழ் நோக்கிப் போகும். அதுவே இராகு எனப்படுகிறது. அதை நெருப்போடு இணைத்து காற்றை மேலே நோக்கினால் அது அமிர்தமாகும். எப்படி சமுத்திரத்தில் உள்ள நீரை ஆவியாக்கி மேலே மேகமாகி மழை பொழிவது போல இது ஆகும்.

இடச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்

'ஈரெட்டு நிலை' என்பது சந்திரனின் 16 கலைகளைக் குறிப்பிடும். 'சந்திரன்' என்பது நம் மனம். சூரிய கலை 12 ஆகும். அக்னிகலை 8. மொத்தம் 36 கலைகள். கலைகள் என்றால் பிரிவு. உடம்புக்கும் அறிவுக்கும் இடையிலிருப்பது மனம். நாம் தற்சமயம் உடல்வயத்திலும், மனவயத்திலும் இருக்கிறோம். அவைகளுக்கு ஏவலாளாக இருக்கிறோம். நாம் அறிவு என்று உணர்ந்து தன்வயமானால், மனதையும் உடலையும் நாம் அடிமை கொள்ளலாம். நான் என்பதை உடலோடு, மனதோடு சாரவிடாமல், நான் அறிவு என்று எண்ணிப் பழகுங்கள்.

உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டி

மனதை ஒரு சக்கரமாகவும், உடலை ஒரு சக்கரமாகவும் குறிப்பிடுகிறார். உண்மையில் நாம் சக்கரமாகத் தான் இருக்கிறோம். ஊனக் கண் உடலின் சக்கரம்; மனக்கண் மனத்தின் சக்கரம்; அறிவின் சக்கரமே அஜபா.

சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்

தூலத்திலுள்ள ஆறு ஆதாரம் - மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம்,

மணிபூரகம், அனாகதம், விசத்தி, ஆக்ஞா என்ற ஆறு ஆதாரங்கள். இன்னும் புரியும்படி சொன்னால் நாளமில்லா கோளங்கள் (Glands) கல்லீரல், மண்ணீரல், இருதயம், நுரையீரல், தைராய்ட் கோளம் காது (Pituitary) பிட்டியூட்டரி, பினீயல் (Pineal) கண். இதையே ஆறு படைவீடுகள் என்பது. இவை எதிர் அணுக்களைக் கொண்டு நல்ல அணுக்களைக் கேஷமிக்கும் இடம். இவையெல்லாம் பருப்பொருள். சதுர்முககுக்கமும் இந்தப் பருப்பொருட்கள் ஜீரணிக்கப்பட்டு மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என நான்கு பாகமாக ஆகிறது. மனம் காற்று, புத்தி நெருப்பு, சித்தம் நீர், அகங்காரம் மண், நான்கும் வாய்வுப் பொருளாக இருக்கும்.

எண்முகமாக இனிதெனக் கருளி

‘எண்முகம்’ என்பது எட்டு அறிவு நிலையாகும். மண் ஒளியாகி மஞ்சள் ஆகும். நீர் ஒளியாகி வெண்மையாகும். நெருப்பு செம்மையாகும். காற்று கருப்பாகும். ஆகாயம் நீலமாகும். இந்த ஐந்தும் ஒலி, ஒளி, மோனத்தோடு சேர்ந்து வெண்மையாகும். அது ஒரே இடமாகும்.

**“ஒன்றே அவனானான், இரண்டு அவன் இன்னருள்
முன்றில் நின்றனன், நான்கு உணர்ந்தனன்
ஐந்தை வென்றனன், ஆறில் விரிந்தனன்
ஏழும்பர் சென்றான், உணந்து அமர்ந்தான், எட்டே.**

எல்லா அறிவிலும் அனுபவமேற்பட்டு, எல்லாம் இவ்வளவுதான் என்று முடிவுகட்டி, அமைதியுறும் எட்டு ஒன்றும், எட்டும் ஒரே நிலைதான். அதற்குமேல் ஒன்றுமில்லாத நிலையும் உண்டு. ஆக இடையில் இருக்கும் ஆறு நிலைகளே முருகன் ஞானம் என்பது. தெய்வங்கள் பெயரெல்லாம் நிலைகளைக் குறிப்பிடுவதாகும். ‘சிவன்’ என்பது ஒரு நிலை. ‘விநாயகர்’ என்பது ஒரு நிலை. ‘முருகன்’ என்பது ஒரு நிலை. அதுபோல பக்தி, யோகம், ஞானம், முத்தி என்பது நிலைகள். பரிணாம வளர்ச்சியில் ஏற்படும் நிலை இவை மொத்தம் பதினெட்டாகும்.

புரி அட்டகாயம் புலப்பட எனக்கு

நமக்கு எட்டு உடம்பு உண்டு என்கிறார். அதில் ஒன்றும் எட்டும்

ஒன்றே ஆகும். ஆகவே இந்த எட்டு உடம்பையும் நாம் உணரவேண்டும் நாம் தூல உடம்பு ஒன்றையே உணருகிறோம். அடுத்து பிராணமயம் (Ethirical Body), மனோமயகோசம் (Astral Body). மனோமயத்தை (இச்சை உருவம், அருவம்) என்று பிரித்து ஏழு உடம்பு என்பர். விஞ்ஞானமயம் (Spiritual), ஆனந்தமயம் (Cosmic) நாம் வேறு உடம்பு இருப்பதாகவே சிந்திப்பதில்லையே.

தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசெனப் படுத்தி

'தெரிசனம்' என்றால் கண்ணால் பார்த்து என்கிறார். மேலே கண்ட எட்டு நிலையையும் கண்ணால் பார்க்கவேண்டும். பார்க்கலாம். முயற்சி பண்ணினால் பார்க்கலாம் தானே. அனுபவப்பட்டவர்களிடம் கேளுங்கள். உரை எழுதிய ஆசிரியரையே கேளுங்கள். தெளிவு படுத்துவார்.

கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி

தமிழ் இலக்கணத்தில் விட்ட இலக்கணை, விட்டும் விடாத இலக்கணை, விடாத இலக்கணை என்பர். நம் உடல் விட்ட இலக்கணை, மனம் விட்டும் விடாத இலக்கணை, விடாத இலக்கணை அறிவு. நம் உடல் வாழ்வாக வாழ்ந்தால் இறத்தலும் பிறத்தலும் மாறி மாறி வரும் அதர்வது இன்பமும் துன்பமும் தொடர்ந்து வரும். மனத்தின் வாழ்வே மனிதருக்கு ஏற்பட்டது. 'மனிதன்' என்றால் மனதை இதம் செய்தவன். அதாவது முரட்டு மிருக சுபாவத்தை அடக்கி இதமானவன். ஐந்தறிவில் வாழ்வது மிருகம், ஆறாவது அறிவு ஆனால் மனிதன். அதாவது குறைவான மனம் நிறைவாக வேண்டும். ஏதோ தேவை போல் உணருவது குறை, நம்மில் எவ்வளவு வசதி படைத்தவனும், பதவி வகிப்பவனும் இதை உணருவான். ஆனால் எது தேவை என்று கேட்டால் சொல்லத் தெரியாது. அமைதி தேவை. மன அமைதி நம்மைக் கர்மங்களிலிருந்து நீக்கும். ஆகவே அறிவை அடைய என்ன செய்ய வேண்டும்? ஞானேந்திரங்களை தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் சிறந்தது கண். கண்களில் கருப்பு வட்டம். அங்கேயே நஞ்சுண்ட கண்டன் இருக்கிறான். அதை பார்வை சக்தியால் அழித்து கபாலத்தை நோக்கி செலுத்தினால் அமிர்தமாகும். கபாலத்தில் உச்சித் துளை ஒன்று உண்டு. விஷக்காற்று அதன் வழியே வெளிச் செல்லும்.

இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி

ஒடிக்கொண்டே இருக்கும் நம் உணர்வு அங்கே நிலை பெறும். ஏனெனில் இந்த உலகியல், உடல் இயல் எல்லாம் மாறி மாறி அமையும் தன்மையது. இதில் உண்மையான நீடித்த இன்பம் கிட்டாது என்று உணர்ந்த மனம், இங்கே மேற்கொண்டு தன் கற்பனைகளை வளர்க்காமல் கணக்கை முடித்துக் கொள்ள விரும்பும், உடலால் என்ன என்ன இன்பம் அனுபவிக்கலாம் என்று எண்ணுவது கற்பனை. உடல் இல்லாமலே நாம் வாழ இயலுமா என்று எண்ணுவது சிந்தனை. கற்பனை பருப்பொருள் (Materialistic) சிந்தனை நுண்ணியம் (Subtle) நுண்ணியத்தைப் பெற்றால் எந்நாளும் இன்பமே ஆகும். ஆகவே இருத்தி என்பது நிலைபெறச் செய்து (கத்) முத்தி முடிவான அறிவையும் காட்டி (சித்) இனிதான இன்பம் (ஆனந்தம்) - சத்தித் ஆனந்த நிலை.

என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து

'அருள்' என்பதை அருபப் பொருள் எனக்கொள்ள வேண்டும். அருபமே நமது முதல் நிலை. அங்கே 'நான்' என்பது ஜோதிப் பொருளாக உள்ளது. தன்னை அறிந்தவர் தலைவனை அறிந்தவராகிறார்கள். தன்னை அறியாமல் தனக்கு வேறான பொருளைத் தான் என்று எண்ணிக்கொண்டு அவஸ்தைக்குள்ளாகிறோம். நமக்குள் நாமே ஆராய்ந்து பார்த்தால் நமக்கு இது விளங்கும். உடலை "என் உடல்" என்கிறோம். மனதை "என் மனம்" என்கிறோம். இந்த என் என்பது எது? நம் உடம்பில் 10 மண்டலங்கள் உண்டு. நரம்பு மண்டலம், எலும்பு மண்டலம், இரத்த மண்டலம்; ஜீரண உறுப்பு, மனப்பகுதி, அறிவுப் பகுதி. ஒவ்வொரு மண்டலமும் பல கோடி ஜீவ அணுக்களால் ஆனது இவ்வளவையும் சேர்த்து நாம் ஒரே ஆளாக எப்படி எண்ணுகிறோம்? அதுவே கற்பனைதானே, இப்படி பல ஜீவன்கள் வாழுவதை நாம் உணருகிறோமா? இத்தகைய கற்பனையை விரிவடையச் செய்து உலகமே நான் என்று எண்ணினால் என்ன கெட்டுவிடும்!

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து

உயிருக்கு வாழ்வு இந்த உடலோடு முடிவதல்ல, இந்த உடலுக்கு முன்னும் இருந்தது. நாம் தாயார் வயிற்றுக்கு தந்தையிடமிருந்தே வந்தோம். தந்தையின் உடலுக்கு அவர் எண்ணமே கருவாயிற்று. ஆகவே நம்

உடலுக்கு முன்னும் இருந்தோம். பின்னும் இருப்போம். அப்படி எண்ணமாக தந்தையிடம் கருவாக நாம் தான் காரணம். சில ஆசைகள் நம்மைப் பிறவியில் ஆழ்த்துகின்றன. நாம் பல பிறவிகளில் சேர்த்த எண்ணங்கள் சஞ்சிதம் எனப்படுகிறது. அதில் ஒரு பகுதியை செயல்படுத்த கருவி நம் உடல். அதற்குப் பெயர் பிராப்தம். வந்ததை நிறைவேற்றிச் சென்றுவிட்டால் பிறவி முடியும். நாம் இன்னும் ஆசைகளை வளர்க்கிறோம். இதற்குப் பெயர் ஆகாமியம், ஆசைகள் அறியாமையால் ஏற்படுகின்றன. இயல்பாகவே நமக்கும் என்றும் உள்ள இருப்புணர்வு சுகநிலை. அது போதாது என்ற அறியாமையே பிறவிக்குக் காரணம். ஞானத்தை அடைந்தவர்கள் சஞ்சிதத்தை எரித்து விடுவார்கள். ஆகாமியமும் பற்றாது. பிராரப்தத்தை அனுபவித்து முடிப்பர். பிராரப்தமும் அவர்களைப் பாதிக்காது. அதையே ஒளவையார் குறிப்பிடுகிறார். முன்னை வினை சஞ்சிதம்.

வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்

மனத்தில் தான் முதல் ஓசை உண்டாகும். அதுவே நமக்கு வாக்காக அமைகிறது. எண்ணம் தோன்ற செயல்படுகிறோம். எண்ணத்தை அறிவோடு இணைத்தால் லயமாகிவிடும். செயல் கிடையாது. நாம் எதையாவது சொல்ல வேண்டுமென்று தான் எண்ணுகிறோம். ஆனால் அது அறிவோடு கூடியதாக இருந்தால் நலம் தரும். நிறைமொழி மாந்தர் என்று அவர்களையே சொல்வது. அவர்கள் சொல் உவகையை மாற்றக் கூடிய வன்மை பொருந்தியதாக இருக்கும். இங்கே “இல்லா மனோலயம்” என்றால் மோன நிலையை குறிப்பிடும். உண்மை அறிவு அடக்கத்தையே அளிக்கும்.

தேக்கிய என் சிந்தை தெளிவித்து

‘சிந்தை’ என்பது சித் + உந்து + ஐ என்றாகும். உந்துதல் என்றால் மேல்நோக்குதல். ‘ஐ’ என்பது ஐந்தறிவுகளும்; கலங்கிய நிலையில் இருந்து தெளிவு பெற்று ஒளியாகும். தேக்கிய இடம் நம் கண்கள். தெளியத் தெளிய சிவபதர் தானே.

இருள் வெளி இரண்டும் ஒன்றிடமென்ன

ஒளியும் ஒரு பொருளேயாகும். அது பிரகாசிக்க அடித்தளம்

இருட்டேயாகும். சூரியனுக்கு இருட்டே தெரியாது. இருட்டுத் தெரிந்தால் தானே ஒளிக்கு மதிப்பு உண்டு. ஆகவே இருளும் ஒரு ஒளிதான் என்கிறார். அறியாமை என்பதை இருட்டென்றும், அறிவை ஒளி என்றும் கூறுவர். அறிவு மயமாகவே மாறிவிட்டால் சுகம் கிடையாது. கொஞ்சம் அறியாமையும் வேண்டும். ஆகவே அறிவு, அறியாமை என்ற இடமே சிறந்தது. அதுவே சோமாஸ்கந்தர் நிலை. சக்திக்கும் சிவத்துக்கும் இடைநிலை. அது நிலா போன்றிருக்கும்.

அருள்தரும் ஆனந்தம் அழுத்திஎன் செவியில்

‘ஆனந்தம்’ என்பது இன்ப துன்பம் அற்ற நிலை. எதுவுமே தேவை இல்லாத நிலை. ‘செவி’ என்பது ஆகாயத் தத்துவம். ‘செல்வி’ என்றும் கொள்ளலாம். ‘அருள்’ என்பது அருபப் பொருள்.

எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து

கடவுளின் இயல்பை அடைந்தால், கீழே கண்ட எட்டு குணங்கள் ஏற்படும்.

1. தன் வயத்தன் ஆதல்
2. தூய உடம்பினன் ஆதல்
3. இயற்கையை உணர்தல்
4. இயற்கையை முற்றும் உணர்தல்
5. இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதல்
6. பேராற்றல் (எல்லையில்லா ஆற்றல்)
7. பேரருள் (எல்லையில்லா அருபம்)
8. பேரானந்தம்.

அல்லல் களைந்தே அருள் வழி காட்டி

எல்லா வழிகளையும் கவனித்தால் காட்டி, அருளிச் செய்து, அருளி, கூறி என்றே காணப்படும். இதிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது நாமாக ஒன்றும் செய்ய இயலாது. செய்யவும் கூடாது. எல்லாம் இயற்கையில் ஒழுங்காக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நீ செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. ஆனால் புரிந்து கொள்வதே நம் செயல். யாருமே எதையுமே புதிதாகக் கண்டு பிடிப்பதில்லை. மேல் நாட்டு விஞ்ஞானிகளும் இயற்கையைப் பிரித்துப் பிரித்துப் பார்த்து (பகுத்து)

கடைசியில் அணுவைக் கண்டுபிடித்தனர். ஆனால் அணுவை உற்பத்தி செய்யவில்லை. மின்சக்தியைக் கண்டனர். ஆனால் உற்பத்தி செய்யவில்லை. இயற்கையில் இருந்ததை செயல்படுத்தினர். இந்த செயற்கை அறிவைத்தான் அகரத்தனம் என்பது. செயற்கை அறிவால் நாம் நம்மையே அழித்துக் கொள்வது புரியவில்லை. அணுவைக் கண்டு பிடித்தனர். அணுக்குண்டால் அழிவே ஏற்படுகிறது. நம் செயற்கை அறிவு இயற்கைக்கு இசைந்து இருக்கவேண்டும். அதுவே நம் மெய்ஞ்ஞானிகள் கண்ட உண்மை. நாமே விமானமாகலாம். நாமே வானொலியாகலாம். நாமே கம்ப்யூட்டர் ஆகலாம். அதுவே சித்திகள். இவை பிறருக்கு அல்லல் கொடுக்காது. பணம் தேவையில்லை. நாமே நம்முள் அடைவது, பிறர் பொறாமையைத் தூண்டாது. அவன் முயற்சி செய்தான், பெற்றான் என்று போகும். அதற்கு வழி ரூபமல்ல (உடலல்ல). அருபமான அறிவேயாகும். அருபமே சக்தி வாய்ந்தது.

சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டி

‘சதாசிவம்’ என்பது ஆகாயத் தத்துவம். ஆகாயத்தின் குணம் சப்தம். நம் தியான யோகத்தில் ஒலி கேட்கும். அதை நம் மனம் பற்றினால் விண்ணுக்கே கொண்டு செல்லும். திருமூலர் குறிப்பிடுகிறார்:

நாதத்தின் முடிவில் நல்லாள் இருப்பதும்
நாதத்தின் முடிவில் நல்யோகம் இருப்பதும்
நாதத்தின் முடிவில் நல்நாட்டம் இருப்பதும்
நாதத்தின் முடிவில் நஞ்சுண்ட கண்டனே

சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி

‘லிங்கம்’ என்றால் குறி. நாம் ஆண், பெண் என்று குறிப்பிட உதவுவது நம் குறிகளே ஆகும். இதுபோல ‘சிவன்’ என்று காட்டும் குறி சித்தத்தின் உள்ளே இருக்கிறது. ‘சித்’ என்பது அறிவு எனக் கண்டோம்.

“காணும் கண்ணுக்கு காட்டும் உள்ளம்போல
காண் உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலால்
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே”

(சிவஞான போதம்)

அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்

“அணுவின் அணுவினை ஆதிப்பிரானை
அணுவின் அணுவினை ஆயிரம் கூறிட்டு
அணுவின் அணுவினை அணுக வல்லவர்க்கு
அணுவின் அணுவினை அணுகலுமாமே”

‘திருமூலர்’

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி.

அறிவு முற்றிய நிலையில் அமிர்தம் தோன்றும். அதுவே அறிகுறி. ‘கரும்பு’ என்பது நமது கண்மலரேயாகும். கருப்பு வட்டத்தில் மணியாக இருப்பதே மணிமேகலை. அங்கே சிலம்பொலி கேட்பதே சிலப்பதிகாரம். அங்கே குண்டலமாக நிற்பதே குண்டலகேசி. அங்கே வளையாமல் நிற்கும் பதியே ‘வளையாபதி’. திருமூலர் குறிப்பிடுகிறார்:

உலகாணி ஒண்குடர் உத்தம சித்தன்
நிலவாணி ஐந்தினுள் நேருற நிற்கும்
சிலவாணி செய்யும் தேவர் பிரானை
தலைவாணி செய்வது தன்னையறிவதே

வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தி

நீரில் நெருப்பாகவே (சங்கர நாராயணர்) இருக்கிறான். ‘வே’ என்றாலே நெருப்போடு சேர்ந்த அருபம். ‘அடு’ என்றால் அடக்கப்பட்ட நெருப்பு. அருட்பெருஞ்ஜோதி நம்மை சுடாது. புகையும் இருக்காது. ஆனாலும் பிரகாசமாக இருக்கும். உதாரணமாக, நம்மில் சூடு இருக்கிறது. அது எங்கே இருந்து புறப்படுகிறது? யாராலும் சொல்ல இயலுமா? அதே போல நம் கண்களில் நீர் ஊருகிறது. அது எப்படி என்று சொல்ல இயலுமா? சூரிய ஒளியிலேயே நீர் உண்டு. நம்புகிறீர்களா? அதுவே Ultra violet rays, Hydrogen + Oxygen = Water. இதை நமக்கு விளங்க வைத்தாராம்.

கூடும் மெய்த்தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி.

மெய் ஞானத்தை உணர்ந்தவர்களே மெய்த்தொண்டர். மெய்யை உணர்ந்தவர், பொய்யான இந்த உலகியல் வாழ்க்கையை வெறுத்து ஒதுங்குவர். பொதுவாக பெரியோரைத் துணைக்கோடல் என்றால் உலகில் உள்ள பெரியவர்களை அல்ல. நம்மிடம் உள்ள சின்ன ஒளியை பெரிய ஒளியோடு சேர்க்க வேண்டும். நம்மிடம் உள்ள சின்னக்காற்றை பெரிய காற்றணுவோடு சேர்க்கவேண்டும். இப்படியே இந்த ஐந்து தத்துவங்களையும் அணுக்களாக்கி பரமா அணுவோடு சேர்ப்பதே மெய்த்தொண்டு. உலகில் மானிடர்களால் நமக்கு ஒன்றும் உதவ இயலாது.

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற்றத்தார்

எம்மாடு சும்மாடாம் எவர் நல்லார்

செத்தால் வந்து உதவுவார் ஒருவரில்லை

சிறுவிறகால் தீமூட்டிச் செல்லா நிற்பர்

சித்தாய வேடத்தாய் நீடுபொன்னி திரு ஆனைக்கா உடைய

செல்வா எந்தன் அத்தா உந்தன்

பொற்பாதம் அடையப்பெற்றால் அல்லல்

கண்டு அடியேன் என் சொல்கேளே.

‘திருநாவுக்கரசர்’

அஞ்சக்கரத்தின் அரும் பொருள் தன்னை

‘அஞ்சக்கரம்’ என்பது ஐந்து விரல்களும் மேல் நோக்கி இருப்பதைக் குறிக்கும். அதாவது ஐந்து பூத அணுக்களும் மேல் நோக்க வேணும் என்பதைக் குறிக்கும். ஆகாயம், நல்லதையும் கெட்டதையும் ஏற்றுக் கொள்ளும். உலகில் நாம் விஷமாக்கும் எல்லாம் ஆகாயத்தையே அடைகிறது. அங்கிருந்து நல்ல சுத்தமான ஒளி, காற்று, நீர் கிடைக்கிறது. இதுவே ‘அவன் அருள்’. நம் உடலிலே நம் கண்களே ஆகாயம். அங்கே எல்லா விஷப் பொருட்களும் அமிர்தமாக மாற்றப்படுகிறது.

நெஞ்சக் கரத்தின் நிலை அறிவித்து

‘அ’ என்பதை ஒளி எனக்கொண்டால் ஒளிக்கை நெஞ்சு. ‘நெஞ்சு’ என்றால் அஞ்சும் நெருங்குமிடம். அஞ்சும் நெருங்குமிடம் ஆகாயமே. அங்கே ஐந்தும் ஒளியாகி நிலைபெறும்.

தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட

“தத்-துவ-மசி” என்பது உபநிடத வாக்கு. அதுவே நீ ஆனாய் என்பதே அதன் பொருள். ‘அதுவே’ என்பது மூலப்பொருளைக் குறிக்கும். அந்த ஒன்றை பலவாகி மறுபடியும் ஒன்றே ஆவது இயக்கம். இது ஒரு விளையாட்டேயாகும்: இந்த உண்மையை உணர்ந்தவர், வாழ்க்கையை விளையாட்டாகவே கருதுவர். இன்ப துன்பங்களை பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். யாருடனும் பகை கொள்ள மாட்டார்கள். எல்லாவற்றிலும் ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியைக் காண்பர். அவனுக்குள் நாமும், நமக்குள் அவனையும் காண்பர்.

வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே

‘கழல்’ என்பதற்கு முன்பே உரை கண்டுள்ளோம். ‘விரை’ என்பது விரைவான என்ற பொருள். நாடித்துடிப்பு (Vibration) இடம் அதிகமாக அதிகமாக (Space Vibration) வேகம் அதிகமாகும். அதுவே துரியா அதீதம் - ஆகாயத் தத்துவம். எல்லாமே அங்கே தானே முடியும். ‘வி’ என்றால் விண். அதற்கு நாயகன் அவனுடைய திருவடிகளாகிய நம் கண்களிலேயே சரணம் என்றார். நாமும் அவர் வழியே சென்று உய்வோமாக.

முடிவுரை

விநாயகர் அகவலில் முதல் 15 வரிகள் விநாயக தத்துவத்தை விளக்க வந்தது. தெய்வங்கள் பெயர்களை நம்மனத்தின் நிலையாகக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, உருவமாக கருதவே கூடாது. கடவுள் தத்துவமென்பது பகுக்க இயலாத பரமா அணுத் தத்துவம். இதைத் திடமாக மனதில் கொண்டேதெய்வீக நூல்களை நெருங்க வேண்டும். நம்மைப் போல உருவப் பொருளாகக் கருதவே கூடாது.

16வது வரியிலிருந்து 34வது வரி வரை ஒளவையார், விநாயகர் தனக்கு எவ்வாறு அருள் செய்தார் என்பதைப் படிப்படியாக விளக்குகிறார். அதுவே நமக்கும் அமையும் என்பதை நாம் கொள்ளவேண்டும்.

முதலாவது நிலை, தாயாக வந்தார். அதாவது, சைவ சித்தாந்த கருத்துப்படி, ஆன்மாக்கள் எல்லாம் அறியாமை என்னும் இருளில் கிடந்தது. அவைகளுக்கு தனுர், புவன போகங்களைக் கொடுத்து புல்லிலிருந்து மனித நிலைவரை வளர்த்தது (தாய்) பிராகிருதி தத்துவமே. நம் உடல் நமக்கு தாய். தாயினிற் சிறந்த கோவில் இல்லை. மனம் திரோதாய (மறைப்பு) சக்தியாயிருந்து பின் அருள் சக்தியாக மாறுவதை குறிப்பதேயாகும். இதைத் தாயாக மனைவியாக, மகளாக மாறுவதாகக் கூறுவார்கள்.

சக்தி (Energy) பருப் பொருளாய் இருந்து, வாய்வுப் பொருளாக மாறி, பின் அருப ஒளிப் பொருளாக மாறி இந்தப் பிறவி மயக்கத்தை நீக்குகிறது. அதன் பின் பிரணவத்தின் (ஒலி, ஒளி, மோனம் அ, உ, ம்) பொருளையும், ஐந்தெழுத்தின் (நமசிவய) உண்மைப் பொருளையும் நமக்கு விளங்க வைக்கிறது. இது இரண்டாவது நிலையாகும். இது அகப் பொருளைக் குறிக்கும். 'உள்ளம் தனில் புகுந்து' என்பதை கவனிக்கவும்.

அடுத்து மூன்றாவது நிலை குரு வடிவாய் வந்தது; திருவடி தந்தது, திறம் சொல்லியது. திருவடி தீகை ஆனதுமே எது மெய்யென்பது புரியும். வளைகின்ற படைக்கலம் போன்ற தமது கண்ணின் பார்வையினால் நமது கொடிய சஞ்சித வினைகளைப் போக்குகிறார். இதுவே திரை நீக்கம்.

நான்காவது படி நிலை உபதேசம். உபதேசம் பெற்ற உடன் தெளிவு ஏற்படுகிறது. இதுவரை நூல்களில் புரியாததெல்லாம் புரிகிறது. உவட்டுதல் இல்லாத இனிய உபதேசத்தினை என் செவியில் புகும்படி செய்து தெவிட்டுதலின்றி ஞானத்தின் தெளிவையும் காட்டி ஐந்து பொறிகளையும் அடக்கும் நெறி முறைகளை தமது கருணையினால் அறிவித்து, தத்துவங்களாகிய கருவிகள் ஒடுங்குவதற்கு நுண் பொருட் கருத்துக்களை உணரும்படி செய்து பிராரத்துவம், ஆகாமியம் என்னும் இரண்டு வினைகளையும் நீக்கி, மாயை ஆகிய இருளை விலக்கி மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம், தீவிர தரம் என்ற நான்குவகை சத்தினபாத நிலைகளை உண்டாக்கி அவற்றில் யான் நிற்கும் வண்ணம் அருள் செய்து மும்மலங்களுள் ஒன்றாய் அறியாமைக்கு காரணமான ஆணவமலத்தை வேருடன் அறுத்தார் என்கிறார் ஒளவையார்.

XXXXXXXXXX

எமது வெளியீடுகள்

1. திருவள்ளுவர் ஞானவெட்டியான்	ரூ. 100.00
2. பதினெண் சித்தர்கள் நாடிசாஸ்திரம்	ரூ. 80.00
3. பதினெண் சித்தர்கள் வாதக்கோவை	ரூ. 40.00
4. புலிப்பாணி சிதம்பரம் 25 மந்திரவிஞ்சை	ரூ. 30.00
5. புலிப்பாணி வைத்தியம் 500 உரையுடன்	ரூ. 50.00
6. புலிப்பாணி ஜாலத்திராட்டு உரையுடன்	ரூ. 45.00
7. சட்டைமுனி ஞானம் – கொங்கணவர் வாலைக்கும்மி	ரூ. 30.00
8. ஓளவைக்குறள் ஓளவையார் அகவல் உரையுடன்	ரூ. 30.00
9. போகர் மலை வாடகம் ஓலைச் சுவடியிலிருந்து	ரூ. 40.00
10. திருமூலர் தீட்சா விதி முதலிய நூல்கள் ஓலைச் சுவடியிலிருந்து	ரூ. 60.00
11. சித்தர்கள் வரலாறு, எஸ்.பி. இராமச்சந்திரன்	ரூ. 100.00
12. இராஜவைத்திய போதினி	ரூ. 40.00
13. போகர் நிகண்டு 1200 (கருத்துரையுடன்)	ரூ. 125.00
14. போகர் கருக்கிடை நிகண்டு 500 (கருத்துரையுடன்)	ரூ. 70.00
15. காகபுகண்டர் பெருநூல் காவியம் 1000	ரூ. 75.00
16. அகஸ்தியர் ஆயுள் வேதம் மூலமும் உரையும்	ரூ. 90.00
17. கோஷாயி அனுபோக வைத்திய பிரம்மரகசியம் 1-2-3-4 பாகங்கள் அடங்கிய முதல்பாகம்	ரூ. 100.00
18. கோஷாயி அனுபோக வைத்திய பிரம்மரகசியம் 5-6-7-8- பாகங்கள் அடங்கிய இரண்டாம் பாகம்	ரூ. 125.00